

เลย์โอนา

**พันธสัญญา:
สัญญาสำคัญที่สุด
ของเรา หน้า 20**

กุญแจสี่ดอกเพื่อสอนให้
เปลี่ยนใจเลื่อมใส หน้า 12

การเรียนรู้ งานอาชีพ การออกเดท—จะทำ
อะไรเมื่อแผนของท่านล้มเหลว หน้า 42

ฉันรู้ได้อย่างไรว่าฉันมีประจักษ์พยาน
หน้า 54, 66, 68

© 2010 แชนดรา บี. แรสท์. ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ

Miracle of the Quail โดย แชนดรา บี. แรสท์

คริสต์ศักราช 1846 วิสุทธิชนยุคสุดท้ายกลุ่มสุดท้ายถูกไล่ออกจากเมืองนอวู รัฐอิลลินอยส์ พวกเขาส่วนใหญ่ยากจน เจ็บป่วย หรือไม่มีที่อยู่แล้ว พวกเขาตั้งเรือข้ามฟากข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีพร้อมทรัพย์สินเล็กน้อยและตั้งค่ายชั่วคราวท่ามกลางความทุกข์เวทนาดังกล่าว นกกลุ่มหลายร้อยตัวบินมาตกในค่าย นกเหล่านั้นเชื่อมากจนวิสุทธิชนสามารถจับด้วยมือแล้วนำมาทำเป็นอาหารให้วิสุทธิชนที่อดอยากได้

เลียโฮนา กรกฎาคม 2012

ข่าวสาร

- 4** ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด:
อยู่กึ่งกลางเสมอ
โดย ประธานตีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 7** ข่าวเยี่ยมสอน: แสดงความเป็น
สานุศิษย์ของเราผ่านความรัก
และการรับใช้

บทความพิเศษ

- 16** พลังแห่งมรดกของเรา
โดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่
*ผู้บุกเบิกทำให้ทะเลทรายเบ่งบานดัง
ดอกกุหลาบอันใด ชีวิตเราสามารถยอม
ศิขรินได้ฉันนั้นถ้าเราทำตามคุณค่าและ
ประเพณีของพวกเขา*
- 20** เข้าใจพันธสัญญาของเรากับ
พระผู้เป็นเจ้า: คำอธิบายพอ
สังเขปเกี่ยวกับคำสัญญาสำคัญ
ที่สุดของเรา
*เราสัญญาอะไรกับพระบิดาบนสวรรค์
พระองค์ทรงสัญญาอะไรกับเรา*

- 24** งานประชาสัมพันธ์: เชื่อมโยง
ศาสนจักรและชุมชน
โดย ฟิลิป เอ็ม. โวลมาร์
*ฝ่ายประชาสัมพันธ์ในท้องถิ่นช่วย
ศาสนจักรสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี
กับชุมชน สื่อ และศาสนจักรอื่น*

- 35** เผชิญอนาคตด้วยความหวัง
โดย เอ็ลเดอร์ไฮเซ เอ. เทียเซียวรา
*แม้จะสูญเสียทรัพย์สินสมบัติทางโลก
ทั้งหมด แต่บราเดอร์กรีโลคิดบวกกับ
ปัจจุบันและมีความหวังสำหรับอนาคต*

ปกิณกะ

- 8** สมุดบันทึกการประชุมใหญ่
เดือนเมษายน
- 10** เราพูดถึงพระคริสต์:
สายธารแห่งสันติสุข
โดย ลานิช ฮีตัน
- 12** รับใช้ในศาสนจักร:
บทเรียนอยู่ในผู้เรียน
โดย รัสเซลล์ ที. ออสกูธอร์ฟ

- 30** บ้านเรา ครอบครัวเรา:
อยู่อย่างอบอุ่น
โดย อัล และ เอวา ฟราย

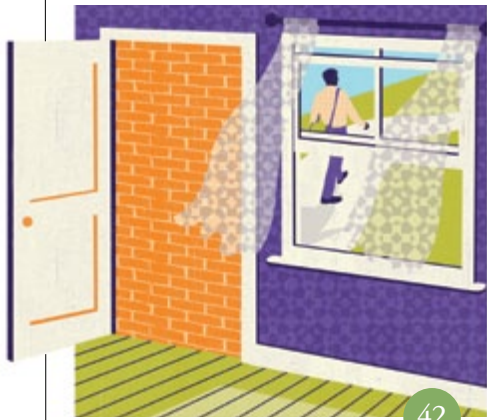
- 38** เสี่ยงวิสุทธิชน
- 74** ข่าวศาสนจักร
- 79** แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ใน
ครอบครัว
- 80** จนกว่าเราจะพบกันอีก:
พ้นจากราศีของโลก
โดย จูลี ธอมป์สัน

ภาพปก

หน้า: ถ่ายภาพประกอบโดย คริสตินา สมิธ
หลัง: ถ่ายภาพโดย โรเบิร์ต คาเซย์

หมายเหตุ: เลียโฮนา เดือนมิถุนายน 2012
มีภาพถ่ายชายหนุ่มคนหนึ่งที่ยอมทิ้งสัญญา
เล่นรักบี้ระดับอาชีพเพื่อไปรับใช้งานเผยแผ่
เต็มเวลา เลือที่มอย่างเป็นการของเขามี
โลโกสินค้าหลากหลายบริษัท ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้
สนับสนุนหรือรับรองบริษัทเหล่านี้หรือ
ผลิตภัณฑ์และบริการที่บริษัทจำหน่าย

คนหนุ่มสาว

42

42 เมื่อแผนที่ดีไม่ประสบความสำเร็จ

โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์

คนหนุ่มสาวที่กำลังหาจุดเปลี่ยนในการเดินทางของชีวิตพบว่าเส้นทางบางสายที่คิดว่าอ้อม กลับนำไปสู่จุดหมายที่ถูกต้อง

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวหนทางที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้ได้
หรือไม่ คำใบ้:
พลิกไปอ่าน

เยาวชน

46 ความสำคัญของพรฐานะปุโรหิต

โดย เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. วัตส์

พรฐานะปุโรหิตจะช่วยให้คุณเอาชนะอุปสรรคบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์

49 โปสเตอร์: ประจักษ์พยาน

50 พลังในการสวดอ้อนวอน

โดย พอล แวนเดนเบิร์ก

เมื่อถูกท้วงจนมิด วัยรุ่นจากเกาะเซบูฟิลิปปินส์ทำให้ศิรัษะของพวกเขาไหล “พ้นน้ำ” ผ่านการสวดอ้อนวอน

53 จากสนามเผยแผ่: คำสัญญา

และการสวดอ้อนวอน

โดย พาโบล มิเรเลส เบทส์

54 ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์

คืออะไร

โดย เอลิเซ อเล็กซานเดรีย โฮลเมส

การได้รับประจักษ์พยานอาจดูเหมือนภาพปริศนา แต่โดยการต่อภาพทีละชิ้น ท่านสามารถเรียนรู้ความจริงของพระกิตติคุณได้

58 แสดงให้คนดู

โดย บริททานี ธอมป์สัน

ชีวิตดิฉันล้วนแสดงแรงจูงใจที่ดิฉันตัดสินใจเปลี่ยนบทบาท

เด็ก

66

59 เสียงกระซิบของความเมตตา

โดย เดโบราห์ มัวร์

เจมส์จะอย่างไรเมื่ออันธพาลประจำโรงเรียนมาโบสถ์

61 พยานพิเศษ: ผู้บุกเบิกยุคแรกมี

ชีวิตนานมาแล้ว ฉันจะเรียนรู้

อะไรจากพวกเขาได้บ้าง

โดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่

62 สร้างประวัติศาสตร์

โดย แซต อี. ฟาเรส

โซมา, เอสเซเตอร์, และคาตา พายาม เป็นแบบอย่างที่ดีของศาสนจักรในฮังการี

64 นำปฐมวัยกลับบ้าน: ฉันเลือกสิ่ง

ถูกต้องโดยดำเนินชีวิตตาม

หลักธรรมพระกิตติคุณ

66 ประจักษ์พยานของโรมัส

โดย โจเซฟ เจ. เพอร์คีย์

ก่อนโรมัสจะแบ่งปันประจักษ์พยาน เขาต้องรู้ว่าประจักษ์พยานคืออะไร

68 ประจักษ์พยานที่เติบโต

ทำให้ประจักษ์พยานของท่านเติบโตด้วยความจริงทีละเรื่อง

69 หน้าใหม่ของหนู

70 สำหรับเด็กเล็ก

กรกฎาคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 7
เลขีโยนา 10487

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โรมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุก์คอร์ทอฟ

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, ร็องเซล เอ็ม. เนลสัน, คัลลิส เอช. โอ๊คส์, เอ็ม. ร็องเซล บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เอลส์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบคเนอร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. ไฟเฟอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์, แพร์ จี. มาร์ม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสเนค

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอนัน

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์

กองบรรณาธิการ: บริทานนี บีทซ์, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเต็น, เจนนิเฟอร์ แมคคีย์, ลีลา แม็คคัลลานาฮาน, เมลิสซา แมคเวลล์, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ เจ. โอเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซด อี. ฟาเรส, แจน ฟินบอร์ฟ, พอล แวนเดนเบิร์ก, มาร์ตินา เอ. วิดัลสัน, เมลิสซา เซนเตโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนูเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์สัน

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอห์ท, คอลลีน อิงค์ลีย์, เอริก ที. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนบเคอร์ อูนิ, คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เดทท์, โบอัน ดับเบิลยู. กิก, แครอลีน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนีย์ เจ. นิลสัน, กายลี เทพ แรฟเฟอร์ที่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซดจิวด์

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาส่งและราคาปลีกและแคนาดาให้ไปที่ store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวรรคหรือผู้นำสาขา

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; **หรือทางไปรษณีย์ที่**
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150-0024, USA

เลียวนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เชิงขั้ว” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย เขมร ญีปุ่น จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คีร์กีซสถาน เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลากาซี มาร์แชลล์ มอลโดวา นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก คาซัคสถาน ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

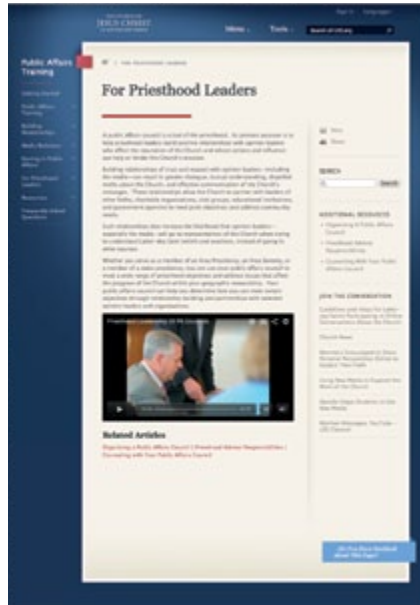
© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียวนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่ทำงานได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐและแคนาดา: ฉบับกรกฎาคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 7 เลียวนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554) จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดยศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณียากรจ่ายที่ชอกลittle chit ยูทาห์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสิบวัน ส่งฉลากที่อยู่จากฉบับล่าสุดพร้อมทั้งระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระผ่านบัตรเครดิต (อเมริกันเอ็กซ์เพรส ดิสคัฟเวอร์ มาสเตอร์การ์ด วีซ่า) ทางโทรศัพท์ หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม

ในภาษาของท่าน

เลียวนา และหนังสือเล่มอื่นๆ ของศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่ www.languages.lds.org

Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

ผู้นำฐานะปุโรหิตยื่นมือช่วยเหลือชุมชนในท้องถิ่นผ่านสภาประชาสัมพันธ์ศาสนจักร (ดูหน้า 24) ท่านสามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานเหล่านี้ได้ที่ publicaffairs.lds.org (เป็นภาษาอังกฤษ)

สำหรับเยาวชน

เข้าไปที่ youth.lds.org เพื่อดาวน์โหลดเพลงฟรี วิดีทัศน์สร้างแรงบันดาลใจ และบทความเกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ ใน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน

สำหรับเด็ก

พบกับโซมา, เอสซีเตอร์, และคาตาจากเมืองบูดาเปสต์ ประเทศฮังการีในหน้า 62 ดูภาพถ่ายเพิ่มเติมของพวกเขาที่ liahona.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

การประชุมใหญ่สามัญ, 8	พระคัมภีร์มอรมอน, 38, 53
ครอบครัว, 16, 30, 41	พระเยซูคริสต์, 10
ความตาย, 10	พระวิญญาณบริสุทธิ์, 12
ความยากลำบาก, 35	พระวิหาร, 80
งานประชาสัมพันธ์, 24	พันธสัญญา, 20
งานเผยแผ่ศาสนา, 4, 24, 38, 53	เมตตา (ความ), 59
เชื้อเพลิง (การ), 42	เยียมสอน (การ), 7
ข้อสงสัย (ความ), 70	รับใช้ (การ), 7, 24, 80
ฐานะปุโรหิต, 46	เรียนรู้ (การ), 12
เตรียม (การ), 4	ศรัทธา, 35, 42
แต่งงาน (การ), 30	ศาสนพิธี, 20
ประจักษ์พยาน, 30, 40, 49, 54, 66	สวดอ้อนวอน (การ), 38, 50, 64
เปลี่ยนใจเลื่อมใส (การ), 30	สอน (การ), 12
ผู้บุกเบิก, 16, 61	หวัง (ความ), 35, 42
พร, 46	ให้อภัย (การ), 38
	อดอาหาร (การ), 64
	อุปนิสัย, 58

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

อยู่กึ่งกลาง เสมอ

คามปฏิทินโลกส่วนใหญ่ เดือนกรกฎาคมถือเป็นกลางปี แม้จะเฉลิมฉลองและจดจำจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของสิ่งต่างๆ ได้ แต่สิ่งที่อยู่ตรงกลางมักจะถูกมองข้าม

ต้นปีเป็นช่วงเวลาของการตั้งปณิธาน การวางแผน และเต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ปลายปีเป็นช่วงเวลาของการผ่อนคลายและอาจเกี่ยวข้องกับความรู้สึกว่าทำสำเร็จหรือล้มเหลว แต่ด้วยทัศนคติที่ถูกต้อง การถือว่าตัวเราอยู่ *ตรงกลาง* ไม่เพียงช่วยให้เราเข้าใจชีวิตดีขึ้นอีกเล็กน้อยเท่านั้นแต่เราจะดำเนินชีวิตให้มีความหมายมากขึ้นอีกเล็กน้อยด้วย

กึ่งกลางของงานเผยแผ่ศาสนา

เมื่อข้าพเจ้าพบกับผู้สอนศาสนาหนุ่มสาวของเรา ข้าพเจ้ามักจะบอกว่าพวกเขากำลังอยู่กึ่งกลางงานเผยแผ่ของพวกเขา ไม่ว่าจะเพิ่งมาถึงเมื่อวานหรือจะกลับบ้านวันพรุ่งนี้ ข้าพเจ้าขอให้พวกเขาคิดว่าตนเองอยู่กึ่งกลางเสมอ

ผู้สอนศาสนาคคนใหม่อาจรู้สึกว้าวุ่นเพราะขาดประสบการณ์เกินกว่าจะมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้จึงประวิงเวลาในการพูดหรือทำด้วยความมั่นใจและความกล้าหาญ ผู้สอนศาสนาที่มีประสบการณ์และใกล้จบงานเผยแผ่อาจรู้สึกเศร้าที่งานเผยแผ่กำลังจะสิ้นสุด หรืออาจเฉื่อยลงเมื่อคิดว่าจะทำอะไรหลังจากงานเผยแผ่ของพวกเขา

ไม่ว่าสถานการณ์เป็นเช่นไรและไม่ว่าพวกเขารับใช้ที่ใด ความจริงคือผู้สอนศาสนาของพระเจ้ากำลังหว่านเมล็ดนับไม่ถ้วนของข่าวประเสริฐทุกวัน การคิดว่าตนเองอยู่กึ่งกลางของงานเผยแผ่

เสมอจะช่วยหนุนใจและให้พลังงานแก่ตัวแทนที่ซื่อสัตย์เหล่านี้ของพระเจ้า เจกเช่นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลา พวกเขาเป็นเช่นไร เราทุกคนก็เป็นเช่นนั้น

เราอยู่กึ่งกลางเสมอ

การเปลี่ยนมุมมองเป็นมากกว่าวิธีพลิกแพลงความคิด มีความจริงอันสูงค่าอยู่เบื้องหลังแนวคิดที่ว่าเราอยู่กึ่งกลางเสมอ ถ้าเรามองดูตำแหน่งของเราในแผนที่ เรามักจะอยากพูดว่าเราอยู่ตรงจุดเริ่มต้น แต่ถ้าเรามองใกล้เข้าไปอีก ตรงที่ซึ่งเราอยู่คือกึ่งกลางของบริเวณที่กว้างกว่าเสมอ

กับสถานที่ที่เป็นเช่นไร กับเวลาก็เป็นเช่นนั้น เราอาจรู้สึกว้าวุ่นว่าเราอยู่ตรงจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุดของชีวิต แต่เมื่อเรามองดูจุดที่เราอยู่เทียบกับบริบทของนิรันดร์—เมื่อเราตระหนักว่าวิญญาณเราดำรงอยู่มาช่วงหนึ่งซึ่งเราไม่สามารถวัดได้ และเนื่องด้วยการพลีบูชาที่สมบูรณ์แบบและการชดใช้ของพระเยซูคริสต์ จิตวิญญาณเราจึงจะดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์ที่จะมาถึง—เราจะยอมรับได้ว่าเราอยู่กึ่งกลางจริงๆ

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะต้องทำแผ่นหินแผ่นใหม่ให้หลุมศพของคุณพ่อคุณแม่ เวลาไม่เคยปราณีสถานที่ฝังศพ และข้าพเจ้ารู้สึกว้าวุ่นที่แผ่นหินแผ่นใหม่คงจะเหมาะกับชีวิตที่เป็นแบบอย่างของพวกเขาทำมากกว่า เมื่อข้าพเจ้ามองดูวันชาติและวันมรณะบนแผ่นหินซึ่งค้นด้วยขีดสั้นๆ ที่ปกติไม่สลักสำคัญแต่อย่างใด จู่ๆ สัญลักษณ์เล็กๆ นี้ของช่วงชีวิตก็ทำให้ความคิดและใจข้าพเจ้าเต็มไปด้วยความทรงจำล้ำค่ามากมาย ความทรงจำอันมีค่าเหล่านี้

นี้ต่างก็สะท้อนช่วงหนึ่งตรงกึ่งกลางชีวิตของคุณพ่อคุณ
แม่และกึ่งกลางชีวิตข้าพเจ้า

ไม่ว่าเราจะอายุเท่าใด ไม่ว่าเราจะอยู่ตรงไหน
เมื่อเหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในชีวิตเรา เราอยู่กึ่ง
กลางเสมอ ที่สำคัญกว่านั้นคือเราจะอยู่กึ่งกลาง
ตลอดไป

ความหวังของการอยู่กึ่งกลาง

ใช่แล้ว จะมีช่วงเริ่มต้นและช่วงสิ้นสุดตลอดชีวิต
เรา แต่นี่เป็นเพียงเครื่องหมายระหว่างทางของกึ่ง
กลางชีวิตนิรันดร์อันสำคัญยิ่ง ไม่ว่าเราจะอยู่ตรง
จุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด ไม่ว่าเราจะเยาว์วัยหรือสูง
วัย พระเจ้าทรงสามารถใช้เราเพื่อจุดประสงค์ของ
พระองค์ได้ขอเพียงแต่เราเลิกใส่ใจความคิดใดก็ตาม
ที่จำกัดความสามารถในการรับใช้และยอมให้พระ
ประสงค์ของพระองค์หล่อหลอมชีวิตเรา

ผู้เขียนสดุดีกล่าวว่า “นี่เป็นวันซึ่งพระเจ้าได้ทรง

สร้าง ให้เรา [ควร] เปรมปรีดิ์และยินดีในวันนั้น”
(สดุดี 118:24) อมิลิเล็กเตือนเราว่า “ชีวิตนี้เป็นเวลา
สำหรับมนุษย์ที่จะเตรียมพบพระผู้เป็นเจ้า; ดูเถิด
วันแห่งชีวิตนี้ เป็นวันสำหรับมนุษย์ที่จะทำงานของ
พวกเขา” (แอลมา 34:32; เน้นตัวเอน) และกวีท่าน
หนึ่งรำพึงว่า “นิรันดร์กาล—ประกอบด้วยปัจจุบัน
กาล”¹

การอยู่กึ่งกลางเสมอหมายความว่าความแข่งขัน
ไม่มีวันเลิกรา ความหวังไม่มีวันสูญสิ้น ความพ่าย
แพ้ไม่มีวันสิ้นสุด เพราะไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใดหรือ
สภาวะการณ์ของเราเป็นเช่นไร นิรันดร์ของจุดเริ่มต้น
และนิรันดร์ของจุดสิ้นสุดอยู่ตรงหน้าเราเสมอ

เราอยู่กึ่งกลางเสมอ ■

อ้างอิง

1. เอมีลี ดิกกินสัน, “Forever—is composed of Nows,”
ใน *The Complete Poems of Emily Dickinson*, ed.
Thomas H. Johnson (1960), 624

การสอนข่าวสารนี้

สนทนากับครอบครัวว่า
ส พวกเขาอยู่ “กึ่งกลาง
เสมอ” อย่างไร แม้พวกเขา
กำลังเริ่มต้นหรือสิ้นสุดบาง
อย่างก็ตาม กระตุ้นให้พวกเข
เขาทำสิ่งที่ทำอยู่ในปัจจุบัน
จนสุดความสามารถ ไม่
หมกมุ่นกับอดีตหรือรอคอย
กิจกรรมหรือโครงการถัดไป
ท่านอาจต้องการเสนอแนะ
ให้เลือกรายการหนึ่งที่พวกเขา
ทำเป็นครอบครัวได้เพื่อนำ
คำแนะนำนี้ไปปฏิบัติและ
กำหนดวันที่พวกเขาหวังว่า
จะบรรลุเป้าหมาย

กึ่งกลางระหว่างการเตรียมพร้อม สำหรับงานเผยแผ่

ประธานอุคท์ดอร์ฟบอกผู้สอนศาสนาให้คิดว่าพวกเขาอยู่กึ่งกลางในงานเผยแผ่ของพวกเขา ท่านสามารถประยุกต์ใช้แนวคิดนี้กับการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนาเช่นกัน ไม่ว่าท่านจะอายุ 12 ขวบหรือ 18 ปีท่านสามารถรับใช้งานเผยแผ่ได้ มีอะไรบางอย่างที่ท่านสามารถทำตรง “กึ่งกลาง” ระหว่างที่ท่านเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา

- มีค่าควรเข้าพระวิหารตลอดเวลา
- ฝึกจำแนกการกระตุ้นเตือนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยจดการกระตุ้นเตือนของท่านและทำตามการกระตุ้นเตือนเหล่านั้น
- สวดอ้อนวอนให้ผู้สอนศาสนา
- ถามผู้สอนศาสนาในเขตของท่านว่าพวกเขาจะแนะนำให้ท่านทำอะไรเพื่อเตรียมรับใช้งานเผยแผ่
- ฝึกบริหารเวลาให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงกิจกรรมสำคัญๆ เช่น การรับใช้ การศึกษาพระคัมภีร์ และการจดบันทึกส่วนตัว
- เมื่อพูดคุยกับสมาชิกครอบครัว ให้แบ่งปันพระคัมภีร์ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ท่านเมื่อเร็วๆ นี้ อธิบายว่าท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับพระคัมภีร์ข้อนั้น
- ถามเพื่อนของท่านเกี่ยวกับศาสนาของพวกเขาและสิ่งทีพวกเขาเชื่อ เต็มใจแบ่งปันความเชื่อของท่าน ชวนพวกเขามาโบสถ์หรือมาร่วมกิจกรรม

เมื่อท่านยอมรับว่าท่านอยู่กึ่งกลางของการเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา ท่านย่อมดำเนินชีวิตให้มีค่าควรมากขึ้นแก่ความไว้วางใจของพระเจ้าและความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณ

ทุกคนสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้ทันที

1. ประธานอุคท์ดอร์ฟสอนว่าไม่ว่าท่านจะอายุเท่าใด ท่านสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยผู้อื่น เขียนของประทานหรือความสามารถของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือในกระดาด ถามคุณพ่อคุณแม่ว่าท่านมีของประทานอะไรบ้าง
2. คิดหาวิธีใช้ของประทานของท่านเพื่อช่วยผู้อื่นในสถานการณ์ด้านล่าง

3. ทำรายชื่อของประทานของท่าน ให้เขียนวิธีหนึ่งที่ท่านจะใช้ของประทานเหล่านั้นช่วยผู้อื่นในสัปดาห์นี้

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอน สนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเอี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา ครอบครั
การบรรเทาทุกข์

แสดงความเป็น สานุศิษย์ของเราผ่าน ความรักและการรับใช้

ดลอดพระชนม์ชีพมรรตัยของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงแสดงความรักต่อผู้อื่นโดยทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อพวกเขา พระองค์ตรัสว่า “ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 13:35) พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างและทรงต้องการให้เรา “ช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ [ของเรา]” (โมไซยาห์ 4:16) พระองค์ทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์ให้ทำงานกับพระองค์ในการปฏิบัติศาสนกิจ ประทานโอกาสให้พวกเขาได้รับใช้ผู้อื่นและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น¹

การรับใช้ของเราในฐานะผู้เอี่ยมสอนจะเหมือนการปฏิบัติศาสนกิจของพระผู้ช่วยให้รอดมากเมื่อเราแสดงความรักต่อคนที่เราเอี่ยมสอนโดยทำดังนี้²

- จำชื่อพวกเขาและชื่อสมาชิกครอบครัวของพวกเขา และทำความรู้จักคนเหล่านั้น
- รักพวกเขาโดยไม่ตัดสิน
- ดูแลพวกเขาและเสริมสร้างศรัทธาของพวกเขา “ทีละคน” เจกเช่นพระผู้ช่วยให้รอดทรงทำ (3 นิไฟ 11:15)
- สร้างมิตรภาพที่จริงใจกับพวกเขา เอี่ยมพวกเขาในบ้านและที่อื่น
- สนใจพี่น้องสตรีแต่ละคน จำวันเกิด วันสำเร็จการศึกษา วันแต่งงาน วันบัพติศมา หรือวันอื่นๆ ที่มีความหมายต่อเธอ

- แสดงน้ำใจต่อสมาชิกใหม่และสมาชิกแข็งขันน้อย
- แสดงน้ำใจต่อคนที่รู้สึกเดียวดายหรือต้องการการปลอบโยน

จากพระคัมภีร์

3 นิไฟ 11; โมโรไน 6:4; หลักคำสอนและพันธสัญญา 20:47

อ้างอิง

1. ดู *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 105.
2. ดู คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), หมวด 3.2.3
3. *Daughters in My Kingdom*, 3.
4. *Daughters in My Kingdom*, 6.

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกำลังเพิ่มความสามารถในการบำรุงเลี้ยงผู้อื่นอย่างไร
2. ฉันกำลังทำอะไรเพื่อให้แน่ใจว่าพี่น้องสตรีที่ฉันดูแลรู้ว่าฉันรักพวกเขา

จากประวัติของเรา

“พันธสัญญาใหม่มีเรื่องราวของสตรี ทั้งเอย์นามและไม่เอย์นาม ผู้แสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์ ... สตรีเหล่านี้เป็นสานุศิษย์ที่น่ายกย่อง ... [พวกเขา] เดินทางไปกับพระเยซูและอัครสาวกสิบสองของพระองค์ พวกเขาสละทรัพย์สินเพื่อช่วยในการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ หลังจากการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ [พวกเขา] ยังคงเป็นสานุศิษย์ที่ซื่อสัตย์”³

เปาโลเขียนเกี่ยวกับสตรีผู้หนึ่งนามว่าเฟบี เธอเป็น “มัคทายิกาในคริสตจักร” (โรม 16:1) ท่านขอให้ผู้คน “ช่วยนางในทุกสิ่งที่นางต้องการเพราะนางได้ช่วยสงเคราะห์คนหลายคน” (โรม 16:2) “การรับใช้ของเฟบีและของสตรีที่ยิ่งใหญ่อีกหลายท่านในพันธสัญญาใหม่ปัจจุบันสานต่อโดยสมาชิกของสมาคมสงเคราะห์—ผู้นำ ผู้เอี่ยมสอน มารดา และคนอื่นๆ—ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสงเคราะห์ หรือผู้ช่วยเหลือคนมากมาย”⁴

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนเมษายน

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด, ... ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2012 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) ช่วยให้ท่านเรียนรู้และประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่นๆ ของศาสนจักร

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

พลังอำนาจของฐานะปุโรหิต

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ช่วงต้นปี 1944 ประสพการณ์เกี่ยวกับฐานะปุโรหิตเกิดขึ้น [และ] เล่าโดยนักข่าวคนหนึ่ง—ซึ่งไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร—และทำงานหนังสือพิมพ์ในฮาวาย ... เขากับนักข่าวคนอื่น ๆ ติดตามนาวิกโยธินไปที่ควาเจลินอโกล ขณะพวกเขาเดินหน้า พวกเขาสังเกตเห็นทหารเรือวัยหนุ่มคนหนึ่งลอยหน้าคว่ำอยู่ในน้ำ เห็นชัดว่าได้รับบาดเจ็บสาหัส น้ำขึ้นรอบตัวเขาเป็นสีเลือด จากนั้นพวกเขาเห็นทหารเรืออีกนายหนึ่งตรงไปหาเพื่อนที่ได้รับบาดเจ็บ ทหารนายที่สองได้รับบาดเจ็บเช่นกัน แขนซ้ายของเขาห้อยร่วงแรงข้างตัว เขายกศีรษะของนายทหารที่ลอยอยู่ในน้ำขึ้นเพื่อไม่ให้จมน้ำตาย เขาร้องขอความช่วยเหลือด้วยเสียงตื่นตระหนก พวกนักข่าวมองเด็กหนุ่มที่เขากำลังช่วยอีกครั้งและตอบกลับไปว่า “พ่อหนุ่ม ไม่มีอะไรที่เราจะช่วยเด็กหนุ่มคนนั้นได้อีกแล้ว”

“แต่แล้ว” นักข่าวคนนั้นเขียน “ผมเห็นบางอย่างที่ไม่เคยเห็นมาก่อน” เด็กหนุ่มที่บาดเจ็บสาหัสลากร่างที่ดูเหมือนไร้วิญญาณของเพื่อนทหารขึ้นมาบนฝั่ง เขา “วางศีรษะเพื่อนบนเข่าของเขา ... ภาพที่เห็นคือ—เด็กหนุ่มที่บาดเจ็บปางตายสองคน—ทั้งคู่... เป็นชายหนุ่มที่สะอาดดูดี แม้ในสถานการณ์ชวนหดหู่ เด็กหนุ่มคนหนึ่งก้มศีรษะเหนืออีกคนหนึ่งและพูดว่า ‘ผมสั่งคุณในพระนามของพระเยซูคริสต์และโดยพลังอำนาจฐานะปุโรหิตจะมีชีวิตอยู่จนกว่าจะมีคนมาช่วย’” นักข่าวสรุปบทความของเขาดังนี้ “พวกเราสามคน [ผมกับทหารเรือสองนาย] อยู่ในโรงพยาบาล คณะแพทย์ไม่รู้ ... [ว่าเขามีชีวิตอยู่ได้อย่างไร] แต่ผมรู้”

ประธานโฮมส์ เอส. มอนสัน, “จงเต็มใจและมีค่าควรแก่การรับใช้,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2012, 67, 68

คำถามให้ไตร่ตรอง

- พรใดบ้างที่มาสู่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายผ่านพลังอำนาจฐานะปุโรหิต
- ศรัทธาและฐานะปุโรหิตสัมพันธ์กันอย่างไร—สำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตและสำหรับผู้รับพร

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งช่วยอื่นๆ เกี่ยวกับหัวข้อนี้: “Priesthood” ใน Study by Topic ที่ LDS.org; จูลี บี. เบค, “การหลังพระพร,” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2006, 13–15; *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), “ฐานะปุโรหิต,” 67–72

เข้าไปอ่าน ดู หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญได้ที่ conference.lds.org

ข้อมูลสังเขปเกี่ยวกับศาสนจักร

สมาชิกภาพ (ข้อมูลปี 2011)	14,441,346
สเตคและท้องถิ่น	3,554
วอร์ดและสาขา	28,784
คณะเผยแผ่	340
ผู้สอนศาสนาเต็มเวลา	55,410
ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักร	22,299
ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสรับบัพติศมา	281,312
พระวิหารเปิดดำเนินการ	136

มุขศึกษา

ตัวอย่างความคล้ายคลึงกัน: ครอบครัว

หัวข้อสำคัญที่สุดบางหัวข้อมีผู้พูดกล่าวถึงมากกว่าหนึ่งท่านในการประชุมใหญ่สามัญต่อไปนี้เป็นสิ่งที่คุณผู้พูดที่ท่านพูดถึงเกี่ยวกับครอบครัว ลองมองหาความคล้ายคลึงกันอื่นๆ ขณะท่านศึกษาคำปราศรัยจากการประชุมใหญ่

- “เรามีภรรยาควรเข้าใจว่าการเรียกแรกของพวกเขา—ซึ่งจะไม่มีวันปลด—คือการเรียกที่มีต่อกันและจากนั้นต่อบุตรธิดาของพวกเขา”¹—ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง
- “เราต้องทำสิ่งต่างๆ ตาม ลำดับที่ถูกต้อง! แต่งงานก่อนแล้วก็ครอบครัว มากมายหลายคนในโลกล้มลำดับที่ถูกต้องนี้และคิดว่าพวกเขาเปลี่ยนได้หรือแม้กลับกันได้”²—เอ็ดเดอร์ เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง
- “เรารู้ว่าการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวและการสังสรรค์ในครอบครัวไม่ได้สมบูรณ์แบบเสมอไป แต่ไม่ว่าท่านจะเผชิญการทำลายใด จงอย่าท้อถอย”³—เอ็ดเดอร์เคเวนติน แอล. คูก แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง
- “การสอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจเป็นมากกว่าการแบ่งปันข้อมูล แต่คือการช่วยให้บุตรธิดารับหลักคำสอนไว้ในใจพวกเขา”⁴—เซอร์จิล เอ. เอสพลิน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ

อ้างอิง

- บอยด์ เค. แพคเกอร์, “และเด็กเล็กๆ จะนำมันไป,” *เลิโฮนา* พ.ศ. 2012, 8
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “เพื่อจะพบคนหลงทาง,” *เลิโฮนา* พ.ศ. 2012, 100
- เคเวนติน แอล. คูก, “สอดคล้องกับท่วงทำนองแห่งศรัทธา,” *เลิโฮนา* พ.ศ. 2012, 44
- เซอร์จิล เอ. เอสพลิน, “สอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจ,” *เลิโฮนา* พ.ศ. 2012, 10

คำสัญญาของ ศาสดาพยากรณ์

เมื่อเราออกจากการประชุมนี้ข้าพเจ้าขอพรจากสวรรค์มาสถิตกับท่านแต่ละคน...ขอให้ท่านไตร่ตรองความจริงที่ท่านได้ยินและขอให้ความจริงเหล่านั้นช่วยให้ท่านเป็นคนดีกว่าเมื่อสองวันที่แล้วก่อนการประชุมใหญ่”

ประธานโธมัส เอส. มอนสัน,
“เมื่อเราเปิดการประชุมใหญ่ครั้งนี้,”
เลิโฮนา พ.ศ. 2012, 116

ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น

“คนชื้อสัตย์จะได้รับความคุ้มครองให้รอดพ้นจากเหตุการณ์ทำหายในโลกนี้ เจตคติเกี่ยวกับความกล้าหาญของซัดรีค เมซาค และเอเบตเนโกสมควรยึดถือเป็นแบบอย่าง พวกเขาว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยชีวิตพวกเขาได้ ‘ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น’ พวกเขา ก็สาบานว่าจะยังรับใช้พระผู้เป็นเจ้าต่อไป (ดู ดาเนียล 3:16-18)”

เอิลเดอร์นัล เอ. แม็กซ์เวลล์ (1926-2004) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง “โอไบไว้ในพระพาหุแห่งความรักของพระองค์” เลียโฮนา พ.ย. 2002 หน้า 20

สายธารแห่งสันติสุข

แม้จะเศร้าโศกแต่ดิฉันก้าวไปข้างหน้าอย่างสง่าผ่าเผยด้วยศรัทธาและความหวังในพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์

โดย ลานิช ฮีตัน

วันที่ลูกชายคนโตของเราเสียชีวิตในอุบัติเหตุ ความสูญเสียเปิดบาดแผลทะลุทะลวงจิตวิญญาณของดิฉัน แต่ดิฉันรู้ว่าดิฉันสามารถอาศัยเดชานูภาพแห่งการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอดช่วยแบกภาระหนักของความเสียใจและความเจ็บปวดของดิฉันได้ ดิฉันกับสามีขอให้ผู้สอนประจำบ้านมาให้พรเราแต่ละคน เราคิดว่าเราจะได้รับพลังนอกเหนือจากพลังของเราเอง พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงปล่อยเราไว้โดยไม่ปลอบโยน (ดู ยอห์น 14:18) ดิฉันยึดมั่นสัญญานี้และเป็นพยานว่าพระองค์ทรงยึดมั่นสัญญานี้เช่นกัน

อิสยาห์สอนว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็น “คนที่รับความเจ็บปวด และคู้้นเคยกับความเจ็บไข้” (อิสยาห์ 53:3) ถ้ามีคนใดช่วยสงเคราะห์เราได้ในระดับที่เป็นส่วนตัวมาก ดิฉันรู้ว่าคนๆ นั้นคือพระองค์ แต่ดิฉันรู้เช่นกันว่าถ้าพระองค์ทรงรับเอาความเศร้าโศกไปจากเราทันที คงไม่มีการเติบโต ไม่มีจุดเริ่มต้นของความเข้าใจ

แม้จะปวดร้าวใจ แต่ดิฉันประสบสายธารแห่งสันติสุขที่หล่อหลอมไม่ขาดสายจากพระผู้ช่วยให้รอด (ดู 1 นิไฟ 20:18) ในช่วงเวลาวัน หรือแม้แต่สัปดาห์ที่ยากเป็นพิเศษ สันติสุขของพระองค์นำความเสียใจของดิฉันไป ดิฉันเพียงแค่ทูลขอ พระบิดาบนสวรรค์ไม่ทรงต้องการให้เราดำเนินชีวิตมรรตัยเพียงลำพัง

ขณะที่ใคร่ครวญอุบัติเหตุที่พรากชีวิตลูกชาย เรื่องราวในพันธสัญญาเดิมเข้ามาในความคิดของดิฉัน

“ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระบาทผู้ซึ่งพวกข้าพระบาทปรนนิบัติพอพระทัยจะช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ ข้าแต่พระราชา พระองค์ก็จะทรงช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นพระหัตถ์ของฝ่าพระบาท

“ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ข้าแต่พระราชา ขอฝ่าพระบาททรงทราบพวกข้าพระบาทก็ไม่ปรนนิบัติพระของฝ่าพระบาท” (ดาเนียล 3:17-18; เน้นตัวเอน)

ส่วนสำคัญคือ “ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น” เรา

ต้องดำรงศรัทธาไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น พระบิดา
บนสวรรค์จะทรงส่งเหล่าเทพมาพาลูกชาย
ดิฉันออกจากทางอันตรายก็ได้ แต่พระองค์
ไม่ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ทรงทราบว่าทรง
ใช้อะไรชำระเราให้บริสุทธิ์เพื่อเราจะพร้อม
กลับบ้านไปหาพระองค์ ทุกอย่างจะออกมา
ดี แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่ทุกข์โศก
หรือหลังน้ำตาอีก ความทุกข์โศกเป็นผลจาก
ความรักของเรา แต่ใจเราต้องไม่เป็นทุกข์

ของประทานอันประเสริฐสุดที่เราจะรับได้
ทั้งสองด้านของมันเป็นคือก้าวไปข้างหน้าอย่าง
สง่าผ่าเผยด้วยศรัทธาและความหวังในพระ
บิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ แม่น้ำตา
จะไหลอาบแก้มขณะเดินแต่ละก้าวก็ตาม
เพราะเราได้รับสัญญาว่า “หลุมศพจึงไม่มี
ชัยชนะ, และความเจ็บแปลบแห่งความตาย
จึงถูกกลืนเข้าไปในพระคริสต์” (โมไซยาห์
16:8) สักวันหนึ่ง “พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตา
จากหน้าทั้งปวง” (อิสยาห์ 25:8) ■

เราจัดการกับความเศร้าโศกอย่างไร

เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวียร์ธลิน (1917–2008) แห่งโครัมอักครสาวก
สิบสอง ปราศรัยคำถามนั้นในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญ
เดือนตุลาคม ค.ศ. 2006 ดังนี้

“ข้าพเจ้าคิดว่าในวันทั้งหมดนับแต่กาลเริ่มต้นของประวัติศาสตร์
โลก วันศุกร์นั้น [เมื่อพระเจ้าช่วยให้รอดทรงถูกตรึงกางเขน] เป็นวัน
ที่มีดมนที่สุด

“แต่ชะตากรรมของวันนั้นมิได้ยืนยงตลอดไป

“ความสิ้นหวังมิได้อัยอ้อยอยู่นาน เพราะในวันอาทิตย์พระเจ้า
ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ทรงทำลายพันธนาการแห่งความตาย พระ
องค์เสด็จขึ้นจากหลุมฝังศพและทรงปรากฏพระองค์อย่างผู้มีชัยใน
ฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของมวลมนุษย์

“ในทันทีทันใดดวงตาที่เคยมีน้ำตาไหลพรากตลอดเวลากลับ
เหือดแห้ง ริมฝีปากที่กระซิบคำสวดอ่อนน้อมแห่งความกลัดกลุ้ม
เศร้าโศก บัดนี้เปล่งเสียงแซ่ซ้องสรรเสริญอันนำพิศวง เพราะพระ
เยซูพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์ทรงยืนต่อ
หน้าพวกเขาในฐานะผลแรกของการฟื้นคืนชีวิต เครื่องพิสูจน์ว่า
ความตายเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการดำรงอยู่ใหม่และนำพิศวง ...

“เนื่องจากพระชนม์ชีพและการพลีพระชนม์ชีพนิรันดร์ของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก เราจะกลับมารวมกันกับผู้ที่เรารักใคร่”

“วันอาทิตย์จะมาถึง” เลียโฮนา พ.ย. 2006 หน้า 36, 37

ที่การสังสรรค์ในรอบครัวครั้งต่อไป ท่านอาจสนทนาเรื่องความตาย การฟื้น
คืนชีวิต และแผนแห่งความรอด ดูตัวอย่างใน 2 เนไฟ 9 และ แอลมา 11–12

บทเรียน อยู่ใน ผู้เรียน

เมื่อเรายอมรับศักยภาพที่ยอดเยี่ยมของผู้เรียนแต่ละคน
เราจะเริ่มเห็นสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเห็น

โดย รัสเซลล์ ที.
ออสกูธอร์พ
ประธานโรงเรียน
วันอาทิตย์สามัญ

ระหว่างทำงานมอบหมายของศาสนจักรในเมืองกุซโก ประเทศเปรู ข้าพเจ้ากับภรรยาเข้าร่วมชั้นเรียนรวมของสมาคมสงเคราะห์และฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค ครูสอนวันนั้นเป็นครูชั้นเรียนหลักคำสอนพระกิตติคุณสำหรับผู้ใหญ่ เพราะปัญหาเรื่องเวลาในช่วงการประชุมสองภาคแรก จึงเหลือเวลาเพียง 20 นาทีให้เขาสอนสิ่งที่เขาเตรียมมา เขาเริ่มโดยขอให้สมาชิกทุกคนที่เข้าร่วมศาสนจักรในช่วงสองปีที่ผ่านมาเขียนขึ้น สมาชิกห้าคนยื่น เขาเขียนเลข 5 ไว้บนกระดานแล้วพูดว่า “พี่น้องทั้งหลาย วิเศษจริงๆ ที่เรามีสมาชิก 5 คนนี้ที่เพิ่งเข้าร่วมศาสนจักรอยู่กับเรา ปัญหามีอย่างเดียวคือในช่วงสองปีที่ผ่านมา เราให้บรรดาศักดิ์เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ 16 คนในวอร์ดนี้”

จากนั้นเขาเขียนเลข 16 ถัดจากเลข 5 และถามด้วยความจริงจังมากกว่า “ถ้าอย่างนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราจะทำอย่างไรดีครับ”

ซิสเตอร์คนหนึ่งยกมือและตอบว่า “เรา

ต้องไปหาพวกเขาและพากลับมา”

ครูเห็นด้วย จากนั้นจึงเขียนคำว่า *ช่วยชีวิต* บนกระดาน “เราต้องนำสมาชิกใหม่ 11 คนกลับมา” เขาตอบ

ต่อจากนั้นเขาอ่านคำพูดอ้างอิงจากประธานโรมัส เอส. มอนสันเกี่ยวกับความสำคัญของการช่วยชีวิต เขาอ่านจากพันธสัญญาใหม่ด้วยว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงตามหาแกะหายอย่างไร (ดู ลูกา 15:6) แล้วถามว่า “เราจะนำพวกเขากลับมาได้หรือไม่”

หลายคนยกมือ เขาขอคำตอบจากสมาชิกคนแล้วคนเล่า สมาชิกชั้นเรียนมีข้อเสนอว่าครอบครัววอร์ดหรือแต่ละคนจะทำงานด้วยกันอย่างไรเพื่อช่วยให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่กลับมาโบสถ์ ครูถามต่อจากนั้นว่า “ฉะนั้นถ้าคุณเดินไปตามถนนและเห็นชายคนหนึ่งเดินอยู่อีกฟากหนึ่ง คุณจำได้ว่าเขาเป็นผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ คุณจะทำอย่างไรครับ” สมาชิกคนหนึ่งตอบว่า “ผมจะเดินข้ามถนนไปทักทายเขา ผมจะบอกเขาว่าเราต้องการให้เขากลับมาและเราอยากให้เขามาร่วม

ประชุมที่โบสถ์กับเราอีก”

หลายคนในชั้นเห็นด้วยและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าจะช่วยสมาชิกเหล่านี้ได้อย่างไร มีความกระตือรือร้นในห้องเรียน ความตั้งใจจะทำการสิ่งที่จำเป็นต้องทำเพื่อช่วยให้สมาชิกที่เพิ่งรับบัพติศมาพบทางกลับสู่ความแข็งแกร่งโดยสมบูรณ์

ข้าพเจ้ากับภรรยาออกจากห้องเรียนนั้นด้วยความปรารถนาจะเริ่มทำบางอย่างอีกครั้งเพื่อช่วยให้คนบางคนกลับสู่ความแข็งแกร่งในศาสนจักร ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนในชั้นเรียนออกมาด้วยความรู้สึกแบบเดียวกัน หลังจากประสบการณ์นี้ข้าพเจ้าถามตนเองว่า อะไรทำให้บทเรียนสั้นๆ มีประสิทธิภาพมากขนาดนี้ เหตุใดทุกคนจึงออกจากชั้นเรียนด้วยความรู้สึกว่าได้รับแรงจูงใจให้ดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณอย่างครบถ้วนมากขึ้น

ขณะที่รวบรวมคำถามสองข้อนี้ ข้าพเจ้าค้นพบหลักธรรมสี่ประการที่ทำให้ชั้นเรียนนี้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้การสอนที่เกิดประสิทธิผล

1. การเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือเป้าหมาย
2. ความรักคือแรงจูงใจ
3. หลักคำสอนคือกุญแจ
4. พระวิญญาณคือครู

การเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือเป้าหมาย

แทนที่จะพยายาม “‘เทข้อมูล’ ใส่ความคิดของสมาชิกชั้นเรียน” ดังประธานมอนสันเตือนเราว่า *อย่า ทำเช่นนั้น ครูผู้นี้กำลังพยายาม “สร้างแรงบันดาลใจให้แต่ละคนคิด รู้สึก แล้วทำบางอย่างเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณ”¹*

สรุปได้ว่า เป้าหมายของครูคนนี้คือช่วยให้สมาชิกชั้นเรียน *ทำ* บางอย่างที่พวกเขาอาจไม่ได้ทำถ้าพวกเขาไม่เข้าชั้นเรียน และ *การทำ* เช่นนั้นมุ่งหมายจะช่วยให้แต่ละคน เป็น *สานุศิษย์ที่แท้จริง* ของพระผู้ช่วยให้รอด

เป้าหมายของการสอนแบบนี้คือ *การเปลี่ยนใจเลื่อมใส* คำว่า *การเปลี่ยนใจเลื่อมใส* หมายถึงเปลี่ยนทิศทางใหม่ น้อมรับความประพจน์ใหม่ การเปลี่ยนใจเลื่อมใส—เป็นสานุศิษย์ที่แท้จริง—ไม่ใช่เหตุการณ์ครั้งเดียวแต่เป็นกระบวนการชั่วชีวิต² ในชั้นเรียนนี้ *การทำ* โดยสมาชิกชั้นเรียนมีเจตนาจะช่วยไม่เพียงสมาชิกชั้นเรียนเท่านั้นแต่ช่วยผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่พวกเขาพยายามจะทำให้แข่งขันด้วย เมื่อใดก็ตามที่เราดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณครบถ้วนมากขึ้น คนอื่นจะได้รับพรไม่โดยตรงก็โดยอ้อม ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนพระกิตติคุณจึงมีลักษณะเฉพาะ การเรียนพระกิตติคุณไม่เพียงนำไปสู่การได้ความรู้เท่านั้นแต่นำไปสู่การเปลี่ยนใจเลื่อมใสส่วนตัวด้วย

ค ความรักช่วยครู
อย่างเราให้สอน
ดังพระผู้ช่วยให้รอดจะ
ทรงสอนถ้าพระองค์
ประทับในห้องเรียน
ของเรา

ความรักคือแรงจูงใจ

ขณะเข้าร่วมชั้นเรียนในเปรู ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความรักที่ครูมีต่อนักเรียนและต่อผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ที่กำลังเชื่อเชิญสมาชิกชั้นเรียนให้ช่วยนำกลับมาแข่งขัน ดูเหมือนความรักแผ่ซ่านทั่วห้อง—จากครูถึงผู้เรียน จากผู้เรียนถึงครู จากผู้เรียนคนหนึ่งถึงอีกคนหนึ่ง และจากผู้เรียนถึงผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่

ความรักช่วยให้ครูอย่างเราสอนดังพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงสอนถ้าพระองค์ประทับในห้องเรียนของเรา โดยแท้แล้ว “ความรักกระตุ้นเราให้เตรียมและสอนต่างจากเดิม”³

เมื่อเจตนาของครูคือครอบคลุมเนื้อหาบทเรียน ครูจึงมุ่งเน้นเนื้อหามากกว่าความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ดูเหมือนครูชาวเปรูจะรู้สึกว่าไม่จำเป็นต้อง *ครอบคลุม* เรื่องใด เขาเพียงต้องการสร้างแรงบันดาลใจให้สมาชิกชั้นเรียนยื่นมือออกไปช่วยเหลือพี่น้องชายหญิงของพวกเขาด้วยความรัก ความรักพระเจ้าและความรักที่มีต่อกันสร้างแรงผลักดัน ความรักคือแรงจูงใจ เมื่อความรักคือแรงจูงใจของเรา พระเจ้าจะทรงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราบรรลุจุดประสงค์ของพระองค์เพื่อช่วยลูกๆ ของพระองค์ พระองค์จะทรงดลใจเราให้รู้ว่าครูอย่างเราจำเป็นต้องพูด อะไร และเราควรพูด อย่างไร

หลักคำสอนคือกุญแจ

ครูในเปรูไม่ได้อ่านจากคู่มือบทเรียน ขณะที่เขาสอน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเขาใช้คู่มือหรือคำปราศรัยการประชุมใหญ่เพื่อเตรียมสอนชั้นเรียน แต่เมื่อเขาสอน เขาสอนจากพระคัมภีร์ เขาเล่าเรื่องแกะหาญและยกข้อต่อไปขึ้นมากล่าว “และเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้ง

การเรียนการสอน
พระกิตติคุณไม่
เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญ
ในด้านข้อเท็จจริง แต่
เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญ
ในการเป็นสานุศิษย์

หลายของท่าน” (ลูกา 22:32) เขาแบ่งปันคำเชิญของประธานมอนสันถึงสมาชิกศาสนจักรทุกคนให้ช่วยชีวิตคนหลงทาง หลักคำสอนที่เป็นศูนย์กลางบทเรียนของเขาคือศรัทธาและจิตกุศล สมาชิกชั้นเรียนต้องมีศรัทธามากพอจะลงมือทำ และพวกเขาต้องลงมือทำด้วยความรัก

เมื่อสอนหลักคำสอนเกี่ยวกับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ด้วยความชัดเจนและความเชื่อมั่น พระเจ้าจะทรงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้เรียนและครู ยิ่งสมาชิกชั้นเรียนให้ข้อเสนอสำหรับการยื่นมือออกไปช่วยเหลือพี่น้องที่แข่งขันน้อยมากเพียงใด ทุกคนจะยิ่งรู้สึกใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงยืนพระหัตถ์ออกไปช่วยเหลือคนอื่นๆ ตลอดเวลา ในช่วงที่ทรงปฏิบัติศาสนกิจบนแผ่นดินโลกมากเพียงนั้น หลักคำสอนคือกุญแจ

สู่การเรียนการสอนพระกิตติคุณที่เกิดประสิทธิผล หลักคำสอนเปิดใจ เปิดความคิด เปิดทางให้พระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าดลใจและจรรโลงใจทุกคนที่นั่น

พระวิญญาณคือครู

ครูสอนพระกิตติคุณที่ยิ่งใหญ่ต่างยอมรับว่าพวกเขาไม่ใช่ครูแต่อย่างใด พระกิตติคุณได้รับการสอนและเรียนรู้ผ่านพระวิญญาณ หากปราศจากพระวิญญาณการสอนความจริงพระกิตติคุณย่อมไม่สามารถนำไปสู่การเรียนรู้ได้ (ดู คพ. 42:14) ยิ่งครูเชื่อเชิญด้วยการดลใจให้กระทำ พระวิญญาณยิ่งสถิตอยู่ระหว่างสอนบทเรียน ครูชาวเปรูเชื่อเชิญด้วยการดลใจ จากนั้นเมื่อสมาชิกชั้นเรียนตอบสนองด้วยข้อเสนอ ความรู้สึกถึงพระวิญญาณทำให้ทุกคนเติบโตมากขึ้นและเข้มแข็งขึ้น

ครูพยายามไม่ *ครอบคลุม* บทเรียน แต่เขาพยายาม *เผย* บทเรียนที่มีอยู่ในตัวผู้เรียนแล้ว ครูช่วยให้สมาชิกค้นพบว่าพวกเขาปรารถนาจะทำ—ยื่นมือออกไปช่วยเหลือพี่น้องของพวกเขาด้วยความรัก โดยเชื่อเชิญสมาชิกชั้นเรียนผ่านอำนาจของพระวิญญาณ เมื่อสมาชิกชั้นเรียนแบ่งปันแนวคิด พวกเขาเป็นแรงบันดาลใจให้กันเพราะพวกเขาพร้อมใจกันรับพระวิญญาณ

เมื่อเรากำลังพยายามดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณโดยช่วยคนรอบข้าง พระเจ้าจะทรงดลใจเราในสิ่งที่เราควรทำ ดังนั้นถ้าครูอย่างเราต้องการให้พระวิญญาณประจักษ์ชัดมากขึ้นในห้องเรียน เราต้องเชื่อเชิญสมาชิกชั้นเรียนให้ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมแห่งพระกิตติคุณอย่างครบถ้วนมากขึ้น เมื่อเราตั้งใจดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณอย่างครบถ้วนมากขึ้น เราย่อมเข้ามาอยู่ใกล้พระผู้เป็นเจ้า

มากขึ้นและพระผู้เป็นเจ้าเข้ามาอยู่ใกล้
เรามากขึ้น (ดู คพ. 88:63)

ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

เราไม่เรียนและสอนพระกิตติคุณเพื่อจุดประสงค์ของการได้ความรู้เพียงอย่างเดียว เราเรียนและสอนพระกิตติคุณเพื่อให้ได้ความสูงส่ง การเรียนการสอนพระกิตติคุณไม่เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญในด้านข้อเท็จจริง แต่เกี่ยวกับความเชี่ยวชาญในการเป็นสานุศิษย์ ไม่ว่าเรากำลังสอนลูกๆ ในบ้านหรือสอนสมาชิกวอร์ดหรือสมาชิกสาขาในห้องเรียน เราต้องจำไว้ว่าบทเรียนที่เรา กำลังสอนมีอยู่ในตัวผู้เรียนอยู่แล้ว บทบาทของพ่อแม่หรือครูคือช่วยให้ผู้เรียนค้นพบบทเรียนที่อยู่ในใจและในความคิดของพวกเขา

เมื่อเรายอมรับศักยภาพที่ยอดเยี่ยม

ของผู้เรียนแต่ละคน เราจะเริ่มเห็นดังที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็น เมื่อนั้นเราจะสามารถพูดถึงที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราพูด และทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำ ขณะที่เราเดินตามเส้นทางนี้ของการเรียนการสอน การเปลี่ยนใจเลื่อมใสคือเป้าหมายของเรา ความรักคือแรงจูงใจของเรา หลักคำสอนคือกุญแจ และพระวิญญาณคือครู เมื่อเราเรียนและสอนในลักษณะนี้ พระเจ้าจะทรงอวยพรทั้งผู้เรียนและครู “เพื่อทุกคนจะได้รับการจรรโลงใจจากทุกคน” (คพ. 88:122) ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, ใน Conference Report, ต.ล. 1970, 107
2. ดู คัลลีน เอช. โอ๊คส์, “การทำทนายเพื่อที่จะเป็น,” *เลียวโซนา* ม.ค. 2001 หน้า 47–50
3. *ไม่มีการเรียกไต่สวนใหญ่กว่าการสอน* (1999), หน้า 32

ถ้าเราต้องการให้
พระวิญญาณ
ประจักษ์ชัดมากขึ้นใน
ห้องเรียน เราต้องเชื่อ
เชิญสมาชิกชั้นเรียนให้
ดำเนินชีวิตตามหลัก
ธรรมแห่งพระกิตติคุณ
อย่างครบถ้วนมากขึ้น

โดย เอ็ดเดอร์
แอล. ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวิร์มัท
สาวกลีบสอง

พลัง แห่ง NSD ของ VISA

โลกทุกวันนี้ต้องการศรัทธาแบบผู้บุกเบิก
มากเท่าๆ กับช่วงเวลาอื่น

ข้าพเจ้าตื่นเต้นเสมอเกี่ยวกับเรื่องราวของผู้บุกเบิก
คุณยายข้าพเจ้าอยู่บ้านใกล้เรสมัยข้าพเจ้า
ยังเด็ก เมื่ออายุแปดขวบท่านเดินข้ามทุ่งราบ
เกือบตลอดทาง ท่านจำประสบการณ์ของผู้บุกเบิก
ได้มากพอจะตรึงข้าพเจ้าให้อยู่กับที่เป็นชั่วโมงขณะ
นั่งฟังท่านเล่า

ประธานบริคัม ยังกี (1801-1877) เป็นวีรบุรุษ
คนพิเศษคนหนึ่งของข้าพเจ้าเสมอมา การตอบ
ปัญหาของท่านเป็นคำตอบพื้นฐานที่สำคัญยิ่งและ
เป็นประโยชน์ต่อผู้คน ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจกับเจตนา
รวมณและความกระตือรือร้นของท่านเมื่อท่านนำ
วิสุทธิชนไปตะวันตก

เมื่อดูเหมือนว่าค่าใช้จ่ายในการย้ายผู้เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสใหม่จากยุโรปไปยุทธาสสูงลิ่ว จึงมีผู้เสนอ
ประธานยังกีให้พวกเขาใช้รถลากข้ามทุ่งราบ ประ-

ธานยังกีเห็นข้อดีทันที ไม่เพียงประหยัดค่าใช้จ่าย
เท่านั้นแต่ในแง่ประโยชน์ทางกายอันจะเกิดแก่คนที่
เดินไกลขนาดนั้นและมาถึงหุบเขาซอลท์เลคด้วย
ความกระปรี้กระเปร่ามีชีวิตชีวาหลังจากประสบ-
การณ์เช่นนั้นด้วย ท่านกล่าวว่า

“เรามั่นใจ [เชื่อมั่น] ว่าขบวนรถลากจะไปถึงเร็ว
กว่าขบวนพ่อวัวทุกขบวนที่ออกเดินทาง พวกเขา
ควรมีแม่วัวพันธุ์ดีสักสองสามตัวไว้รีดนม มีวัวพันธุ์
เนื้อสองสามตัวไว้ชำและไว้แลเนื้อเมื่อจำเป็น การทำ
เช่นนี้จะขจัด [หลีกเลี่ยง] ค่าใช้จ่าย ความเสี่ยง
ความสูญเสีย และความสับสนของคณะ วิสุทธิชน
จะหนีพ้นจากความอดอยาก ความปวดร้าว และความ
ตายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งเหตุการณ์
เหล่านี้มักฝังพี่น้องชายหญิงจำนวนมากของเราไว้ใน
หลุมฝังศพ

“เราเสนอให้ส่งชายผู้มีศรัทธาและประสบการณ์ไปยังจุดติดสัมภาระที่เหมาะสมพร้อมคำแนะนำตามสมควรเพื่อปฏิบัติตามข้อเสนอแนะข้างต้น ฉะนั้น จงให้วิสุทธิชนที่ตั้งใจจะอพยพในปีต่อมา เข้าใจว่าพวกเขาต้องเดินและลากกระเป๋าสัมภาระ และพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุน [ต่อเนื่องเพื่อการอพยพ] ด้วยวิธีนี้เท่านั้น”¹

ระหว่าง ค.ศ. 1856 กับ 1860 วิสุทธิชนไม่กี่พัน

บรรเทาทุกข์ให้วิสุทธิชนที่ติดอยู่ในหิมะ และทุกอย่างเกิดขึ้นตามนั้น

กลุ่มบรรเทาทุกข์กลุ่มแรกอยู่ระหว่างทางในวันจันทร์ถัดมา คำพรรณนาถึงปิติของคณะวิลลิสเมื่อต้อนรับกลุ่มบรรเทาทุกข์กลุ่มแรกทำให้น้ำตาเร้นกับตันวิลลิสได้ถึงกลุ่มเล็กๆ ของเขาไว้และออกไปกับเพื่อนร่วมทางหนึ่งคนเพื่อค้นหาขบวนบรรเทาทุกข์

ประวัติศาสตร์บันทึกดังนี้ “ตอนเย็นวันที่สาม

หลังจากกับตันวิลลิสออกเดินทาง ตะวันกำลังจะลับขอบฟ้าหลังเนินเขาไกลโพ้น รถม้าขนาดใหญ่ที่มีประทุนผ้าใบหลายคัน แต่ละคันมีม้าลากสี่ตัวได้โผล่ขึ้นเนินด้านตะวันตกของค่ายมาทางเราพอดี ชาวกระจ่ายออกไปทั่วค่ายเหมือนไฟลามทุ่ง และทุกคนที่สามารถออกจากที่นอนได้ มารวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่ เพื่อดูพวกเขา ไม่กี่นาทีพวกเขาก็เข้ามาใกล้พอจนเห็นกับตันผู้ซื้อสัตย์ของเรานำหน้าขบวน เสียงโห่ร้องด้วยความยินดีดังก้องไปทั่ว ชายกำยาร้องไห้จนน้ำตาไหลอาบแก้มที่มีริ้วรอยและเกรียมแดด เด็กเล็กๆ ซึ่งบางคนแทบไม่เข้าใจอะไรเลยแต่ก็พลอยยินดีไปด้วย และกระโดดโลดเต้นไปรอบๆ ด้วยความดีใจ เกิดความปลาบปลื้มยินดีกันถ้วนหน้า เมื่อพี่น้องชายเข้ามาใน

โลกทุกวันนี้ต้องการศรัทธาแบบผู้บุกเบิกมากเท่าๆ กับช่วงเวลาอื่น เราจำเป็นต้องรู้จักมรดกนั้นอีกครั้ง เราจำเป็นต้องสอนเราจำเป็นต้องภูมิใจ และเราจำเป็นต้องปกป้องรักษามรดกดังกล่าว

คนเดินทาง 1,300 ไมล์ (2,090 กม.) ด้วยรถลากได้สำเร็จ ความสำเร็จของการเดินทางไม่สมบูรณ์แบบเพราะการเดินทางที่ซ้เป็นชีวิตายสองครั้งของคณะรถลากวิลลิสและมาร์ตินซึ่งออกเดินทางช้าเกินกว่าจะเลี่ยงหิมะฤดูหนาวที่ตกก่อนเวลาได้ ลองสังเกตความปราดเปรื่องของประธานยังอีกอีกครั้ง ที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 1856 ท่านใช้การประชุมใหญ่ครั้งนั้นจัดระบบงานบรรเทาทุกข์เพื่อช่วยเหลือวิสุทธิชนที่ตกกระกำลำบาก ท่านแนะนำพี่น้องชายว่าอย่ารอหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งเดือนจึงออกไปช่วย ท่านต้องการรวมทีมม้าสี่ตัวหลายๆ คันที่พร้อมออกเดินทางในวันจันทร์ถัดมาเพื่อไป

ค่าย พี่น้องสตรีก็เฝ้าวเข้าไปโอบกอดและจูบพวกเขาหลายที พี่น้องชายตื่นตันใจมากจนพูดไม่ออกอยู่พักใหญ่ แต่เสียงสะท้อนในลำคอข่มการแสดง... อารมณ์ทั้งหมดไว้ ... แต่ไม่นานความรู้สึกนั้นก็ค่อยบรรเทา เราแทบไม่เคยเห็นการจับมือทักทายการกล่าวต้อนรับ และการทูลขอพรจากพระผู้เป็นเจ้าเช่นนี้มาก่อน!”²

สร้างครอบครัวที่เข้มแข็ง

ประเพณีและมรดกอันเกิดจากผู้บุกเบิกที่ทรหดอดทนได้สร้างครอบครัวเข้มแข็งที่กระทำคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อสหรัฐทางตะวันตกและส่วนที่

เหลือของโลก

หลายปีก่อนข้าพเจ้าได้รับเชิญให้ไปรับประทานอาหารกลางวันที่ถูกัณโดยบริษัทค้าปลีกแห่งหนึ่งซึ่งกำลังประกาศเปิดร้านค้าปลีกในเขตชอลท์เลคซิตี โดยมีประสบการณ์ค้าปลีกมาก่อน ข้าพเจ้าจึงถามประธานบริษัทขณะนั่งร่วมโต๊ะกับเขาว่าเหตุใดเขาจึงกล้าเปิดร้านค้าปลีกพร้อมกันในตลาดใหม่ล่าสุด คำตอบของเขาเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าคาด เขาบอกว่าบริษัทของเขาได้ทำการสำรวจจำนวนประชากรของเขตเทศบาลเมืองสำคัญๆ ทั้งหมดในสหรัฐและสนใจใคร่รู้ว่าเขตใดมีแนวโน้มที่ห้างสรรพสินค้าจะดึงดูดครอบครัวหนุ่มสาวมากที่สุด เขตชอลท์เลค จุดหมายของผู้บุกเบิกสมัยเริ่มแรกเหล่านั้นติดอันดับหนึ่งของประเทศ

จากผลสำรวจ บริษัทพบว่าแรงงานในเขตชอลท์เลคมีชื่อเสียงเรื่องความซื่อสัตย์และความขยันขันแข็ง มรดกผู้บุกเบิกยังคงประจักษ์ชัดเรื่อยมาจนถึงรุ่นที่สามและสี่ในเขตนั้น

อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าตกใจกับสถิติที่เพิ่งมาถึงโต๊ะข้าพเจ้า ซึ่งระบุว่าเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูในสหรัฐเวลานี้มีเพียง 7 เปอร์เซ็นต์มาจากครอบครัวสมัยเก่าที่พ่อทำงาน แม่อยู่บ้าน และมีบุตรหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น³ แต่ละวันเราเห็นผลกระทบของการสิ้นสุดความสัมพันธ์แบบครอบครัวสมัยเก่าจำนวนที่เพิ่มขึ้นอย่างน่าใจหายของภรรยาที่ถูกทุบตีอย่างทารุณ เด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมทางร่างกายและทางเพศ การทำลายทรัพย์สินในโรงเรียน อัตราวัยรุ่นทำผิดกฎหมาย การตั้งครมในหมู่วัยรุ่นที่ไม่แต่งงาน และคนสูงอายุที่แก่ตัวลงโดยไม่มีครอบครัวเครือข่ายติดคอยปลอบใจ

ศาสดาพยากรณ์เตือนเราว่าบ้านเป็นสถานที่ช่วยให้สังคมอยู่รอด⁴ แน่แน่นอนว่าบ้านที่เหมาะสมมิได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเมื่อชายหนุ่มและหญิงสาวตกลงหมั้นรักและแต่งงานกัน บ้านที่เหมาะสมต้องมีคุณธรรมเดียวกันกับที่สอนในบ้านผู้บุกเบิก—ศรัทธา ความกล้าหาญ วินัย และการอุทิศตน—จึงจะทำให้

ชีวิตแต่งงานประสบความสำเร็จ ผู้บุกเบิกทำให้ทะเลทรายเบ่งบานดังดอกกุหลาบฉันใด ชีวิตเราและครอบครัวจะเบ่งบานฉันนั้นถ้าเราทำตามแบบอย่างของพวกเขาและน้อมรับประเพณีของพวกเขาโลกทุกวันนี้ต้องการศรัทธาแบบผู้บุกเบิกมากเท่ากับช่วงเวลาอื่น เราจำเป็นต้องรู้จักมรดกนั้นอีกครั้ง เราจำเป็นต้องสอน เราจำเป็นต้องภูมิใจ และเราจำเป็นต้องปกป้องรักษามรดกดังกล่าว

เราได้รับพรมากเหลือเกิน ความรู้ความเข้าใจของเรามีความรับผิดชอบติดมาด้วย อาร์โนลด์ พาล์มเมอร์ ยอดนักกอล์ฟชาวอเมริกันกล่าวว่า “ชัยชนะไม่ใช่ทุกสิ่ง แต่ความต้องการชัยชนะคือทุกสิ่ง” นับเป็นคำกล่าวที่ยอดเยี่ยม “ความต้องการชัยชนะคือทุกสิ่ง”

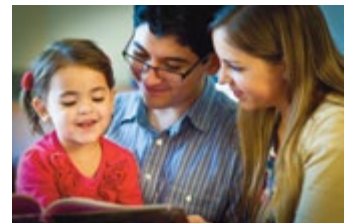
พระผู้เป็นเจ้าประทานความมั่งคั่งมาดปรารถนาให้เราต้องการได้รับของประทานสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบให้ลูกๆ ของพระองค์—ของประทานแห่งชีวิตนิรันดร์ ขอพระผู้เป็นเจ้าประทานพรให้เราเข้าใจศักยภาพของเราให้เราเรียนรู้ เติบโต และพัฒนาความเข้าใจในมรดกของเรา และตั้งใจรักษาของประทานสำคัญเหล่านั้นที่ประทานแก่เราในฐานะลูกๆ ของพระองค์ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานอันศักดิ์สิทธิ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ และทางของพระองค์จะนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร์ ■

จากคำปราศรัยการประชุมไฟไรซ์เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม ค.ศ. 1980 ที่มหาวิทยาลัยบริกัมยังก์ ดูลบบัเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. บริกัม ยังก์, ใน บี. เอช. โรเบิร์ตส์, *A Comprehensive History of the Church*, 4:85
2. จอห์น ชิสเลตต์, ใน *A Comprehensive History of the Church*, 4:93–94
3. ดู Population Reference Bureau, www.prb.org/Articles/2003/TraditionalFamiliesAccountforOnly7PercentofUSHouseholds.aspx. ในปี 1980 เมื่อมีการกล่าวคำปราศรัยนี้ ตัวเลขเท่ากับ 13 เปอร์เซ็นต์
4. ดูตัวอย่างใน โรนัลด์ เอส. มอนสัน “บ้านคุณจึงสวรรค์ ครอบครัวชั่ววินันดร์” *เลียวไฮนา* มิ.ย. 2006 หน้า 66–71; สเป็นเซอร์ คิมเบลยู, คิมเบลล์ “Home: The Place to Save Society,” *Ensign*, ม.ก. 1975, 3–10

**บ้านต้องมีคุณธรรม
เดียวกันกับที่สอนใน
บ้านผู้บุกเบิก—ศรัทธา
ความกล้าหาญ วินัย
และการอุทิศตน—จึง
จะทำให้ชีวิตแต่งงาน
ประสบความสำเร็จ**

**ผู้บุกเบิกทำให้ทะเล
ทรายเบ่งบานดังดอก
กุหลาบฉันใด ชีวิตเรา
และครอบครัวจะเบ่ง
บานฉันนั้นถ้าเราจะทำ
ตามแบบอย่างของ
พวกเขา**

เข้าใจ พันธสัญญา ของเรากับ พระเจ้า

คำอธิบาย
พอสังเขปเกี่ยวกับ
คำสัญญาสำคัญ
ที่สุดของเรา

ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ประธานโรมัส เอส. มอนสันอธิบาย “เราต้องเคารพพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ การซื้อสัตย์ต่อพันธสัญญาเหล่านั้นเป็นข้อกำหนดสำหรับความสุข ไข่แล้ว ข้าพเจ้าพูดถึงพันธสัญญาแห่งบัพติศมา พันธสัญญาของฐานะปุโรหิต และพันธสัญญาแห่งการแต่งงาน เป็นต้น”¹

ในศาสนจักร ศาสนพิธีเป็นพิธีการศักดิ์สิทธิ์ที่ประกอบโดยผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต บางศาสนพิธีจำเป็นอย่างยิ่งต่อความรอดของเรา ส่วนหนึ่งของ “ศาสนพิธีแห่งความรอด” เหล่านี้คือการที่เราเข้าสู่พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์กับพระเจ้า²

พันธสัญญาเป็นสัญญาสองฝ่าย พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้กำหนดเงื่อนไข³ เมื่อเราเข้าสู่พันธสัญญากับพระผู้เป็นเจ้า เราสัญญาว่าจะรักษาเงื่อนไขเหล่านั้น พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะได้รับพรบางอย่างเป็นการตอบแทน

เมื่อเราได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดเหล่านี้และรักษาพันธสัญญา

ที่เกี่ยวข้องกัน การขาดใช้ของพระเยซูคริสต์จะมีประสิทธิภาพในชีวิตเรา และเราจะได้รับพรประเสริฐสุดเท่าที่พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถประทานแก่เราได้—นั่นคือ ชีวิตนิรันดร์ (ดู คพ. 14:7)

เพราะการรักษาพันธสัญญาจำเป็นต่อความสุขของเราเวลานี้และการได้รับชีวิตนิรันดร์ในที่สุด จึงสำคัญที่ต้องเข้าใจว่าเราได้สัญญาอะไรไว้กับพระบิดาบนสวรรค์ ต่อไปนี้เป็นคำอธิบายพอสังเขปของพันธสัญญาที่เราทำอันเกี่ยวข้องกับศาสนพิธีแห่งความรอดพร้อมด้วยข้อเสนอแนะให้ท่านทราบว่าจะเรียนรู้มากขึ้นได้จากที่ใด

บัพติศมาและการยืนยัน

บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวซึ่งปฏิบัติโดยผู้มีสิทธิอำนาจคือศาสนพิธีแห่งความรอดลำดับแรกของพระกิตติคุณและจำเป็นต่อการที่แต่ละบุคคลจะเป็นสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ศาสนพิธีที่คู่กับบัพติศมาและแยกจาก

กันไม่ได้คือการยืนยัน—การวางมือมอบของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเราเริ่มปฏิบัติ เราทำพันธสัญญาว่าจะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เราสัญญาเช่นกันว่าจะ “รับใช้พระองค์จนกว่าชีวิตจะหาไม่” (คพ. 20:37; ดู โมไซยาห์ 18:8-10 ด้วย)

พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาเป็นการตอบแทนว่าถ้าเรากลับใจจากบาปของเรา เราจะได้รับ การให้อภัย (ดู แอลมา 7:14) และ “มีพระวิญญาณของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา” (คพ. 20:77) สัญญาส่วนหนึ่งเกิดขึ้นได้โดยผ่านการรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

ศาสนพิธีปฏิบัติและการยืนยันเป็นประตูดังที่คนทั้งปวงผู้แสวงหาชีวิตนิรันดร์ต้องผ่าน (ดู ยอห์น 3:3-5) การให้เกียรติพันธสัญญาปฏิบัติของเรา นำไปสู่และเป็นส่วนสำคัญของการทำพันธสัญญาอันเกี่ยวเนื่องกับศาสนพิธีแห่งความรอดอื่นๆ ทั้งหมดบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์ (ดู 2 นิไฟ 31:17-21)

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับปฏิบัติ

ดู โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “พันธสัญญาแห่งปฏิบัติ: อยู่ในอาณาจักรและเป็นของอาณาจักร,” เลียวนา ม.ค. 2001 หน้า 9

ศีลระลึก

ผู้ที่ได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดของการปฏิบัติและการยืนยันจะรับส่วนศีลระลึกในแต่ละสัปดาห์เพื่อต่อพันธสัญญาเหล่านั้น ขณะรับส่วนขนมปังและน้ำ เราระลึกถึงการพลีบูชาที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำเพื่อเรา นอกเหนือจากนี้ เราได้รับรองพันธสัญญาที่เราทำไว้ว่าจะรับพระนามของพระเยซูคริสต์ ระลึกถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาเป็นการตอบแทนว่าพระวิญญาณของพระองค์จะสถิตกับเราตลอดเวลา (ดู คพ. 20:77, 79)

ศาสนพิธีศีลระลึกเป็นโอกาสต่อพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ทุกสัปดาห์ที่เปิดโอกาสให้เราเป็นผู้รับ

**พันธสัญญาคือ
สัญญาสองฝ่าย
พระผู้เป็นเจ้าทรง
สัญญาพรที่แนชัด
เพื่อตอบแทนการ
ทำตามข้อตกลงที่
เรายอมรับเมื่อครั้ง
ทำพันธสัญญา**

ส่วนพระคุณอันเนื่องมาจากการช่วยให้รอดของพระเจ้าช่วยให้รอดกับผลการชำระให้สะอาดทางวิญญาณของปฏิบัติและการยืนยัน

ผู้นำศาสนจักรสอนเช่นกันว่าเมื่อเราเริ่มศีลระลึก เราไม่เพียงต่อพันธสัญญาปฏิบัติของเราเท่านั้น แต่ต่อ “พันธสัญญาทั้งหมดที่เราทำกับพระเจ้า” เช่นกัน⁴

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศีลระลึก

ดู คัลลีน เอช. โอ๊คส์ “การประชุมศีลระลึกและพิธีศีลระลึก” เลียวนา พ.ศ. 2008 หน้า 21

คำปฏิญาณและพันธสัญญาของ ฐานะปุโรหิต

พระบิดาบนสวรรค์ประทานคำปฏิญาณของพระองค์ (หลักประกัน) ว่าจะทรงมอบพรบางอย่างให้ผู้รักษาพันธสัญญาอันเกี่ยวเนื่องกับการรับฐานะปุโรหิต

เมื่อชายที่ดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรได้รับฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคพร้อมกับ “[ขยาย] การเรียกของพวกเขา” พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาว่าพวกเขาจะ “ถูกพระวิญญาณชำระให้บริสุทธิ์จนถึงการทำให้อาณัติของพวกเขาใหม่อีกครั้ง” พวกเขาจะกลายเป็นผู้สืบทอดคำสัญญาที่ทำไว้กับโมเสสอาโรน และอับราฮัม (ดู คพ. 84:33-34)

ชายต้องดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคเพื่อจะมีคุณสมบัติคู่ควรเข้าพระวิหาร ที่นั่นชายและหญิงจะได้รับความสมบูรณ์ของพรฐานะปุโรหิตด้วยกันในการแต่งงาน

โดยการรับศาสนพิธีแห่งความรอดทั้งหมดของฐานะปุโรหิต คนทั้งปวงจะได้รับสัญญาถึง “ทุกสิ่งที่มีพระบิดามี” (ดู คพ. 84:35-38)

“พรวัวเลศหลังไหลจากคำปฏิญาณและพันธสัญญานี้มายังชายหญิงและเด็กที่มีค่าควรทั่วโลก” เอ็ดเดอร์วีสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งไควรัมอัครสวากสิบสองสอน⁵

ตอบคำถาม

ท่านหรือคนที่ท่านติดต่อด้วยอาจสงสัยว่า “ทำไมไม่เปิดพระวิหารต่อสาธารณชน” พระวิหารวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ได้ใช้สำหรับการนมัสการประจำวันอาทิตย์ที่ยินดีให้ทุกคนเข้าร่วม ศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ประกอบพิธีในพระวิหาร ด้วยเหตุนี้พระวิหารจึงเปิดรับเฉพาะสมาชิกที่รับบัพติศมาแล้วผู้มีความสัมพันธ์ที่สมควรรับศาสนพิธีเหล่านั้น

หลังจากสร้างพระวิหารแห่งใหม่ สาธารณชนจะได้เข้าชมในช่วงโอเพ่นเฮาส์ หลังจากอุทิศพระวิหารแต่พระเจ้าแล้ว สาธารณชนจะเยี่ยมชมได้เฉพาะบริเวณรอบนอก แต่พระวิหารเปิดรับเฉพาะผู้มีใบรับรองพระวิหารที่ถูกต้องเท่านั้น

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ใน “Temples” ใต้หัวข้อ Frequently Asked Questions ที่ Mormon.org

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำปฏิญาณและพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต

ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์, “ศรัทธา คำสาบาน และพันธสัญญาของฐานะปุโรหิต,” เลียโฮนา พ.ศ. 2008 หน้า 76

เอ็นดาวเมนต์

เอ็นดาวเมนต์พระวิหารเป็นของประทานที่ให้มุมมองและพลัง

ในระหว่างเอ็นดาวเมนต์พระวิหารเราได้รับคำแนะนำและทำพันธสัญญาเกี่ยวกับความสูงส่งนิรันดร์ของเรา สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเอ็นดาวเมนต์คือ ศาสนพิธีของการล้างกับการเจิมและการสวมการเอ็นดาวเมนต์พระวิหารเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ถึงพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์⁶ ศาสนพิธีและพันธสัญญาพระวิหารศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะนำมาสนทนารายละเอียดนอกพระวิหาร เพราะเหตุนี้ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอีคริสตจักรสืบทอดจึงแนะนำว่า “ท่านต้องตั้งใจฟังขณะปฏิบัติศาสนพิธีเหล่านี้และพยายามจดจำพรที่สัญญาไว้และเงื่อนไขซึ่งจะทำให้พรเหล่านั้นเป็นจริง”⁷

เอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอีคริสตจักรสืบทอด สอนว่ากฎแห่งการได้รับพลังจากเบื้องบนเพื่อเอาชนะการต่อต้านและทำให้ศาสนจักรก้าวหน้า “คือพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร—สัญญาของเราคือเราจะเชื่อฟังและเสียสละ อุทิศถวายแด่พระบิดา และสัญญาของพระองค์คือพระองค์จะประทานอำนาจให้เราด้วย ‘การประสิทธิผลอันยิ่งใหญ่’”⁸

ท่านเรียนรู้ได้มากขึ้นเกี่ยวกับหลักธรรมเบื้องหลังพันธสัญญาที่เราทำในเอ็นดาวเมนต์โดยศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมต่อไปนี้

- “การเชื่อฟัง,” *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), หน้า 200–206
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “The Law of Sacrifice,” *Liahona*, มี.ค. 2002, 10

- ตาม “กฎแห่งพระกิตติคุณ” (คพ. 104:18), ดูหลักคำสอนและพันธสัญญา 42
- “กฎความบริสุทธิ์ทางเพศ,” *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), หน้า 224–232
- ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “สะท้อนถึงชีวิตที่อุทิศถวาย,” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2010 หน้า 19

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเอ็นดาวเมนต์

ดู *Preparing to Enter the Holy Temple* (2002), 28–35; เดวิด เอ. เบคนาร์, “มีชื่อและฐานะอย่างมีเกียรติ,” เลียโฮนา พ.ศ. 2009 หน้า 119

การฝึก

ศาสนพิธีพระวิหารที่เรียกว่า “การแต่งงานในพระวิหาร” หรือ “ได้รับการฝึก” สร้างความสัมพันธ์นิรันดร์ระหว่างสามีภรรยาที่จะคงอยู่เหนือความตายถ้าทั้งคู่ซื่อสัตย์ ความสัมพันธ์นั้นพ่อแม่ลูกดำรงอยู่ถาวรเหนือความเป็นมรรตัยเช่นกัน โดยเชื่อมโยงคนหลายรุ่นเข้าด้วยกันในความสัมพันธ์อันครอบคลุมครวัณนินดร์

เมื่อแต่ละบุคคลเข้าสู่พันธสัญญาของการแต่งงานในพระวิหาร เขาหรือเธอทำพันธสัญญาทั้งกับพระผู้เป็นเจ้า และ กับคู่ครองของตน สามีภรรยาสัญญาว่าจะซื่อสัตย์ต่อกันและต่อพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้รับสัญญาถึงความสูงส่งและว่าความสัมพันธ์อันครอบคลุมของพวกเขาสามารถดำเนินต่อไปชั่วนิรันดร์ (ดู คพ. 132:19–20) เด็กที่เกิดจากสามีภรรยาที่ได้รับการฝึกในพระวิหารหรือเด็กที่ได้รับการฝึกกับบิดามารดาในภายหลังล้วนมีสิทธิ์เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์

เช่นในศาสนพิธีอื่นๆ ความซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของเราจำเป็นต่อการฝึกศาสนพิธีทางโลกหรือทำให้มีผลในสวรรค์โดยพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญา⁹ แต่ละคนที่รักษาพันธสัญญา—แม้เมื่อคู่ครองไม่รักษา—จะไม่สูญเสียพรที่สัญญาไว้ในการฝึก

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการผนิก

ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เชื่อมโยงคนหลายรุ่นด้วยความรัก,” เลียโฮนา พ.ศ. 2010 หน้า 116

การทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์

เมื่อเราเข้าสู่พันธสัญญาสำคัญๆ เหล่านี้ เรากลายเป็นผู้มีส่วนในพันธสัญญาใหม่และเป็นนิจ “แม้ความสมบูรณ์แห่ง [พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์]” (คพ. 66:2) พันธสัญญาใหม่และเป็นนิจคือ “ผลรวมของพันธสัญญาและการะผูกพันทั้งหมดของพระกิตติคุณ” ที่เราทำ¹⁰ และพรที่ได้หมายรวมถึงทุกสิ่งที่พระบิดาทรงมี รวมทั้งชีวิตนิรันดร์

ขณะที่เราพยายามเข้าใจและรักษาพันธสัญญาของเรา เราควรจดจำว่าการรักษาพันธสัญญาของเราไม่เพียงเป็นรายการสิ่งที่เราต้องทำเท่านั้นแต่เป็นการให้คำมั่นที่จะ เป็น เหมือนพระผู้ช่วยให้รอดด้วย

“การพิพากษาค้างสุดท้ายไม่เพียงเป็นการประเมินความดีชั่วทั้งหมด—ที่เรา ทำ” เอ็ดเดอร์ดัลลิน เอช. โอ๊คส์ แห่งไควรัมอัครสาวกสิบสองสอน “แต่เป็นการยอมรับผลในบั้นปลายของการกระทำและความคิด—ที่เรา เป็น ด้วย การแสดงภายนอกเท่านั้นจึงยังไม่พอ พระบัญญัติ ศาสนพิธี และพันธสัญญาแห่งพระกิตติคุณไม่ได้เป็นรายการเงินฝาก

**การรักษาพันธสัญญา
ของเราคือการให้
คำมั่นว่าจะเป็น
เหมือนพระผู้ช่วย
ให้รอด**

ที่กำหนดให้ทำไว้ในบัญญัติสวรรค์ พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์คือแผนซึ่งแสดงให้เราเห็นว่าจะเป็นอย่างที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้เราเป็นอย่างไ¹¹ ■

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนตัน, “Happiness—the Universal Quest,” *Liahona*, มี.ค. 1996, 5; *Ensign*, ต.ค. 1993, 4
2. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010), 20.1
3. ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “พันธสัญญา,” เลียโฮนา พ.ศ. 2011, 110
4. เคลเบิร์ต แอล. สเตฟลีย์, ใน Conference Report, ต.ค. 1965, 14; ดู *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 561 ด้วย; *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. เอ็ดเวิร์ด แอล. คิมบัลล์ (1982), 220
5. รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “พันธสัญญา,” เลียโฮนา พ.ศ. 2011, 110
6. ดู รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน, “เตรียมรับพรของพระวิหาร,” เลียโฮนา ต.ค. 2010 หน้า 46
7. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “มาพระวิหารกันเถิด,” เลียโฮนา ต.ค. 2007 หน้า 16
8. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “รักษาพันธสัญญา: ข่าวสารสำหรับคนที่รับใช้งานเผยแผ่,” เลียโฮนา ม.ค. 2012 หน้า 50; *New Era*, ม.ค. 2012, 4
9. ดู “พระวิญญาณบริสุทธิ์,” *แนวแน่ต่อศรัทธา* (2004), หน้า 198; ดู คพ. 132:7, 18–19, 26 ด้วย
10. โจเซฟ ฟิลดิงก์ สมิธ, *Doctrines of Salvation*, ed. บรูซ อาร์. แมคคองกี, 3 vols. (1954–56), 1:156
11. ดัลลิน เอช. โอ๊คส์, “การทำทายเป็นที่จำเป็น,” เลียโฮนา, ม.ค. 2001, 47

งานประชาสัมพันธ์

เครือข่ายศาสนจักรและ

เมื่อผู้นำฐานะปุโรหิต
ทำงานกับสภาฝ่าย
ประชาสัมพันธ์ของ
สเตคและท้องถิ่น
พวกเขาสามารถ
ช่วยเสริมสร้างความ
เข้มแข็งให้ชุมชน
ในทุกด้าน—และ
เสริมสร้างอาณาจักร
ของพระผู้เป็นเจ้า
บนแผ่นดินโลก

บุบ

โดย ฟิลิป เอ็ม. โวลมาร์

นิตยสารศาสนจักร

เมื่อแคโรล วิทท์ คริสเตียนเซ็นได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้อำนวยการประชาสัมพันธ์สำหรับสแต็คโทพีกา แคนซัส เธอรู้สึก “กลัวมากและไม่มั่นใจ” เกี่ยวกับการต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวทั้งหลายแทนผู้นำสแต็ค

“แต่คิดว่าต้องติดต่อกับบรรดานักข่าวก็ทำให้รู้สึกกังวลแล้ว” เธอนึก และแม้เธอจะเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัย แต่เธอบอกว่า เธอ “ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการเขียนข่าว”

แม้จะไม่เชื่อมั่นในตนเอง แต่ซิสเตอร์คริสเตียนเซ็นตัดสินใจฟังประจักษ์พยานของเธอ ความคุ้นเคยกับชุมชนของเธอ และความเชื่อว่าการเรียกมาจากผู้นำฐานะปุโรหิตที่ได้รับการตบใจ เธอกล่าวว่าเธอเริ่มรับการอบรมจากแผนกประชาสัมพันธ์และเริ่ม “เรียนรู้หน้าที่ [ของเธอ], และกระทำในตำแหน่งซึ่ง [เธอ] ได้รับการกำหนดไว้ ด้วยความขยันหมั่นเพียรจนสุดความสามารถ” (คพ. 107:99)

เธอเริ่มตั้งใจอ่านหัวข้อศาสนาประจำสัปดาห์จากหนังสือพิมพ์ในห้องถิ่นเพื่อดูว่าอะไรที่ถือว่าน่าสนใจพอจะเป็นข่าวได้ เธอโทรศัพท์ถึงนักเขียนข่าวศาสนาเพื่อสอบถามเรื่องกำหนดเวลา ก่อนส่งข่าวแรกของเธอลงหนังสือพิมพ์

“ดิฉันสังเกตรูปแบบหัวข้อข่าวเล็กๆ ที่พิมพ์ไว้และเริ่มเอาใจใส่เป็นพิเศษกับกิจกรรมที่โบสถ์ บุคคลที่น่าสนใจ และความสำเร็จที่เหมาะสมจะลงประกาศในหนังสือพิมพ์ของเรา” เธอหวนคิด

ตลอดเวลาที่ผ่านมาซิสเตอร์คริสเตียนเซ็นเรียนรู้ว่าสื่อสัมพันธ์เป็นยิ่งกว่าการเสนอแนวคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้ยังเกี่ยวกับการรู้จักสื่อและช่วยผู้สื่อข่าวทำงานของพวกเขา ขณะเดียวกันก็ช่วยให้พวกเขาเข้าใจศาสนจักร

หลังจากความสำเร็จติดต่อกัน รวมถึงบทความเกี่ยวกับโปรแกรมเซมินารีของสแต็คที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เธอกล่าวว่าเธอเกิดความเชื่อมั่นและ “รู้สึกมีไฟอยากนำศาสนจักรออกมาจากการปิดบัง” (ดู คพ. 1:30) หลายปีต่อมา เวลานี้ซิสเตอร์คริสเตียนเซ็นยังรับใช้เป็นผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์สแต็คและกล่าวว่า “ไฟนั้นยังคงลุกโชน”

ถ่ายภาพประกอบโดย เดวิด สไตเคอร์

“ส่วนมากที่เราพยายามทำในงานประชาสัมพันธ์” เธออธิบาย “แสดงให้เห็นว่าเรารัก เชื่อ และนมัสการพระเยซูคริสต์ เป็นมิตร ทำงานกับพี่น้องชายหญิงในชุมชนและรับใช้พวกเขา ทำให้ผู้คนชอบพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูและศาสนจักร”

ผู้นำฐานะปุโรหิตทั่วโลกกำลังนำทางและกระตุ้นผู้เชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์และสภาประชาสัมพันธ์ขณะทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่คนเหล่านั้นในเขตของพวกเขาเพื่อประโยชน์ของชุมชน แก้ไขความเข้าใจผิด และแสดงให้เห็นว่าสมาชิกศาสนจักรทำตามพระเยซูคริสต์

ถึงแม้ความพยายามในเบื้องต้นของซิสเตอร์คริสเตนเซ็นมุงเน้นสื่อสัมพันธ์ แต่มีหลายวิธีที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ศาสนจักรกำลังทำตามการนำด้วยการตัดสินใจของฐานะปุโรหิตขณะช่วยสร้างชุมชนของพวกเขาและอาณาจักรของพระเจ้า

ชุมชนสัมพันธ์และรัฐสัมพันธ์

เพียง 65 ไมล์ (105 กิโลเมตร) จากโทพีกา ในสเตคเลเนซา แคนซัส ประธานบรูซ เอฟ. ไพรเคย์ ประธานสเตค และซิสเตอร์แคโรล เดชเลอร์ ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์สเตค กำลังช่วยกันสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้มีอิทธิพลต่อชุมชนของพวกเขา พวกเขาต้องการช่วยให้คนเหล่านั้นยอมรับว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็น “เพื่อนบ้านที่ดี เป็นอิทธิพลดีในชุมชน และเป็นผู้ติดตามพระเยซูคริสต์” ประธานไพรเคย์กล่าว

ซิสเตอร์เดชเลอร์ผู้ทำงานกับฝ่ายประธานสเตคและสมาชิกคนอื่นๆ ในฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสเตคหาโอกาสร่วมมือกับกลุ่มศาสนาอื่นและองค์กรชุมชนเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ให้พลเมืองในเขตของพวกเขาได้ดีขึ้น

“ความสำเร็จของเราเกือบทั้งหมดขณะทำงานกับกลุ่มชุมชนเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง” ซิสเตอร์เดชเลอร์กล่าว ตัวอย่างเช่น สมาชิกคนหนึ่งของนิกายหนึ่งและสมาชิกคน

หนึ่งในสเตคของเธอรับประทานอาหารกลางวันด้วยกันและสนทนากันเพื่อหาวิธีให้คนสองกลุ่มได้ทำสิ่งดีๆ เพื่อชุมชนด้วยกัน การสนทนานำไปสู่การตั้งคณะกรรมการ “Better Together” หกคน—นิกายละสามคน—เพื่อระดมแนวคิดสำหรับความร่วมมือครั้งนี้

ความร่วมมือดังกล่าวนำไปสู่คอนเสิร์ตการกุศลในปี 2010 ซึ่งคณะนักร้องประสานเสียงจากหลายนิกายมีส่วนร่วม ค่าเข้าชมคือของชำหนึ่งถุงซึ่งมีประโยชน์ต่อห้องเก็บอาหารในท้องถิ่น ชาวชุมชนประมาณ 700 คนมาร่วมงานซึ่งจัดในศูนย์สเตคที่เพิ่งสร้างเสร็จใหม่ๆ มีการจัดงานเลี้ยงรับรองให้ผู้นำชุมชนและผู้นำศาสนาได้พบปะสนทนาก่อนการแสดงคอนเสิร์ตด้วย

หลังจากการแสดงคอนเสิร์ต ศาสนจักรขอให้โบสถ์อีกสี่นิกาย สมาชิกสภาเทศบาลสองคน และอธิบดีกรมตำรวจเป็นตัวแทนในคณะกรรมการ Better Together ซึ่งเวลานี้ประชุมกันทุกเดือน เราจัดคอนเสิร์ตอีกครั้งในปี 2011 ครั้นนั้นนิกายหนึ่งเป็นเจ้าภาพ โดยมีนิกายที่เข้าร่วมทั้งหมดเจ็ดนิกายและสมาชิกชุมชนประมาณ 1,000 คนเข้าชม

“ความรู้สึกถึงมิตรจิตและความเป็นหนึ่งเดียวกันในฐานะผู้ติดตามพระเยซูคริสต์เกิดขึ้นอย่างมากในหมู่นิกายต่างๆ” ซิสเตอร์เดชเลอร์กล่าว ความรู้สึกเหล่านั้นประจักษ์ชัดในเวลาต่อมาเมื่อประธานไพรเคย์อยู่ที่สนามบินห่างจากบ้าน 1,000 กว่าไมล์ (1,600 กิโลเมตร) สตรีคนหนึ่งที่เขาไม่เคยพบเดินเข้ามาหาและพูดว่าเธอจำเขาได้จากคอนเสิร์ตการกุศล Better Together ซึ่งเธอมีส่วนร่วมและพบว่ายอดเยี่ยมมาก

เธอบอกเขาว่า “ดิฉันไม่เคยรู้สึกรักใคร่คนอื่น ๆ ในชุมชนของเราอย่างที่รู้สึกผ่านเหตุการณ์เหล่านี้ ขอบคุณนะค่ะที่ร่วมจัดงานคอนเสิร์ตเหล่านี้ ดิฉันเป็นสมาชิกของอีกนิกายหนึ่ง แต่เรามีความเคารพและชื่นชมอย่างสุดซึ้งต่อศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย”

เป็นเวลาสองปีที่สเตคเลเนซา แคนซัสในสหรัฐร่วมมือกับนิกายอื่นในเขตนั้นเพื่อจัดคอนเสิร์ตการกุศล ค่าเข้าชม—ของชำหนึ่งถุง—บริจาคให้ห้องเก็บอาหารในท้องที่ ในปี 2011 สมาชิกชุมชนประมาณ 1,000 คนเข้าชม รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐบาลและศาสนจักรหลายนิกาย

“นั่น” ประธานไพรเดย์กล่าว “คือทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับงานประชาสัมพันธ์ เมื่อเราทำให้แวดวงของเรากว้างขึ้นและขยายวิสัยทัศน์ของเรา เท่ากับเราได้สร้างมิตรสหายพิเศษมากมายทั่วชุมชน เราเคารพความเชื่อของกันและกันและเรารักกันอย่างแท้จริง”

การได้รับความร่วมมือและความเคารพเช่นนั้นจากผู้นำชุมชนพิสูจน์ให้เห็นประสิทธิผลในยุโรปตะวันออกด้วย คาเทีย เซอร์ดยุก ผู้อำนวยการสื่อสัมพันธ์สำหรับฝ่ายประชาสัมพันธ์ยูเครนทำงานกับผู้สอนศาสนาประชาสัมพันธ์และผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นเพื่อปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างศาสนจักรกับชุมชน “หลายคนมีความเข้าใจผิดและข้อมูลผิดๆ เกี่ยวกับศาสนจักร” ชิสเตอร์เซอร์ดยุกกล่าว “ในฐานะผู้เชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์ที่ทำงานกับผู้นำฐานะปุโรหิต เราพยายามเปลี่ยนแนวความคิดเหล่านั้นโดยทำงานกับผู้นำทางความคิด สื่อ และสาธารณชนทั่วไป งานประชาสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จสร้างบรรยากาศที่ผู้มีอิทธิพลสามารถช่วยให้ศาสนจักรบรรลุจุดประสงค์ขณะที่เราช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายของพวกเขาเช่นกัน”

ในเมืองจีโตมร์ ประเทศยูเครน สมาชิกศาสนจักรไปร่วมงานเลี้ยงที่นายกเทศมนตรีโอเล็กซานเดอร์ มิโกลาเยวิช บอชคอฟสกีเป็นเจ้าภาพเพื่อขอบคุณโครงการเพื่อมนุษยธรรมของศาสนจักรที่จัดหาอุปกรณ์จำเป็นให้โรงเรียนเจ็ดแห่งทั่วเมือง นอกจากนี้ งานรับใช้ชุมชนของสมาชิกศาสนจักรในสวนนกการินของเมืองซึ่งดำเนินการในเดือนเมษายนและตุลาคม 2011 ก็เป็นที่กล่าวขวัญเช่นกัน โอเล็กซานเดอร์ ดาวิดอฟ ประธานสาขาจีโตมร์เป็นตัวแทนศาสนจักรและแสดงความขอบคุณสำหรับความชื่นชมของเมืองนั้น

การวางแผนจัดงาน

นอกจากสื่อสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์แล้ว โอกาสอีกอย่างหนึ่งในด้านประชาสัมพันธ์มาจากการวางแผนและเป็นเจ้าภาพจัดงาน ดาเนียล และริเบคกา เมอห์รกล่าว ทั้งสองเพิ่งจบงานเผยแผ่ด้านประชาสัมพันธ์ในภาคแคริบเบียน

“การเกณฑ์สมาชิกมาช่วยให้ความรู้แก่เพื่อนๆ ของพวกเขาผ่านกิจกรรมบนพื้นฐานเดียวกัน เช่น งานวัฒนธรรม งานเลี้ยงอาหารค่ำ โครงการบำเพ็ญประโยชน์ หรือกิจกรรมอื่นๆ ได้ผลเป็นพิเศษสำหรับการสร้างความสัมพันธ์” ชิสเตอร์เมอห์รกล่าว

ข่าวสารถึงผู้นำฐานะปุโรหิต

“เราขอให้ประธานสแตค ประธานท้องถิ่น และสาวกเจ็ดสิบภาคทุกแห่งทนเรียกและอบรมสภาประชาสัมพันธ์สแตคและพหุสแตค ในบางท้องถิ่นและเขตที่กำลังพัฒนาของศาสนจักร

งานประชาสัมพันธ์อาจจะเล็กในตอนแรกและดำเนินงานได้โดยไม่ต้องจัดสภาเต็มรูปแบบ ผู้อำนวยการประชาสัมพันธ์ในเขตของท่านสามารถจัดการอบรมและชี้ให้เห็นแหล่งช่วยเหลือๆ ได้

“ท่านจะค้นพบว่างานประชาสัมพันธ์สามารถเป็นเครื่องมือพิเศษสุดในการบรรลุวัตถุประสงค์ฐานะปุโรหิตได้อย่างไรเมื่อท่านสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือกับผู้นำชุมชน ผู้สื่อข่าว และผู้นำทางความคิดคนอื่นๆ ความสนใจที่ท่านมีต่องานนี้จะเพิ่มชื่อเสียงของศาสนจักรเช่นกันโดยช่วยผู้คนอื่นๆ เข้าใจว่าเราติดตามพระเยซูคริสต์”

เอลลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์

อย่างไรก็ดี บราเดอร์เมอห์รเตือนว่าความผิดพลาดใหญ่หลวงที่สุดประการหนึ่งซึ่งผู้เชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์จะทำคือ “เริ่มวางแผนกิจกรรมโดยไม่พิจารณาความต้องการของชุมชนและไม่หารือกับผู้นำฐานะปุโรหิต”

เอลลเดอร์และชิสเตอร์เมอห์รเชื่อว่าแผนประจำปีที่จะทอนทิศทางของผู้นำฐานะปุโรหิตสแตคและวอร์ดเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยขึ้นการวางแผนกิจกรรมตั้งแต่ต้น เพื่อสร้างแผนประจำปีดังกล่าว ชิสเตอร์เมอห์รแนะนำให้ประสานงานกิจกรรมโดยใช้ขั้นตอนวางแผนสี่ขั้นที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ตามแผนและขึ้นอยู่กับการต้องการของชุมชนและวัตถุประสงค์ของฐานะปุโรหิตในท้องถิ่น

- อะไรคือสิ่งที่ชุมชนของเราต้องการมากที่สุด
- ปัญหาใดในเขตของเราส่งผลกระทบต่อความเจริญก้าวหน้าของศาสนจักร แบ่งกหรือแ่งลบ
- ผู้นำในชุมชนคนใดบ้างที่เราสามารถร่วมมือด้วยได้เพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหา
- เราสามารถเริ่มหรือสานต่อความสัมพันธ์กับผู้นำเหล่านี้ได้อย่างไร

การตอบคำถามเหล่านี้จะช่วยผู้นำฐานะปุโรหิตและฝ่าย

ประชาสัมพันธ์หลักเลี้ยงการจัด “กิจกรรมเพื่อเห็นแก่กิจกรรม” ชิสเตอร์เมอร์กล่าว แต่สภาสามารถวางแผนและดำเนินงานที่สร้างความไว้วางใจระหว่างชุมชนกับผู้นำฐานะปุโรหิต งานเหล่านี้เปิดโอกาสให้สมาชิกศาสนจักรและสมาชิกชุมชนได้ปฏิสัมพันธ์และสร้างมิตรภาพต่อกัน

ตัวอย่างเช่น ในสาธารณรัฐโดมินิกันปี 2010 ผู้นำฐานะปุโรหิต สภาประชาสัมพันธ์ และสมาชิกชุมชนช่วยกันจัดงานที่เน้นโครงการมือที่ช่วยเหลือของมอรมอน บราเดอร์และซิสเตอร์เมอร์เชิญบุคคลสำคัญระดับประเทศหลายคนที่พวกเขาทำงานด้วยมาร่วมงาน

“ผู้มีชื่อเสียงหลายคนที่เป็นตัวแทนของสถาบันและองค์กรต่างๆ มาร่วมด้วย” บราเดอร์เมอร์เล่าโดยเสริมว่าฝ่ายประธานภาคของศาสนจักรก็มาร่วมด้วย

“งานประสบความสำเร็จมาก” เขารายงาน “นายกเทศมนตรีและองค์กรต่างๆ ของเมืองขอความช่วยเหลือจากเรามากขึ้นเรื่อยๆ ในรูปของการทำความสะอาด ยิ่งไปกว่านั้นหลายองค์กรเปิดมุมมองที่ดีต่อศาสนจักรด้วย”

แม้การให้ฐานะปุโรหิตนำทางจะสำคัญยิ่งต่อการวางแผนงานให้ประสบความสำเร็จ แต่นั่นไม่ใช่เรื่องเดียวที่ต้องพิจารณา แคร์ มาร์เลอร์ รับใช้ในสภาประชาสัมพันธ์ฟุสเทคในเมืองแซนดีเอโก รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา เพื่อนต่างศาสนาคนหนึ่งของเธอบอกว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเก่งเรื่องชวนคนอื่นมาร่วมกิจกรรมของศาสนจักรแต่มักไม่ร่วมมือกับคนอื่นในงานของศาสนจักรอื่น

ซิสเตอร์มาร์เลอร์นึกถึงคำที่เพื่อนพูดว่า “คุณแค่ขอให้คนอื่นมากับคุณ คงดีทีเดียวถ้าคุณจะถามเราว่าเราต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ คำตอบว่ามีคงดั่งก้อง”

ซิสเตอร์มาร์เลอร์กล่าวว่า เมื่อทราบความต้องการของผู้อื่น บางครั้งสภาประชาสัมพันธ์ก็สามารถ

ช่วยชุมชนได้มากกว่าที่จะทำได้ในการเป็นเจ้าภาพงานต่างๆ เอง

การสื่อสารและการจัดการยามวิกฤต

ถึงแม้งานประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในสถานการณ์ประจำวันของชีวิตชุมชน แต่ก็สามารถช่วยเตรียมสเตรต ประเทศ หรือศาสนจักรในเขตนั้นให้พร้อมรับมือกับภาวะฉุกเฉินเช่นที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่นเมื่อปีที่ผ่านมา

สมัยอธิการเกรีย อี. สตีเวนสัน อธิการควบคุมเป็นประธานภาคเอเชียเหนือ ท่านเห็นด้วยตนเองว่าแผ่นดินไหวปี 2011 เปลี่ยนบรรยากาศสื่อชั่วข้ามคืนอย่างไร “แผ่นดินไหวและสึนามิทำให้สายตาของชาวโลกและทุกคนในญี่ปุ่นจับจ้องชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกเฉียงเหนือที่ประสบภัยนะ” ท่านนวนนึกถึง

อธิการสตีเวนสันกล่าวว่าท่านหนักใจก่อให้เกิด “ความสนใจอันแรงกล้า” ในความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมและกิจกรรมอาสาที่ให้แก่ประเทศญี่ปุ่น รวมถึงความช่วยเหลือจากศาสนจักรด้วย

ภายในไม่กี่วันหลังเกิดสึนามิ ศาสนจักรเริ่มจัดการสิ่งจำเป็นให้สมาชิกที่ประสบภัยและผู้ไม่เป็นสมาชิก “สื่อในประเทศและต่างประเทศเริ่มเกาะติดสถานการณ์” อธิการสตีเวนสันกล่าว

เนื่องด้วยศาสนจักรจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคกว่า 250 ตันและเกณฑ์อาสาสมัครกว่า 24,000 คนมาช่วยงานบำเพ็ญประโยชน์กว่า 180,000 ชั่วโมง งานบรรเทาทุกข์ดังกล่าวจึงมักเป็นจุดสนใจของผู้มีส่วนท้องถิ่น เอิลเดอร์สตีเวนสันกล่าว ในประเทศที่ประชากรเป็นชาวคริสต์ไม่ถึงสองเปอร์เซ็นต์ ผู้นำเหล่านั้นบางคนต้องการรู้มากขึ้นเกี่ยวกับบทบาทของศาสนจักรในงานดังกล่าว ท่านกล่าวว่าความอยากรู้เปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญงานประชาสัมพันธ์ไม่เพียงช่วยผู้เดือดร้อนอย่างมากเท่านั้น แต่เชื่อมความเข้าใจไปพร้อมๆ กันด้วย ตัวอย่างเช่น สัปดาห์หลังสึนามิกระหน่ำญี่ปุ่น นักข่าวคน

หลังจากแผ่นดินไหวในประเทศญี่ปุ่นเมื่อปี 2011 ผู้นำฐานะปุโรหิตทำงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านประชาสัมพันธ์ เพื่อระดมงานบรรเทาทุกข์ผ่านโปรแกรมมือที่ช่วยเหลือของมอรมอน นักข่าวคนหนึ่งเขียนเกี่ยวกับงานมนุษยธรรมเหล่านั้นว่า “สิ่งเดียวที่ขัดแย้งกับความสามารในการเผยแพร่พระคำของศาสนจักรมอรมอนคือความสามารถในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน”

หนึ่งเขียนว่า “สิ่งเดียวที่ทัดเทียมกับความสามารถในการเผยแพร่พระคำของศาสนจักรมอรมอนคือความสามารถในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน... ศาสนจักรไม่ได้ช่วยเฉพาะคนของตนเองเท่านั้น”¹

การรายงานข่าวในแง่บวกเช่นนี้เกิดขึ้นเพราะความสัมพันธ์ที่สร้างมาหลายปี ไคโนและซินดี กราเมส ผู้เริ่มรับใช้เป็นตัวแทนประชาสัมพันธสำหรับภาคเอเชียเหนือในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2010 กล่าวว่า “สภาพประชาสัมพันธ์ในญี่ปุ่นทำงานมาหลายปีกับผู้นำคนสำคัญๆ ของรัฐบาลทั่วประเทศ มิตรภาพเหล่านี้เปิดประตูไปสู่หน่วยงานต่างๆ ในท้องถิ่นซึ่งยินดีรับความช่วยเหลือของเราหลังจากนั้น”² เอ็ดเดอร์ยาซูโอะ นิยามา กับภรรยารับใช้เป็นผู้อำนวยการสภาพประชาสัมพันธ์ของศาสนจักรในญี่ปุ่น เขาชี้ให้เห็นว่า “แม้แต่ผู้นำรัฐบาลของประเทศญี่ปุ่นก็เข้าใจว่าศาสนจักรมีประสิทธิภาพเพียงใดและเราสามารถให้การบรรเทาทุกข์ได้รวดเร็วเพียงใด”

ตัวอย่างเมื่อผู้นำญี่ปุ่นยกย่องความช่วยเหลือแบบทันทีทันใดของศาสนจักรคือเมื่อผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องที่ค้นพบสถานที่ลี้ภัยบริเวณโรงเรียนแห่งหนึ่งในพื้นที่ห่างไกลซึ่งมีคนล้นหลาม ผู้นำฐานะปุโรหิตกับสภาพประชาสัมพันธ์และผู้จัดการสวัสดิการศาสนจักรในท้องที่จึงจัดเตรียมอาหารและเครื่องอุปโภคบริโภคบรรเทาทุกข์อื่นๆ ไปมอบให้สถานที่ลี้ภัยแห่งนี้ซึ่งเป็นที่พักพิงของผู้ประสบภัยสึนามิประมาณ 270 คน

ถึงแม้ตอนแรกผู้ประสบภัยเหล่านั้นจะแปลกใจเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากโบสถ์คริสต์ แต่ครั้งที่สองเมื่ออาสาสมัครมือที่ช่วยเหลือของมอรมอนสวมเสื้อกั๊กสีเหลืองมา เด็กคนหนึ่งร้องตะโกนว่า “พวกเขามาแล้ว! สงสัยจ้ะว่าคราวนี้พวกเขาเอาอะไรมา!”

หลังจากได้รับของบริจาค ผู้ประสานงานสถานที่ลี้ภัยแห่งนั้นบอกเอ็ดเดอร์และซินดี กราเมสว่า “ศาสนจักรของคุณนำอาหารมือแรกและผักสดมา

ให้เราหลังเกิดแผ่นดินไหว”

“ดิฉันรู้สึกดี” ซิสเตอร์กราเมสกล่าว “ที่ได้ช่วยจริงๆ ไม่เฉพาะสถานที่ลี้ภัยแห่งนั้นแต่ช่วยผู้นำฐานะปุโรหิตที่กำลังพยายามอย่างมากเพื่อช่วยคนเดือดร้อน”

เอ็ดเดอร์นิยามาอธิบายผลบวกอีกด้านหนึ่งของงานประชาสัมพันธ์ดังนี้ “เราพบว่าการบอกข้อมูลเกี่ยวกับงานบรรเทาทุกข์ของศาสนจักรให้สมาชิกและผู้นำทางความคิดข้างนอกทราบเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อวัตถุประสงค์ของงานประชาสัมพันธ์ ผมรู้สึกว่าเวลานี้คนนอกศาสนจักรมองภาพลักษณ์ของศาสนจักรดีขึ้นและสมาชิกเชื่อมั่นมากขึ้นในพลังของศาสนจักรในญี่ปุ่น”

งานประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือสำหรับผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องที่

สภาพประชาสัมพันธ์เป็นส่วนสำคัญยิ่งขององค์กรระดับโลกที่ผู้นำฐานะปุโรหิตสามารถใช้ประโยชน์ได้เพื่อให้รัฐสภาพแวดล้อมในท้องที่และสามารถช่วยสนองความต้องการของชุมชนได้ ซิสเตอร์เซอร์ดยุคในยูเครนกล่าวว่า “ไม่เสียแรงเปล่าที่เห็นผู้นำฐานะปุโรหิตยอมรับว่างานประชาสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่ดีในการบรรลุมิติดุประสงค์ฐานะปุโรหิตของพวกเขา ตัวอย่างหนึ่งคือการบำเพ็ญประโยชน์ในชุมชนผ่านผลงานมือที่ช่วยเหลือของมอรมอน ซึ่งพัฒนาความเป็นหนึ่งเดียวในหมู่สมาชิกสาขาและวอร์ด ทั้งยังช่วยสร้างความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างศาสนจักรกับชุมชนในท้องที่อีกด้วย” ■

เว็บไซต์งานประชาสัมพันธ์ของศาสนจักร—มีเฉพาะภาษาอังกฤษที่ publicaffairs.lds.org—มีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์

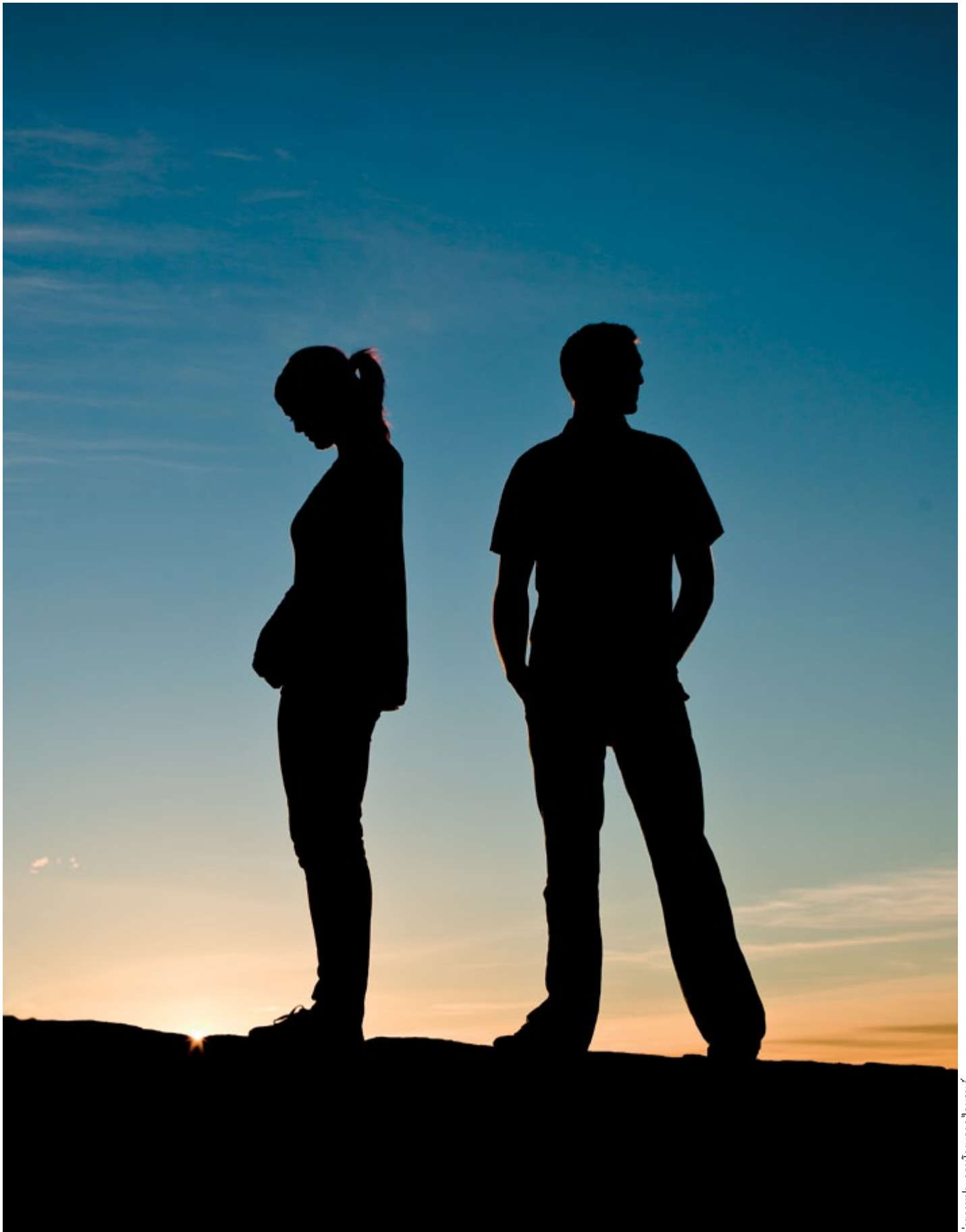
อ้างอิง

1. คาริ สุต, “In Japan, the Mormon Network Gathers the Flock,” World Blog 11th NBC News, มี.ค. 18, 2011, http://worldblog.msnbc.msn.com/_news/2011/03/18/6292170-in-japan-the-mormon-network-gathers-the-flock.

คำแนะนำของ ศาสตราจารย์ เกี่ยวกับงาน ประชาสัมพันธ์

คำปราศรัยต่อไปนี้จะช่วยให้นำฐานะปุโรหิตสภาพประชาสัมพันธ์ และสมาชิกคนอื่นๆ เข้าใจมากขึ้นว่างานประชาสัมพันธ์ช่วยเสริมสร้างชุมชนและทำให้วัตถุประสงค์ฐานะปุโรหิตเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างไร

- แอล. ทอม เพอร์รี่, “ความรักที่สมบูรณ์นั้นก็ได้จัดความกลัวเสีย,” *เลียวโนนา* พ.ย. 2011 หน้า 52–55
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ความสำคัญของชื่อ,” *เลียวโนนา* พ.ย. 2011 หน้า 101–104
- เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ความเชื่อ ครอบครัว ข้อเท็จจริง และผล,” *เลียวโนนา* พ.ย. 2007 หน้า 29–32
- กอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์, “ผู้คนที่ไปถามอะไรเกี่ยวกับพวกเราบ้าง,” *เลียวโนนา* พ.ย. 1998 หน้า 82–85
- เอสรา เทพท์ เบ็นสัน, “May the Kingdom of God Go Forth,” *Ensign*, พ.ค. 1978, 32–35

ถ่ายภาพประกอบโดย เกรก ไคนอนด์

อย่า ยอมแพ้

สามีภรรยาคนหนึ่งเล่าเรื่องการเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์—ห่างกัน 35 ปี

โดย อัล และ เอวา ฟราย

เรื่องราวของเธอ

เป็นเวลา 35 ปีที่ดิฉันหวังและรอสามีเป็นสมาชิกศาสนจักรหลายปีที่ยาวนานเต็มไปด้วยการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ แต่การสวดอ้อนวอนสามครั้งเป็นจุดพลิกผันที่น่าจดจำอย่างยิ่งในประสบการณ์ของดิฉัน

ดิฉันกับอัลแต่งงานกันในปี ค.ศ. 1959 สิบปีต่อมาเรามีบุตรสามคนและอาศัยอยู่ในเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งของแคนาดา อัลดำเนินธุรกิจก่อสร้าง ส่วนดิฉันอยู่บ้านทำหน้าที่คุณแม่และช่วยธุรกิจบ้างบางครั้ง ในวันหยุดสุดสัปดาห์ดิฉันกับอัลมีงานเลี้ยงสังสรรค์กับเพื่อนๆ และมักจะมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสมอ คุณพ่อดิฉันเป็นนักดื่ม ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงเกลียดการดื่มเหล้าเป็นชีวิตจิตใจ แต่นั่นกลายเป็นวิธีพบปะสังสรรค์ของเรา

ปี 1969 นั้นเอง ดิฉันตระหนักว่าชีวิตดิฉันไม่ก้าวหน้าเลย และลูกๆ สมควรได้รับสิ่งดีกว่าที่พวกเขาได้รับอยู่ในเวลานี้ คืนหนึ่งหลังจากงานเลี้ยงอีกครั้ง ดิฉันคุกเข่าสวดอ้อนวอนว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ถ้าพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ได้โปรดเปลี่ยนชีวิตข้าพระองค์ด้วยเถิด” ดิฉันสัญญากับพระองค์ว่าจะไม่ดื่มเหล้าอีก ดิฉันทำตามคำมั่นสัญญาดังกล่าวนับแต่นั้นเป็นต้นมา

นั่นเป็นการสวดอ้อนวอนที่น่าจดจำครั้งแรกและได้รับคำตอบเร็วมาก ลูกสาวของพี่สะใภ้ดิฉันได้รับเชิญให้ไปเข้าร่วมปฐมนิเทศกับเพื่อนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายคนหนึ่ง เมื่อพี่สะใภ้ของดิฉันเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสนจักร เธอรู้สึกถึงการดลใจให้ส่งใบตอบรับ

นิตยสารศาสนจักรมาให้ดิฉันซึ่งมาถึงภายในหนึ่งเดือนหลังจากดิฉันกล่าวคำสวดอ้อนวอนครั้งแรก ดิฉันไม่ทราบว่ามีอะไรมาอะไร แต่รักข่าวสารที่อยู่ในนิตยสารเหล่านั้นและอ่านตั้งแต่หน้าแรกจนถึงหน้าสุดท้าย ดิฉันตัดสินใจค้นหาความจริงในศาสนจักรและพบคำตอบในนั้น ดิฉันเปลี่ยนชีวิต จริงๆ และรับบัพติศมาเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ. 1970

อัลไม่มีความปรารถนาเหมือนดิฉัน เขาชอบวิถีชีวิตแบบเดิมของเราและยังคงดำเนินชีวิตแบบนั้น เขายังคงเป็นสามี บิดา และผู้นำเลี้ยงที่ดี แต่เวลา 35 ปีต่อจากนั้นถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ดิฉันต้องทำเพียงคนเดียว

ดิฉันเลี้ยงดูลูกๆ ในศาสนจักร แต่ภายในไม่กี่ปี ลูกๆ ก็ตัดสินใจว่าพวกเขาอยากใช้วันอาทิตย์ไปพายเรือกับพ่อมากกว่าไปโบสถ์กับดิฉัน ดิฉันผิดหวังมาก วันหนึ่งในปี 1975 ดิฉันพูดคุยกับประธานสแตคและบอกเขาว่าดิฉันตัดสินใจว่าต้องออกจากศาสนจักรเพราะศาสนจักรกำลังทำลายครอบครัวเรา เขาฟังอย่างอดทนและพูดว่า “จงทำอย่างที่คุณต้องทำ แต่จงแน่ใจว่าพระบิดาในสวรรค์ทรงเห็นชอบ” ดิฉันกลับบ้าน อดอาหาร และสวดอ้อนวอน นั่นเป็นการสวดอ้อนวอนที่น่าจดจำครั้งที่สอง คำตอบที่ได้รับคือความรู้สึกว่าดิฉันเป็นห่วงเชื่อมโยงในสายโซ่พระกิตติคุณสำหรับครอบครัว ถ้าดิฉันทำสายโซ่ขาด ดิฉันจะสูญเสียทุกคน ดิฉันรู้ว่าคำตอบนั้นมาจากพระผู้เป็นเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงให้

ดำเนินชีวิตเพื่อสิ่งนี้ สวดอ้อนวอนเพื่อสิ่งนี้

“ตลอดชีวิตของท่านบนแผ่นดินโลก จงแสวงหาอย่างพากเพียรเพื่อจะทำให้จุดมุ่งหมายพื้นฐานของชีวิตนี้เป็นจริง โดยผ่านครอบครัวในอุดมคติ ในระหว่างที่ท่านอาจจะยังไม่บรรลุถึงอุดมคตินั้น จงทำทุกสิ่งที่สามารถทำได้ผ่านการเชื่อฟังและศรัทธาในพระเจ้าเพื่อเข้าใกล้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้อยู่เสมอ อย่ายอมให้มีสิ่งใดมาเหนี่ยวรั้งท่านจากวัตถุประสงค์นี้... หากว่าในขณะนี้มิได้รวมถึงการฝึกในพระวิหารกับชีวิตที่ขอบธรรม จงดำเนินชีวิตเพื่อสิ่งนี้ สวดอ้อนวอนเพื่อสิ่งนี้ ใช้ศรัทธาเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งนี้ อย่าทำอะไรก็ตามที่จะทำให้ท่านไม่มีค่าควรสำหรับสิ่งนี้ หากท่านสูญเสียวิสัยทัศน์ของครอบครัวนิรันดร์ จงสร้างความหวังขึ้นอีกครั้ง หากความฝันของท่านต้องใช้ความอดทน จงอดทน เราสวดอ้อนวอนด้วยกันในบรรดาพี่น้องและพยายามมาเป็นเวลา 30 ปีก่อนที่มารดาและบิดาซึ่งมิใช่สมาชิกของเราจะฝึกในพระวิหาร ขออย่าได้กังวลจนเกินเหตุ จงทำสุดความสามารถ เราไม่สามารถบอกได้ว่าพรนั้นจะได้รับในด้านนี้ของม่านหรือในอีกด้านหนึ่ง แต่พระเจ้าจะทรงรักษาสัญญาของพระองค์”

ดู เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “จงวางสิ่งสำคัญที่สุดไว้เป็นอันดับแรก,” *เลียวโนนา* ก.ค. 2001 หน้า 8

คำมั่นว่าจะไม่ออกจากศาสนจักร และดิฉันไม่เคยออกไป

การอยู่อย่างซื่อสัตย์ไม่่ง่ายเลย แต่หลายสิ่งช่วยให้ดิฉันยึดมั่นศรัทธาและหวังอย่างอดทนว่าสักวันอัลจะพิจารณาพระกิตติคุณอีกครั้ง

- ดิฉันรักอัลเสมอและทำดีที่สุดเพื่อดูแลอัล เป็นภรรยาที่ซื่อสัตย์และสนับสนุนสามี
- ดิฉันสวดอ้อนวอนสม่ำเสมอ พระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นมิตรในพระกิตติคุณของดิฉัน เมื่ออยู่กับอัลได้ยากเพราะเขาไม่ดำเนินชีวิตตามมาตรฐานพระกิตติคุณ ดิฉันจะพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์และทำความรู้จักพระผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน
- ดิฉันอ่านพระคัมภีร์และสิ่งพิมพ์อื่นทั้งหมดของศาสนจักรเท่าที่ดิฉันมีอยู่ในมือเป็นประจำ รวมทั้ง *Ensign* โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคัมภีร์สองข้อนี้ 3 นิไฟ 13:33 และ หลักคำสอนและพันธสัญญา 75:11 มีความหมายและตรึงใจดิฉัน

เป็นพิเศษ ทั้งสองข้อทำให้ดิฉันมีพลังและความอดทนที่จะยืนหยัดจนรอสามีและลูกๆ เปลี่ยนใจ

- ดิฉันไปโบสถ์คนเดียวอย่างซื่อสัตย์จนกระทั่งลูกกลับมาทีละคน เวลานี้ทุกคนแข็งแรงขึ้น เมื่อพวกเขาโตเป็นผู้ใหญ่และออกจากบ้าน ดิฉันยังคงไปโบสถ์คนเดียว
- เราจัดสังสรรค์ในครอบครัวโดยที่อัลไม่รู้เรากำลังทำอะไร ดิฉันจะยกเรื่องหนึ่งมาพูดที่โต๊ะอาหารค่ำ และครอบครัวเราจะพูดคุยเรื่องนั้น
- ดิฉันพยายามเชื่อฟังและทำสิ่งที่ถูกต้องเสมอ
- ดิฉันรับพลังเพิ่มเติมโดยขอพรฐานะปุโรหิต
- ดิฉันขอคำแนะนำจากผู้นำฐานะปุโรหิต
- ดิฉันปฏิบัติต่อเพื่อนๆ ในศาสนจักรเหมือนเป็นครอบครัว
- ดิฉันไปพระวิหารและรับเอ็นดาวเม้นท์ของตนเอง ดิฉันใช้เวลาหลายปีกว่าจะตัดสินใจเรื่องนี้ได้ ดิฉันกลัวว่านั่นจะทำให้ความสัมพันธ์ของดิฉันกับอัลยากขึ้นไปอีก แต่ในที่สุดดิฉันก็พบว่าดิฉันตัดสินใจดีที่สุดแล้ว อัลสนับสนุน นั่นทำให้ดิฉันมีความสุข และหลังจากได้รับเอ็นดาวเม้นท์ ดิฉันไม่เคืองอัลอีกต่อไปว่าเป็นเหตุให้ดิฉันจะไม่ได้ไปพระวิหาร เมื่อดิฉันร่วมมัสการในพระวิหาร ดิฉันมักใส่ชื่ออัลไว้ในรายชื่อสวดอ้อนวอนเสมอ

ส่วนสำคัญที่สุดคือดิฉันยังคงดำเนินชีวิตในฐานะสมาชิกที่ซื่อสัตย์ของศาสนจักร ดิฉันหาวิธีเล็กๆ น้อยๆ แบ่งปันพระกิตติคุณกับเขา แม้เขาไม่อยากได้ยินก็ตาม แต่ดิฉันพบว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงคลายดิฉันให้พูดสิ่งที่ควรพูดและแบ่งปันในวิธีและเวลาที่ควรแบ่งปัน ต่อมาดิฉันเรียนรู้ว่าเนื่องด้วยความซื่อสัตย์และคำมั่นสัญญาที่ดิฉันมีต่อเขา พระวิญญาณทรงสัมผัสใจอัลเป็นครั้งคราว

เขาตกลงฟังบทเรียนจากผู้สอนศาสนาหลายครั้ง แต่ดิฉันเข้าใจทุกครั้งเพราะเขามักจะกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิม แต่แม้ในช่วงท้อแท้เหล่านี้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงดูแลดิฉันและทรงชดเชยสิ่งที่ดิฉันไม่มีด้วยพรอื่น ดิฉันทราบตลอดมาว่ามีบางอย่างในอัลที่คุ้มค่าแก่การรอคอย

อัลเริ่มเปลี่ยนทีละน้อย เขาเลิกสวด เขาเลิกดื่ม เขาปฏิบัติต่อดิฉันดีกว่าเดิม เขาเริ่มมาโบสถ์

ดิฉันยังคงสวดอ้อนวอนต่อไป

คำตอบเหลือเชื่อสำหรับการสวดอ้อนวอนที่น่าจดจำครั้งที่สามเกิดขึ้นในเดือนเมษายน ปี 2005 ดิฉันกำลังสงสัยว่าอัลจะยอมรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์หรือไม่—ดิฉันกำลังรู้สึกผิดหวังเล็กน้อย ดิฉันพลุซขอความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ในที่สุดก็ได้เวลาอันสมควรคือวันที่ 9 กรกฎาคม อัลรับบัพติศมา

แม้การมาถึงจุดนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งที่ได้เห็นเดชานุภาพอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าในการเปลี่ยนใจที่ไม่เชื่อให้เป็นใจที่เชื่อ ดิฉันรู้ว่าพระองค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนหลายครั้งของดิฉันตลอด 35 ปีที่ผ่านมา เพราะคำตอบของพระองค์เวลานี้ดิฉันจึงอยู่กับคนที่เปลี่ยนแล้ว คนที่รักพระบิดาบนสวรรค์มากเท่าดิฉัน และเรารักกันลึกซึ้งกว่าแต่ก่อน

ดิฉันรู้ว่ายังมีอีกหลายคนในศาสนจักรที่รอ หวัง และสวดอ้อนวอนให้คนที่พวกเขารักเข้ามาในศาสนจักร ดิฉันประสงค์จะกระตุ้นพี่น้องชายหญิงเหล่านั้นให้ยอมรับพระดำรัสเชิญของพระเจ้าช่วยให้รอด “จงมาหาเราเถิด” (แอลมา 5:34) เพื่อตัวเขาเองไม่ใช่เพื่อคนที่พวกเขารักเท่านั้น ดิฉันรู้จากประสบการณ์ว่าการทำเช่นนั้นจะให้พลังที่ไม่มีสิ่งใดให้ได้ การอยู่ใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ และชื่นชมพรในปัจจุบันทำให้เกิดความสุขและเปิดโอกาสให้พระองค์ทรงทำงานผ่านเรา

ดิฉันเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา การรอคอยพระเจ้าและยอมรับตารางเวลาของพระองค์ด้วยศรัทธาไม่่ง่ายเลย แต่ดิฉันรู้ว่าจังหวะเวลาของพระองค์เหมาะสมเสมอ

เรื่องราวของเขา

เป็นเวลา 35 ปีที่หลายคนสนทนากับดิฉัน ภรรยาผมไม่เคยพลาดโอกาสที่จะพูดคุยเรื่องนี้ เธอฉลาดที่จะวางพระคัมภีร์มอรมอนและนิตยสาร *Ensign* ไว้ให้ผมเห็นชัดๆ แน่แน่นอนว่าผมไม่เคยหยิบขึ้นมาอ่านเลย เธอเชิญผู้สอนศาสนามาหลายครั้งสองหรือสามรุ่นเคยสอนบทเรียนของผู้สอนศาสนาให้ผม

แล้วอะไรหรือที่ขัดขวางผมจากการเข้าสู่บัพติศมา

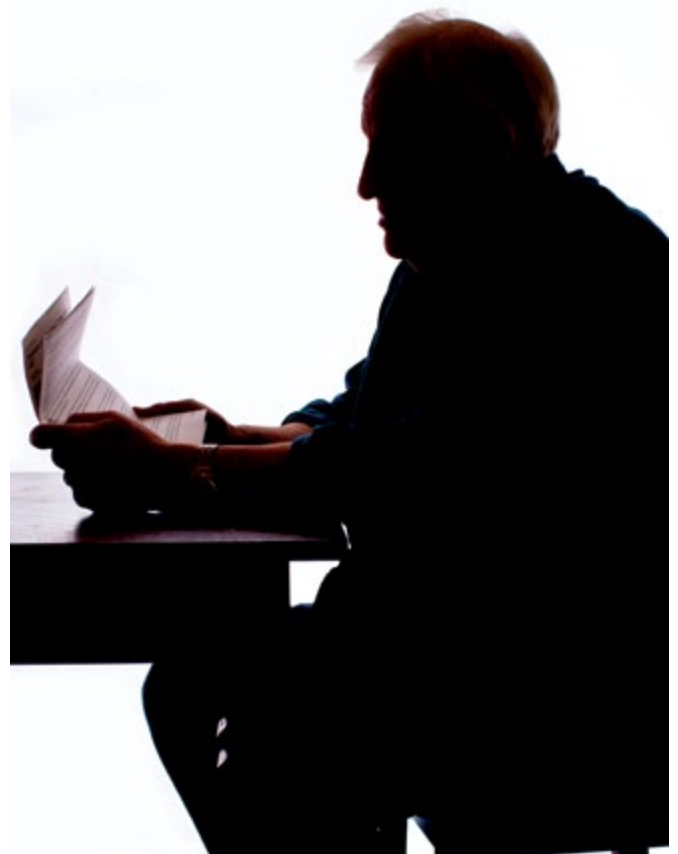
ผมมีข้อแก้ตัวเสมอ ผมทำงานหลายชั่วโมง ผมไม่เห็นว่ามีเวลาให้พระกิตติคุณ ผมมัวแต่ยุ่งอยู่กับการประกอบอาชีพหารายได้ ผมจึงบอกเธอว่า “วันหน้าถ้าอะไรต่อมิอะไรเพลาลงแล้วและผมมีเวลามากขึ้น ผมจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอน”

แต่ผมไม่เคยอ่าน หน้าซ้ำผมไม่ได้เป็นนักอ่านด้วย และเมื่อผมพยายามอ่านพระคัมภีร์ไบเบิล นั้นไม่มีความหมายต่อผมเลย ด้วยเหตุนี้ผมจึงเลิกอ่าน

มีอีกสิ่งหนึ่งที่ขัดขวางไม่ให้ผมเข้าร่วมศาสนจักร สิ่งนี้จริงจมากกว่า นั่นคือ ชีวิตที่เต็มไปด้วยบาปของผม กษัตริย์เป็นjamin สอนเราว่า “มนุษย์ปุถุชนเป็นศัตรูต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ... เว้นแต่เขาจะยอมต่อการชักจูงของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์” (โมไซยาห์ 3:19) ผมไม่ยอม—ผมไม่ตัดสินใจ พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่า “ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์ต่อเรา” (มัทธิว 12:30) เวลานี้ผมตระหนักว่าเพราะวิธีที่ผมดำเนินชีวิต ผมจึงเป็นปฏิปักษ์ต่อพระองค์ ผมจำต้องเปลี่ยน

ผมดำเนินชีวิตอยู่รอบๆ พระกิตติคุณแต่ไม่เคยดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณจริงๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไป ผมเริ่มรู้สึกถึงพระวิญญาณ ผมเลิกจัดงานเลี้ยงสังสรรค์และเลิกดื่ม เมื่อผมเปลี่ยน

ขณะอ่านจดหมายของลูกสาว ผมรู้ตัวว่าผมไม่มีข้อแก้ตัวอีกแล้ว

เช่นนั้น พระวิญญาณทรงเริ่มแสดงองค์ให้ประจักษ์บ่อยขึ้น ผมยังต้องพยายามอีกหลายอย่าง—คำพูดของผมไม่ดีเลยและผมมีนิสัยไม่ดีอีกหลายอย่างที่ต้องแก้ไข—แต่ผมกำลังเปลี่ยน

แล้ววันหนึ่งผมได้รับพัสดุกล่องหนึ่งส่งมาจากลินดาภรรยาของผม ในนั้นมีพระคัมภีร์มอรมอนและพระคัมภีร์ไบเบิลที่ทำเครื่องหมายไว้หลายข้อ เธอเขียนจดหมายถึงผมด้วยซึ่งในนั้นบอกว่าเธอรักผมมากและต้องการให้ผมรู้อย่างที่เรา

เธอเขียนว่า “วิธีเดียวที่จะรู้ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์จริงหรือไม่คือทูลถามด้วยใจจริงและด้วยเจตนาแท้จริง”

ลินดาแบ่งปันข้อพระคัมภีร์หลายข้อที่ทำให้ผมเริ่มสวดอ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์

“วิธีเดียวที่ทำให้หนูรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระบิดาบนสวรรค์” เธอเขียน “คือสวดอ้อนวอนและอ่านเรื่องราวของพระองค์ในพระคัมภีร์”

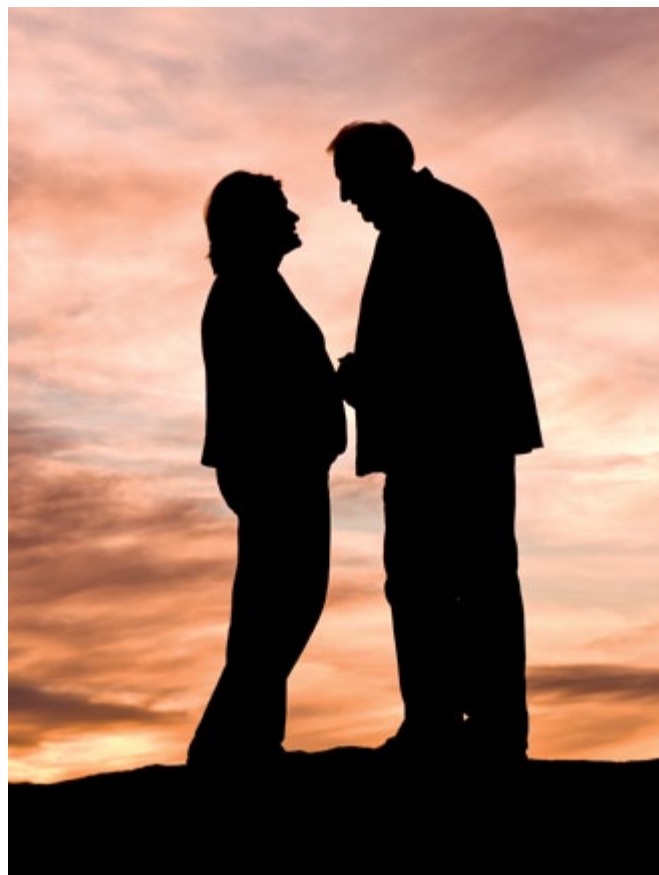
เธออธิบายต่อจากนั้นว่าความอ่อนน้อมถ่อมตนสำคัญเพียงใด หากปราศจากพระเจ้าเป็นเจ้าในชีวิต เธอไม่อาจมีสันติสุขได้เลย สุดท้ายเธอเขียนว่า “อย่าผัดวันประกันพรุ่งอีกเลยนะคะ คุณพ่อได้รับมากแล้ว ถึงเวลาแล้วที่ต้องคืนให้พระบิดาบนสวรรค์ นี่คือการหาความสุขที่แท้จริง”

ผมไม่มีข้อแก้ตัวอีก งานเพลาลงแล้ว และผมมีเวลามากขึ้น ผมจึงเริ่มอ่านและศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่เธอขีดเส้นไว้ให้ผม ซึ่งทำให้ผมปรารถนาจะอ่านพระคัมภีร์มอรมอนทั้งหมด แต่ยังมีอีกหลายอย่างที่ผมไม่เข้าใจ

ถึงตอนนี้ผมเข้าร่วมการประชุมสี่ระยะลึกเพราะภรรยาบอกว่าคงจะดีถ้าผมมานั่งข้างๆ เธอ เธอแนะนำให้ผมอ่านพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญาด้วย ผมอ่านและเข้าใจมากกว่า จากนั้นด้วยความช่วยเหลือของภรรยา ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและพบว่าพระคัมภีร์กำลังเข้ามาสู่ชีวิต โดยผ่านการสวดอ้อนวอนหลายครั้ง พระวิญญาณลูกลงมาในตัวผม

อะไรส่งผลกระทบเช่นนั้นในตัวผม พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์และความรู้จากพระคัมภีร์ ทั้งสองอย่างนี้ทำให้ผมกล้าเปลี่ยนชีวิตและทูลขอการให้อภัยบาปจากพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดขวางผมจากการเข้าร่วมศาสนจักรตลอดหลายปีนั้น

การสารภาพบาปทำได้ยากมาก ทำให้ผมเจ็บปวดจนผมนอน

ความสุขใหญ่หลวงเข้ามาในชีวิตเราเพราะเราเป็นหนึ่งเดียวในพระกิตติคุณ

ทุกขี้ใจอยู่บนเตียงนานสามวัน แต่โดยผ่านการขจัดไข้ของพระเยซูคริสต์ผมได้รับการให้อภัย พระบิดาบนสวรรค์ประทานพลกำลังให้ผมลุกขึ้นมาสวมชีวิตใหม่

ควีนบุตรชายผมให้ประวัติสามผมเมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม ค.ศ. 2005 ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งที่สอนภรรยาผมเมื่อหลายสิบปีก่อนมาร่วมพิธีด้วย สองปีต่อมาผมพาครอบครัวไปนิกเพื่อกาลเวลาและนิรันดร์ในพระวิหารแซนดีเอโก แคลิฟอร์เนีย

เจ็ดปีที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาที่ผมมีความสุขที่สุดในชีวิต ในที่สุดผมก็สามารถรับหน้าที่ปิตุและผู้นำทางวิญญาณของครอบครัวเราและมีส่วนในพระกิตติคุณกับภรรยา ลูกๆ และหลานเก้าคนของเรา ความเป็นหนึ่งเดียวในครอบครัวเสริมสร้างเข้มแข็งทางวิญญาณให้ทุกคน ลูกเขยคนหนึ่งเข้าร่วมศาสนจักร และหลานสี่คนของเราเริ่มใช้งานเผยแผ่แล้วหรือกำลังรับใช้ ชีวิตใหม่ของผมในศาสนจักรคือปาฏิหาริย์ ผมคิดว่าสิ่งนี้สร้างความสุขใหญ่หลวงและการเติบโตอย่างมากมาให้ผม

ผมขอบพระทัยสำหรับโอกาสครั้งที่สองนี้ ผมรู้สึกซาบซึ้งที่ได้ชดเชยเวลาหลายปีที่เสียไปเหล่านั้นโดยทำงานของพระเจ้าเป็นเจ้า ■

เพ็ญอนาคตด้วย ความหวัง

โดย เอ็ดเดอร์
โฮเซ เอ. เทียเชียรา
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

การให้พระเจ้า อาณาจักรของพระองค์
และครอบครัวเรามาก่อนจะให้ความ
หวังที่เราต้องการเพื่อเผชิญการทำทนาย
ในปัจจุบันและอนาคต

Uราเดอร์อาร์นัลโด เทเลส กริโด เป็นเพื่อน
สนิทที่สุดคนหนึ่งของข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้า
อายุ 25 ปี ขณะอายุ 62 บราเดอร์กริโด
เป็นวิศวกรที่เกษียณแล้ว เขาได้รับเรียกเป็นที่ปรึกษา
คนหนึ่งของข้าพเจ้าในฝ่ายประธานท้องถิ่นซึ่งตอน
นั้นเรียกว่าท้องถิ่นโออิริส โปรตุเกส เราใช้ด้วย
กันหลายปี

สติปัญญาและประสบการณ์ของเขาให้คำแนะนำ
และข้อคิดที่มีค่ามากแก่ผู้นำฐานะปุโรหิตวัยหนุ่ม
อย่างข้าพเจ้า เขาเป็นคนมองโลกในแง่ดีโดยธรรม-
ชาติ เขาเห็นด้านสว่างของสถานการณ์ทุกอย่างเสมอ
และมีอารมณ์ขันที่ดี เจตคติของเขาเป็นที่มาของ
แรงบันดาลใจอันสำคัญยิ่งต่อคนมากมายรอบข้าง
และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อข้าพเจ้าเพราะข้าพเจ้ารู้
เรื่องการท้าทายอันแสนสาหัสที่เขาเคยประสบ

หลังจากเรียนจบวิศวกรรมศาสตร์ บราเดอร์กริโด
ร่วมงานกับ National Agronomic Agency ในฐานะ
นักวิจัยในโปรตุเกสและต่อมาเขาเดินทางไปอาณานิคม
ชาวโปรตุเกสแห่งหนึ่งในแอฟริกาเพื่อเป็นหัวหน้า
โครงการวิจัยฝ้าย โครงการดังกล่าวทำให้เขา
ประสบความสำเร็จในอาชีพผู้บริหารอาวุโสของ
ธนาคารใหญ่ระหว่างประเทศแห่งหนึ่งในประเทศ

บราเดอร์อาร์นัลโด
เตเลส กริโล—ภาพ
ขาวมือในปี ค.ศ. 1956
และบนในปี ค.ศ.
1960 กับรถยนต์ที่เขา
ยกให้เพื่อนเพื่อช่วย
เพื่อนหนีสงคราม—
เขาต้องทิ้งทุกอย่าง
จากการทำมาหาเลี้ยง
ชีพไว้เบื้องหลัง แต่เขา
ยังคงยึดมั่นหลักธรรม
ทั้งหมด ความรักต่อ
ครอบครัว และศรัทธา
ในพระเยซูคริสต์

นั้น ช่วงเกือบ 30 ปีในแอฟริกา เขาเลี้ยงดูครอบครัว
ที่ยอดเยียมและมีชีวิตที่ดีจนกระทั่งครอบครัวเขา
ถูกบังคับให้กลับโปรตุเกสโดยด่วนเพราะเหตุการณ์
รุนแรงอันเนื่องมาจากความขัดแย้งและสงคราม

บราเดอร์กริโลกับครอบครัวทิ้งทุกอย่างที่ได้มา
จากการทำมาหาเลี้ยงชีพ—ทรัพย์สินและสมบัติส่วน
ตัวทั้งหมด—หลังจากเห็นด้วยตาตนเองถึงหายนะ
ของสงครามอันส่งผลต่อประเทศที่พวกเขารัก

แม้ความสับสนวุ่นวายจากสงครามจะบ่อนทำลาย
ลายสันติสุขและเสถียรภาพทั้งหมดในช่วงหลาย
เดือนสุดท้ายของเขาในแอฟริกา แต่บราเดอร์กริโล
ช่วยชีวิตเพื่อนคนหนึ่งโดยยกรถยนต์ราคาแพงที่
เขาซื้อในเยอรมนีให้เพื่อนคนนั้น รถคันดังกล่าวทำให้
เพื่อนกับแม่ของเพื่อนหนีสงครามออกมาได้

ทรัพย์สินสมบัติมากมายทางโลกที่บราเดอร์กริโล
ได้จากการทำงานขยันขันแข็งมาชั่วชีวิตมิได้บดบัง
ความสำคัญอันดับแรกๆ ของเขา เขายังคงยึดมั่น
หลักธรรมบริสุทธิ์และความรักที่มีต่อครอบครัว

ย้อนกลับไปโปรตุเกสเมื่ออายุ 52 ปี เขา
เผชิญความเป็นจริงของการเริ่มต้นทุกอย่างจาก
ศูนย์ เนื่องด้วยความยากลำบากและเหตุการณ์
ร้ายแรงทั้งหมดนี้ อะไรที่สร้างความแตกต่างในชีวิต
เขา เหตุใดเขาจึงมองปัจจุบันและอนาคตในแง่บวก

เหตุใดเขาจึงเชื่อมั่นเช่นนั้น

บราเดอร์กริโลเปลี่ยนใจเลื่อมใสในยุคแรกๆ ของ
ศาสนจักรในโปรตุเกส เขาเป็นเสาหลักและผู้บุกเบิก
ในประเทศนั้น หลายครั้งที่เขาพาครอบครัวไปพระ
วิหารในสวิตเซอร์แลนด์ โดยเดินทางไปกลับ 2,800
ไมล์ (4,500 กิโลเมตร) ด้วยศรัทธาและการอุทิศ
ตน ตลอดหลายปีของการรับใช้ บราเดอร์กริโลกับ
ภรรยา นำปีติมาสู่บุตรธิดาและคนอื่นๆ อีกมากมาย

ศรัทธาของบราเดอร์กริโลมีศูนย์กลางในพระเยซู
คริสต์และในความรู้ที่ว่าสุดท้ายแล้วพระเยซูคริสต์
จะทรงปกครอง สิ่งนี้ให้ความหวังแก่เขาในปัจจุบัน
และในอนาคต

พันธสัญญาใหม่จบลงด้วยข่าวสารแห่งความ
หวังอันยิ่งใหญ่¹ ศาสดาพยากรณ์เช่นยอห์นผู้เปิด
เผยเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะมาถึงและบอกเราถึง
พรที่เราจะได้รับถ้าเรายังคงชอบธรรมและอดทน
จนกว่าชีวิตจะหาไม่

ยอห์นเห็นหนังสือที่มีตราประทับเจ็ดดวง หรือ
ช่วงเวลาเจ็ดช่วง และเขาบรรยายว่าซาตานต่อสู้กับ
คนชอบธรรมเสมอมาอย่างไร (ดู วิวรณ์ 5:1-5; 6)
แต่ยอห์นเห็นเช่นกันว่าซาตานจะถูกมัดและพระ
คริสต์จะทรงปกครองอย่างมีชัยชนะ (ดู วิวรณ์
19:1-9; 20:1-11) สุดท้ายเขาเห็นว่าคนชอบธรรม
จะอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าหลังจากการพิพากษาครั้ง
สุดท้าย (ดู วิวรณ์ 20:12-15)

การทำทนายใหญ่หลวงอย่างหนึ่งของทุกวันนี้คือ
การเรียนรู้ที่จะพิชิตความกลัวและความสิ้นหวัง
เพื่อเอาชนะการทดลองและการล่อลวง เราใช้เวลา
ครู่เดียวเปิดหนังสือพิมพ์ เลื่อนแถบหน้าเว็บ หรือ
ฟังการถ่ายทอดข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ก็รู้เรื่อง
ราวอันน่าเศร้าใจของอาชญากรรมและภัยธรรมชาติ
ที่เกิดขึ้นทุกวัน

การเข้าใจสัญญาในพระคัมภีร์ที่ว่าพระเจ้าจะทรง
พิชิตความชั่วร้ายและความจริงจะพิชิตความผิด
อย่างไรสามารถช่วยเราเผชิญอนาคตได้ด้วย ความ
หวังและการมองโลกในแง่ดี ในโลกปัจจุบันเราเห็น

สงคราม ภัยธรรมชาติ และวิกฤติเศรษฐกิจ บางครั้ง เหตุการณ์เหล่านี้ไม่ใช่สิ่งที่เราเห็นไกลตัวเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อเราเป็นส่วนตัวด้วย

เราไม่จำเป็นต้องทุกข์โศกกับการสูญเสียทรัพย์สินสมบัติทางโลกหรือยึดติดกับทางโลก เพราะสิ่งเหล่านั้นสามารถช่วงชิงปิติของสิ่งประเสริฐเรียบง่ายในชีวิตไปจากเราได้

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในแบบอย่างของบราเดอร์ อาร์นัลโด เทเลส กริลโล เขาให้เรื่องทางวิญญาณมาก่อน เรื่องซึ่ง “มีค่าใหญ่หลวงต่อ [เรา] ในวันเวลาสุดท้าย” (2 นิโอฟ 25:8) รวมไปถึงสัมพันธภาพ ครอบครัวและการรับใช้ผู้อื่น

เราทุกคนควรเผชิญอนาคตด้วยความหวัง เพราะเรารู้ว่าอิทธิพลของความชั่วร้ายจะปราศัย เราทุกคนควรมองโลกในแง่บวกเสมอขณะเผชิญการทำทนาย เพราะทุกวัน

นี้เรามีพระคัมภีร์ คำสอนของศาสนาดำเนินชีวิต สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิต พระวิหาร และการสนับสนุนของกันและกันในฐานะสมาชิกศาสนจักร เราทุกคนควร “ออกมาอย่างผู้ชนะ” เนื่องจากการสวดอ้อนวอน (คพ. 10:5) และสำคัญที่สุดคือเราควรมีความหวังในชีวิตนิรันดร์เนื่องจากการพลีพระชนม์ชีพเพื่อการชดใช้อันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า (ดู โมโรไน 7:41)

เมื่อเราจัดลำดับความสำคัญถูกต้อง เราจะมีชีวิตที่สมบูรณ์ขึ้นและพร้อมมากขึ้น การให้พระเจ้าอาณาจักรของพระองค์ และครอบครัวเรามาก่อน จะให้ความหวังแก่เราเมื่อเราต้องเผชิญการทำทนายในปัจจุบันและอนาคต ■

อ้างอิง

1. ดู วิวรรณ์ 19–22; ดู พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ คู่มือครุคำสอนพระกิตติคุณ (1997) บทที่ 46 ด้วย

เราทุกคนควรมอง
โลกในแง่บวกเสมอ
ขณะเผชิญการ
ทำทนายเพราะทุกวัน
นี้เรามีพระคัมภีร์
คำสอนของศาสนา
ดำเนินชีวิต
สิทธิอำนาจฐานะ
ปุโรหิต พระวิหาร
และการสนับสนุน
ของกันและกัน
ในฐานะสมาชิก
ศาสนจักร

ข้อความนี้เป็นภาษาฮีบรูนี้นา

หลังจากอ่านพันธสัญญาเดิมเมื่อหลายปีก่อน ผมเกิดความสนใจในคำสอนของพระคัมภีร์เล่มนี้ โดยเฉพาะงานเขียนของอิสยาห์ และยังคงศึกษาเรื่อยมา ในปี 2010 ขณะอยู่บนเครื่องบินผมนั่งติดกับบาทหลวงคนหนึ่งของศาสนาอียิปต์ ผมเริ่มการสนทนาโดยถามเขาเกี่ยวกับข้อความบางตอนในอิสยาห์ ขณะที่การสนทนาดำเนินอยู่นั้น เราพูดถึงความสำคัญของสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตตามที่เข้าใจในพันธสัญญาเดิม

บาทหลวงถามผมว่าสมาชิกในศาสนจักรของผมได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจากที่ใด ผมถือโอกาสเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับ

นิมิตแรกของโจเซฟ สมิธรวมทั้งการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค เราสนทนาเรื่องการแปลพระคัมภีร์มอรมอนและจุดประสงค์ของพระคัมภีร์เล่มนี้ในฐานะ “พยานหลักฐานอีกเล่มหนึ่งของพระเยซูคริสต์”

บาทหลวงเกิดความสนใจ เขาถามว่าโจเซฟอายุเท่าใดเมื่อท่านเห็นนิมิตแรก ผมบอกว่าโจเซฟอายุ 14 ปี อายุเท่าๆ กับชาโมเอลในพันธสัญญาเดิม เขาตอบว่า ศาสดาพยากรณ์หลายท่านได้รับเรียกเมื่ออายุน้อย เขากล่าวว่านั่นตรงกับที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกโจเซฟ สมิธเมื่อท่านยังเป็นวัยรุ่น

บาทหลวงถามผมว่าสมาชิกในศาสนจักรของผมได้รับสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตจากที่ใด ผมถือโอกาสเล่าให้เขาฟังเกี่ยวกับนิมิตแรกของโจเซฟ สมิธรวมทั้งการฟื้นฟูฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดค

ผมเปิดพระคัมภีร์และเราอ่านประจักษ์พยานของพยานสามคนและแปดคนด้วยกัน ผมบอกเขาว่าพยานหลายคนออกจากศาสนจักรแล้วแต่ไม่มีใครปฏิเสธว่าพวกเขาเคยเห็นแผ่นจารึกทองคำ

“พวกเขาออกจากศาสนจักรหลังจากเห็นเทพและแผ่นจารึกได้อย่างไร” เขาถาม

“ผมจำได้ว่าลูกหลานอิสราเอลสร้างวังทองคำหลังจากเห็นการแยกทะเลแดงไม่นาน” ผมตอบ

เขาเปิด 1 นิไฟ และเริ่มอ่าน เขาหยุดและพูดว่า “ข้อความนี้เป็นภาษาฮีบรูนี้นา”

เขาอธิบายต่อจากนั้นว่าเหตุใดข้อความจึงดูเหมือนแปลจากภาษาฮีบรูเป็นภาษาอังกฤษ ผมบอกเขาว่าหนังสือเล่มนี้เขียนโดยอิสราเอลเผ่าหนึ่ง ผมอ้างเอเสเคียล 37:15-20 ซึ่งพูดถึงไม้ของยูดาห์และไม้ของโยเซฟ เราเห็นตรงกันว่าไม้ของยูดาห์หมายถึงพระคัมภีร์ไบเบิล และผมอธิบายว่าไม้ของโยเซฟคือพระคัมภีร์มอรมอน

หลังจากสนทนากันสามชั่วโมงบาทหลวงแสดงความสนใจอยากได้พระคัมภีร์มอรมอนเล่มหนึ่ง เมื่อผมกลับบ้าน ผมจึงส่งไปให้เขาหนึ่งเล่มพร้อมประจักษ์พยานของผม ผมขอบคุณที่การพยายามศึกษาพันธสัญญาเดิมของผมเตรียมผมให้พร้อมสนทนาพระคัมภีร์และแบ่งปันประจักษ์พยานกับบาทหลวงเพื่อนใหม่ของผม ■
เดิร์ก พอลฟรีแมน, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คุณน่าจะสวด อ้อนวอนก่อน

ผมเกือบออกจากศาสนจักรเพราะไม่เห็นด้วยกับประเพณีพิเศษของผม รู้สึกว่าเขาทำบางอย่างไม่ถูกต้อง การกระทำของเขาไม่สะท้อนวิธีการอย่างที่ผมคิดว่าควรเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ผมจึงเลิกไปโบสถ์

ภรรยาบอกผมว่า “คุณจะตัดสินใจแบบนั้นโดยไม่สวดอ้อนวอนและอดอาหารอย่างจริงจังไม่ได้หรอก”

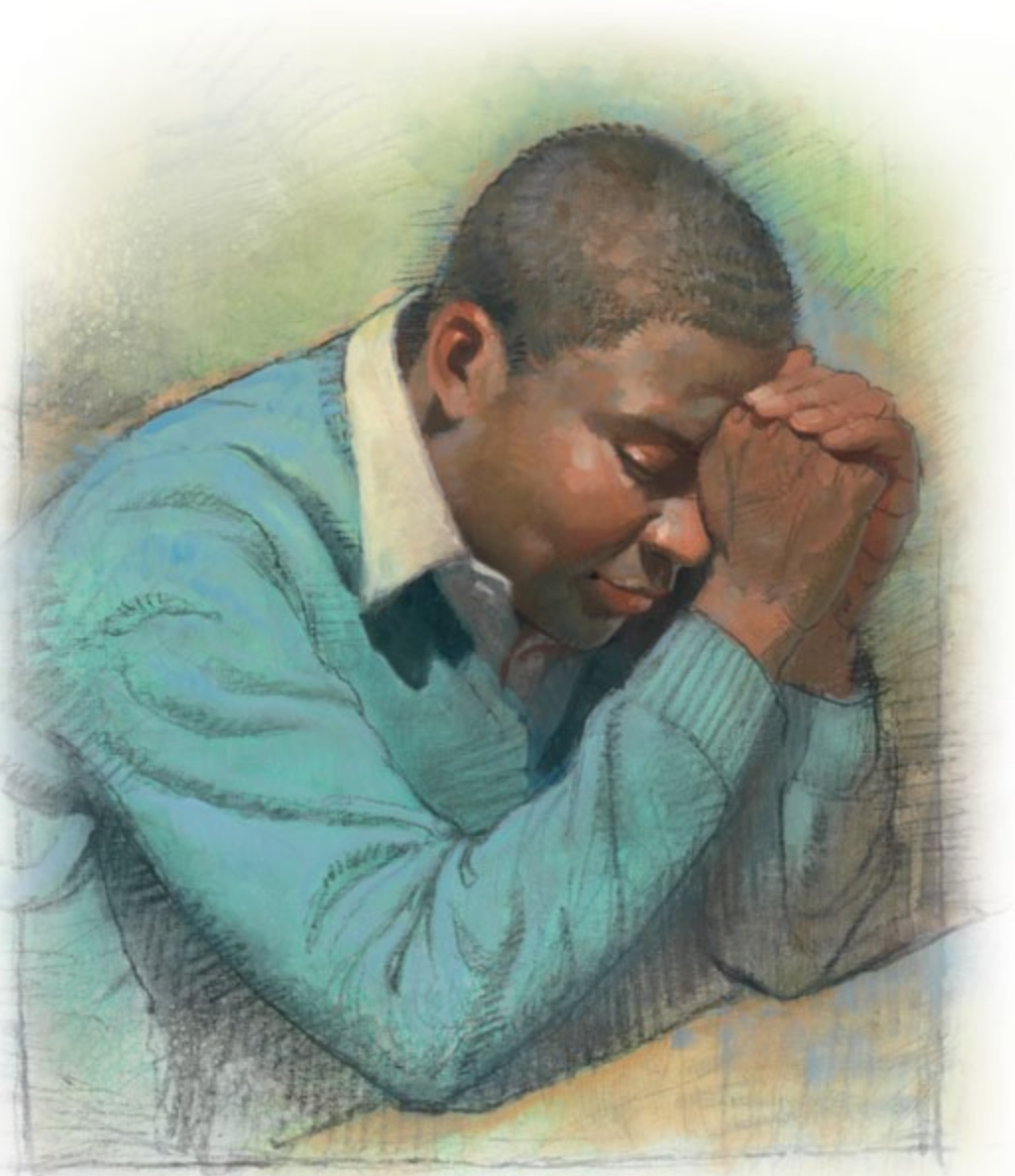
เธอพูดถูก หลังจากผมสวดอ้อนวอนชั่วระยะเวลาหนึ่ง ถ้อยคำต่อไปนี้มาถึงผมอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา “ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นผู้รับใช้”

คืนนั้นผมฝัน ในฝันคุณปู่ตำหนิผมที่ผมต่อต้านผู้นำ แล้วผมก็ตื่นจากความฝันและนอนไม่หลับอีกเลยในช่วงเวลาที่เหลือของคืนนั้น หลังจากไตร่ตรองอย่างลึกซึ้งตลอดคืน ผมรู้ว่าต้องทำอะไร ผมไปพบประธานสเทศและขอโทษเขา เขายอมรับคำขอโทษของผมอย่างมีความสุขและเราสวดอ้อนวอนด้วยกัน

ผมกลับไปโบสถ์ทันที สองสัปดาห์ต่อมาบริษัทย้ายผมไปอาบูจา เมืองหลวงของไนจีเรีย ผมสงสัยว่าทำไมผมจึงถูกดึงออกจากสเทศหลังจากที่ผมพยายามเพื่อฟัง

ไม่นานผมก็เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงกำลังเตรียมผม ช่วงเดือนที่สองในอาบูจาผมได้รับเรียกเป็นประธานสาขา

ผมมั่นใจว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการสอนผมให้รู้ความสำคัญของการสนับสนุนผู้นำศาสนจักรก่อนพระองค์จะทรงเรียกผมเป็นผู้นำ ประสบการณ์นี้ทำให้

หลังจากผมสวดอ้อนวอนชั่วระยะเวลาหนึ่ง ถ้อยคำต่อไปนี้มาถึงผมอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมา “ผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นผู้รับใช้”

ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น เวลาที่ผมพยายามเต็มที่เพื่อฟังคำแนะนำของผู้นำเพราะผมรู้ว่าพวกเขาได้รับเรียกจากพระเจ้า และใครก็ตามที่พระองค์ทรงเรียก พระองค์ทรงทำให้คู่ควร¹

ผู้นำของเราเป็นมนุษย์ แม้พวกเขาได้รับการดลใจ แต่พวกเขาไม่ดีพร้อม ผมเรียนรู้ว่าถ้าเราไม่เห็นด้วยกับพวกเขา เรา

จำเป็นต้องสนับสนุน ให้กำลังใจ สวดอ้อนวอนให้พวกเขาและให้ตัวเราเพื่อเราจะวางใจพระเจ้าและผู้รับใช้ที่พระองค์ทรงเลือก ■

มาร์ตินส์ เอนีโอเซ, ไนจีเรีย

อ้างอิง

1. ดู โรมัส เอส. มอนตัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เลียวไฮนา* ก.ค. 1996 หน้า 54

ดิฉันถามว่าเขามีแผนจะแสดงประจักษ์พยาน
เมื่อถึงเวลาหรือไม่ เขาตอบว่าครับ แล้วถามว่า
“คุณล่ะ”

คุณจะแสดงประจักษ์พยานไหม

เมื่อเร็วๆ นี้ดิฉันมีโอกาสร่วมการ
ประชุมศิโรตถ์ในอีกรัฐหนึ่งกับสมาชิก
ศาสนจักรที่ดิฉันไม่รู้จัก เพื่อสนทนากับ
บราเดอร์ที่นั่งอยู่ใกล้ๆ ดิฉันจึงถามว่าเขา
มีแผนจะแสดงประจักษ์พยานเมื่อถึงเวลา
หรือไม่ เขาตอบว่าครับแล้วถามว่า “คุณ
ล่ะ”

“ไม่ค่ะ อาจจะไม่” ดิฉันตอบ ดิฉันพูด
ต่อจากนั้นว่า “แต่ศาสนจักรแท้จริง และ
พระกิตติคุณเป็นความจริง”

ไม่นานดิฉันก็ลืมการสนทนาสั้นๆ ของ
เรา เมื่อโอกาสแสดงประจักษ์พยานเริ่มขึ้น
เราได้รับการขอร้องให้พูดสั้นๆ เพื่อหลาย

คนจะได้มีโอกาสแบ่งปันประจักษ์พยาน
ของพวกเขา เมื่อบราเดอร์ที่ดิฉันคุยด้วย
ลุกขึ้นไปแบ่งปันประจักษ์พยาน เขายอม
รับว่ามีเวลาไม่พอให้แบ่งปันทั้งหมดที่เขา
อยากแบ่งปันเกี่ยวกับพระกิตติคุณและ
ความสุขที่ได้รับ แต่เขาแบ่งปันคำพูดที่
สนทนากับดิฉัน คนที่เขาเพิ่งพบ และคำ
กล่าวเรียบง่ายของดิฉันสรุปทุกสิ่งไว้ใน
นั้น ศาสนจักรนี้แท้จริง และพระกิตติคุณ
เป็นความจริง นั่นคือสิ่งสำคัญ

เมื่อนึกถึงประสบการณ์นั้นดิฉันเข้าใจ
ว่าเราสามารถแสดงประจักษ์พยานได้

หลายวิธี และเราสามารถมีอิทธิพลในทาง
บวกต่อผู้อื่นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ ได้ ไม่ว่า
เราจะปฏิสัมพันธ์กับคนบางคนเพียงเล็ก
น้อยเท่าใด เราสามารถฝากความประทับใจ
ในทางบวกของพระกิตติคุณและตัวเรา
ไว้ได้

ดิฉันไม่ได้แสดงประจักษ์พยานบนแท่น
พูดวันนั้น แต่บราเดอร์ท่านนี้แบ่งปันประ
จักษ์พยานสั้นๆ ของดิฉัน และเขากับคนที่
ได้ยินประจักษ์พยานของเขารู้สึกถึงอิทธิพล
ของดิฉัน ■

ลาเรอโนา ซิงก์สัน, อินดีแอนา สหรัฐอเมริกา

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว

โดย เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง

แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานภาคเอเชีย

พระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ทรงเชื้อเชิญเปโตรสาวกของพระองค์ว่า “เมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงลุกกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน” (ลูกา 22:32) และพระผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ทรงเชื้อเชิญเราว่าเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงลุกกำลังพี่น้องชายหญิงทั้งหลายของท่าน

ในฐานะบุตรธิดาของพระบิดาบนสวรรค์ เรามีความสามารถจากเบื้องบนให้เติบโตและเปลี่ยนแปลง เราเติบโตได้ในความสว่างและความรู้ เราเปลี่ยนแปลงได้ในความโน้มเอียงความสามารถ และนิสัยเพื่อจะเป็นเหมือนพระบิดาบนสวรรค์ของเรามากขึ้น เราหันกลับได้ เราลุกกำลังผู้อื่นได้

ขอให้เราพิจารณาคำถามสามข้อนี้ การหันกลับคืออะไร พระคัมภีร์พูดถึงการหันกลับว่าอย่างไร การหันกลับและลุกกำลังผู้อื่นเกี่ยวข้องกันอย่างไร

การหันกลับคืออะไร

การหันกลับเกิดขึ้นเมื่อเราเรียนรู้ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริง การเรียนรู้ว่าพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นความจริงเกี่ยวข้องกับการรู้ การทำ และการเป็น

ตัวอย่างเช่น การสวดอ้อนวอน อันดับแรก เราเรียนรู้ว่าการสวดอ้อนวอนคืออะไร ในรูปแบบเรียบง่ายที่สุด การสวดอ้อนวอนคือการเรียกพระนามพระบิดาบนสวรรค์เพื่อแสดง

ความกตัญญู ทูลขอสิ่งที่เราหรือครอบครัวเราต้องการ และจบในพระนามของพระเยซูคริสต์

ขั้นต่อไปเราฝึกสวดอ้อนวอน เพื่อแสดงความจริงใจของเรา เรามักจะคุกเข่าเมื่อเราสวดอ้อนวอน โดยปกติจะทำในสถานที่เงียบสงบ เราอาจจะอยู่คนเดียว อยู่กับครอบครัวเรา หรือคนอื่นๆ การสวดอ้อนวอนเป็นมากกว่าเพียงแต่รู้ว่าการสวดอ้อนวอนคืออะไร การสวดอ้อนวอนคือการทำและปฏิบัติด้วยศรัทธา

เมื่อเราสวดอ้อนวอนทุกเช้าค่ำ การสวดอ้อนวอนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวเรา เรารู้สึกถึงความรักของพระบิดาบนสวรรค์ เราเปี่ยมด้วยศรัทธาและมีความรักมากขึ้น เราต้องการเป็นพรแก่ครอบครัวเราและคนรอบข้าง

อีกตัวอย่างหนึ่งคือกฎสวนสิบ เราเริ่มโดยยอมรับว่าทั้งหมดที่เรามีมาจากพระบิดาบนสวรรค์ ส่วนสิบเป็นพระบัญญัติเกี่ยวกับศรัทธา เพื่อคืนสิบเปอร์เซ็นต์ของส่วนที่เรามีเพิ่มขึ้นถวายแด่พระบิดาบนสวรรค์ผ่านประธานสาขาหรืออธิการ

เราทำ เราปฏิบัติ เมื่อเราใช้ศรัทธา จ่ายสวนสิบเต็มและซื่อสัตย์ อาจไม่่ง่ายนัก แต่เมื่อเราปฏิบัติด้วยศรัทธา การจ่ายสวนสิบจะเป็นส่วนหนึ่งของตัวเรา เราได้รับประจักษ์พยานเรื่องสวนสิบ เราพบว่าสัญญาของพระเจ้าเป็นจริง พระองค์ทรงเปิดหน้าต่างสวรรค์และเทพรมาให้เห็นบางครั้งไม่มีที่พอจะรับ

**โดยปกติการหันกลับ
เกิดขึ้นทีละน้อย บ่อยครั้ง
เราประสบและเล็งเห็น
การหันกลับเมื่อเวลาผ่านไป
แล้วช่วงหนึ่ง การ
เปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้ง
ในใจเกิดขึ้นทีละน้อยเช่นกัน
เมื่อเราอ่อนน้อมถ่อมตน
และมอบ “ความไว้วางใจ
ในพระผู้เป็นเจ้าองค์จริง
และทรงพระชนม์อยู่”**

พรนั้น (มาลาคีย์ 3:10; 3 นีไฟ 24:10)
เราเป็นผู้สำนึกคุณและเปี่ยมด้วยศรัทธา
มากขึ้น

หรือตัวอย่างที่สาม การต่อพันธ-
สัญญาบัญญัติมาอันศักดิ์สิทธิ์ทุกสัปดาห์
ผ่านการรับสวนศีลระลึก เมื่อการต่อพันธ-
สัญญาทุกวันอาทิตย์ที่การประชุมศีลระลึก
เป็นส่วนหนึ่งของตัวเรา เราจะเปี่ยมด้วย
ความกตัญญู เราชะลึกถึงและถวายเกียรติ
พระผู้ช่วยให้รอดและการเสียสละของ
พระองค์ เราอ่อนน้อมถ่อมตนมากขึ้นเมื่อ
เราใคร่ครวญการกระทำของเราและกลับ
ใจจากบาปของเรา

แบบอย่างทั้งสามของการสวด
อ้อนวอน ส่วนสิบ และการต่อพันธสัญญา
ศีลระลึกทุกสัปดาห์เตือนเราให้นึกถึงการ
หันกลับ อันได้แก่ การรู้ การทำ และการ
เป็น

พระคัมภีร์พูดถึงการหันกลับว่าอย่างไร

พระคัมภีร์แสดงให้เห็นชัดเจนว่า
การหันกลับเป็นยิ่งกว่าเพียงเชื่อหรือเชื่อมั่น
ในความจริงของพระกิตติคุณ การหัน
กลับเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานใน
ความประพฤติและในสิ่งที่เราเป็น การ
ศึกษาพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการหัน
กลับจะช่วยให้เราหันกลับมากขึ้น

ในพระคัมภีร์ไบเบิล สดุดี 19:7 กล่าว
ว่า “กฎหมายของพระเจ้ารอบคอบและ
พิ้นพิุจิตวิญญาณ กฎเกณฑ์ของพระเจ้านั้น
แน่นอน กระทำให้คนรู้มีปัญญา”

มัทธิว 18:3 บอกเราว่าการหันกลับ
คือการ “เป็นเหมือนเด็กเล็กๆ”

พระคัมภีร์มอรมอน โมไซยาห์
3:19 กล่าวว่า การ “กลายเป็นดังเด็ก” คือ
“ว่าง่าย, อ่อนโยน, ถ่อมตน, อดทน, เปี่ยม
ด้วยความรัก, เต็มใจยอมในสิ่งทั้งปวง”
(ในมัทธิว 18:3 และโมไซยาห์ 3:19 เรา
เห็นอีกครั้งว่า “เป็น” และ “กลายเป็น”
คือส่วนสำคัญของ การหันกลับ)

เราหามั่นใจจะเป็นเหมือนลูกของ
พระผู้เป็นเจ้า—โดยเปิดเผย เชื่อ และ
วางใจพระบิดาในสวรรค์ของเราหรือไม่

อีเลมัน 6:3 พูดถึงผู้คนของศาสน-
จักรเมื่อเพื่อนบ้านของพวกเขาหันกลับว่า
“พวกเขาผูกมิตรกัน, และชื่นชมยินดีร่วม
กัน, และมีความปรีดียิ่ง.”

เราต้อนรับผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่
ด้วยการผูกมิตร ชื่นชมยินดี และปรีดีหรือไม่

ในแอลมา 23:6 ผู้ที่ “เปลี่ยนใจ
เลื่อมใสมาหาพระเจ้า, จะไม่เคยตกเลย”
การหันกลับที่ยั่งยืนมาจากการสั่งสอนสิ่ง
ซึ่ง “นำมาเข้าถึงความรู้เรื่องความจริง”
“ตามวิญญาณแห่งการเปิดเผยและการ
พยากรณ์” “และเดชานุภาพของพระผู้เป็น
เจ้าที่ทําปาฏิหาริย์ในคนเหล่านั้น”

เราแสวงหาความรู้เรื่องความจริง
วิญญาณแห่งการเปิดเผยและการพยากรณ์
และเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าในชีวิต
เรามากขึ้นเพื่อให้การหันกลับของเราลึกซึ้ง

ยิ่งขึ้นหรือไม่

ใน 3 นีไฟ 9:20 การหันกลับเกิดขึ้นเมื่อเรามี “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” จากนั้นพระองค์จึงทรงสามารถให้บรรพตศิมาเราด้วย “ไฟและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และด้วย “เดชานุภาพและพระวิญญาณของพระเจ้า” (3 นีไฟ 7:21)

เราใช้เวลารู้สึกถึง “ใจที่ซอกซำและวิญญาณที่สำนึกผิด” หรือไม่—อ่อนโยนและนอบน้อมในพระวิญญาณ สำนึกในพระคุณความดีและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าหรือไม่ เราใช้เวลารู้สึกถึงความสุข ความปีติยินดี และรู้ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริงหรือไม่

เมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับการหันกลับ เราเรียนรู้คุณลักษณะและพรของการหันกลับ

การหันกลับและการซุกกักเกี่ยวข้องกันอย่างไร

เรามักนึกถึงพระดำรัสเชื้อเชิญของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดให้มุ่งเน้นการหันกลับของเรา ก่อนหน้านั้นจึงค่อยซุกกักคนรอบข้าง แน่นอนว่าเราต้องยืนอยู่บนพื้นที่ทางวิญญาณที่สูงกว่าจึงจะช่วยยกผู้อื่นขึ้นได้

ทว่าในการช่วยให้ผู้อื่นรู้ ทำ และเป็นนั้น เราเองจะเรียนรู้มากขึ้นเช่นกันว่าจะรู้ ทำ และเป็นอย่างไร ในการสอน เราเรียนรู้ ในการเรียนรู้เราสอน ผู้เรียน

และผู้สอนเข้าใจ จรรโลงใจ และชื่นชมยินดีด้วยกัน (ค.พ. 50:22)

บางที่เราอาจจะอ่านไม่เก่ง สมาชิกครอบครัวสามารถอ่านกับเราได้ ทั้งเราและพวกเขาต่างได้รับการยกขึ้นและหันกลับ

บางที่เรามีประจักษ์พยานในหลักธรรมพระกิตติคุณข้อหนึ่ง สมาชิกครอบครัวหรือเพื่อนอาจรู้หลักธรรมพระกิตติคุณอีกข้อหนึ่ง เราทั้งคู่สามารถหันกลับและซุกกักกันได้

การรู้ ทำ และเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ที่เกื้อกูลกันสามารถช่วยให้เราทุกคนเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แท้จริงได้

ประจักษ์พยานทั้งห้า

ในการประชุมใหญ่สามัญ เอ็ดเดอร์ เดวิด เอ. เบตনার์สอนว่าบางครั้งวิญญาณแห่งการเปิดเผยแสดงให้ประจักษ์โดยฉับพลัน เหมือนการเปิดสวิตช์ไฟในห้องมืด หลายครั้งเราประสบวิญญาณแห่งการเปิดเผยที่ละน้อย เหมือนอรุณรุ่งยามเช้า (“วิญญาณแห่งการเปิดเผย,” *เสียวไฮนา* พ.ค. 2011 หน้า 109-113)

ในทำนองเดียวกัน บางครั้งการหันกลับอาจรู้สึกได้ทันทีและแรงกล้า บางโอกาสเราอาจประสบ “การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจ” แบบฉับพลัน เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น เราย่อม “ไม่มีใจที่จะทำความชั่วอีก, แต่จะทำความดีโดยตลอด”

(โมไซยาห์ 5:2)

โดยปกติการหันกลับเกิดขึ้นทีละน้อย บ่อยครั้งเราประสบและเล็งเห็นการหันกลับเมื่อเวลาผ่านไปแล้วช่วงหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงอันลึกซึ้งในใจเกิดขึ้นทีละน้อยเช่นกันเมื่อเราอ่อนน้อมถ่อมตนและมอบ “ความไว้วางใจในพระเจ้าเป็นเจ้าองค์จริงและทรงพระชนม์อยู่” (แอลมา 5:13)

เกือบตลอดเวลา การหันกลับมีช่วงเวลาสำคัญเมื่อเรารู้สึกและรู้ถึงความรักของพระเจ้าเป็นเจ้าและความจริงของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ แต่โดยทั่วไปเราจะรู้สึกไปตลอดชีวิตเช่นกันว่าต้องอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่เมื่อเราเพิ่มพูนความรู้ การเชื่อฟัง และคุณลักษณะเหมือนพระคริสต์

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการหันกลับเกิดขึ้นทั้งโดยฉับพลันและทีละน้อย เมื่อเราเชื่อ เมื่อเรารู้ เมื่อเราปฏิบัติและทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเป็น

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าการศึกษาพระคัมภีร์เกี่ยวกับการหันกลับจะช่วยให้เราเข้าใจและได้รับพรของการหันกลับ

และข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเมื่อการหันกลับและการให้คำมั่นของเราต่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเพิ่มพูน เราจะซุกกักผู้อื่นได้มากขึ้น และในทางกลับกัน พวกเขาจะซุกกักเราเช่นกัน

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน ■

ฉลองครบรอบ 170 ปีสมาคมสงเคราะห์

สมาคมสงเคราะห์ฉลองครบรอบ 170 ปีเมื่อวันที่ 17 มีนาคมที่ผ่านมา พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ทั่วโลก และในประเทศไทยร่วมฉลองด้วยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมงานของสมาคมสงเคราะห์ กิจกรรมดังกล่าว จัดขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นที่และปรับให้เหมาะสมกับความต้องการของ สมาชิก ต่อไปนี้เป็นกิจกรรมบางส่วนที่จัดขึ้นตามหน่วยต่างๆ ของศาสนจักรในประเทศไทย

เวิร์คช็อป-นัทรสการ
ประวัติสมาคมสงเคราะห์ การเตรียมสิ่งจำเป็นภายใน บ้านเพื่อรับมือเหตุการณ์ อุทกภัย การจัดการด้านการเงิน การทำถุงยังชีพ 72 ชั่วโมง สาคิวิธทำ ข้าวซอย ทับทิมกรอบ และการเพ้นท์กระเป๋าสีพระคัมภีร์

ท้องถิ่นอุบล-ทมิฬทัศน์
กระตุ้นการเตรียมพร้อมรับมือสภาวะการณ์ อุทกภัย และการนำผู้คนกลับมาสู่พระคริสต์ มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อวางแผนเยี่ยมสอนสมาชิกให้กลับมาแข่งขัน และแสดงผลงานเกษตรศาสตร์ของแต่ละสาขา

สาขาสะพานสูง-เรียนรู้
เกี่ยวกับองค์การสมาคมสงเคราะห์ สาคิวิธ ถนนอมหาร (ทำเหมยม)

เวิร์คช็อปนา-
กิจกรรมเรื่องการสะสมน้ำมันในตะเกียงของหญิงพรหมจารีสิบคน เพื่อกระตุ้นให้พี่น้องสตรีเตรียมพร้อมอยู่เสมอ

ท้องถิ่นเชียงใหม่- ทมิฬทัศน์ประวัติสมาคมสงเคราะห์
ของแต่ละสาขาในท้องถิ่น ชมการแสดงจากแต่ละสาขา และสาคิวิธทำอาหารสี่ภาค

(ล่าง) สาขาปากเกร็ด- การประชุมในหัวข้อ “กล้าขึ้นคนเดียว”
และนำสิ่งของสภาพที่ไม่ใช้แล้วมาแลกเปลี่ยนกัน

เวิร์คช็อปครีนิท - แบ่งกลุ่มออกไปเยี่ยมสอน
ช่วงเช้า และเชิญชวนพี่น้องสตรีให้มาร่วมกิจกรรมช่วงบ่าย

แบ่งสาขาเชียงใหม่ ภายใต้ฝ่ายประธาน ท้องถิ่นชุดใหม่

วายประธานท้องถิ่นเชียงใหม่ชุดใหม่เข้ารับหน้าที่หลังจากได้รับการสนับสนุนในการประชุมใหญ่ท้องถิ่นเมื่อวันที่ 24-25 มีนาคมที่ผ่านมา โดยมีบัณฑิต ชาวแดง ดำรงตำแหน่งประธานท้องถิ่น สุพัฒน์ กาญจนกฤต ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และ เจมส์ พรินซ์ ที่ปรึกษาที่สอง หลังจากนั้นสองสัปดาห์มีการแบ่งสาขาเชียงใหม่ออกเป็นสองสาขาเมื่อวันอาทิตย์ที่ 1 เมษายน 2012 ดำเนินการโดยประธานไมเคิล เอส. สมิธ ประธานคณะเผยแผ่ ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานภาคเอเชีย การแบ่งสาขานี้ทำให้ศาสนจักรในประเทศไทยมีกลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งสิ้น 38 หน่วย

สาขาเชียงใหม่ 1 และเชียงใหม่ 2 จัดตั้งขึ้นจากการแบ่งสาขาเชียงใหม่ซึ่งเดิมมีผู้เข้าร่วมการประชุมสัปดาห์โดยเฉลี่ย 140 คน โดยพิจารณาตามจำนวนฐานะประชากรที่เพิ่มขึ้น สัดส่วนของจำนวนสมาชิกที่สามารถดำเนินงานในองค์การช่วย และโอกาสเติบโตในอนาคต การแบ่งเขตใช้เส้นแบ่งตรงกึ่งกลาง

ฝ่ายประธาน ท้องถิ่นเชียงใหม่

(กลาง) บัณฑิต ชาวแดง
ประธานท้องถิ่น

(ซ้าย) สุพัฒน์ กาญจนกฤต
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

(ขวา) เจมส์ พรินซ์
ที่ปรึกษาที่สอง

เมืองเชียงใหม่เป็นผืนเหนือและผืนใต้ สมาชิกทั้งสองสาขายังคงใช้อาคารประชุมหลังเดิมโดยแบ่งการประชุมออกเป็นช่วงเช้าและช่วงบ่าย

“การแบ่งสาขานี้...เป็นพรให้สมาชิกมีโอกาสรับใช้และพัฒนาตนเองมากขึ้น เราจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมองไปที่การเติบโตและการขยายอาณาจักรของพระเจ้า” บัณฑิต ชาวแดง ประธานท้องถิ่นกล่าว

ฝ่ายประธานท้องถิ่นวางวิสัยทัศน์ให้เชียงใหม่มี 3 สาขาภายใน 5 ปี หรือเร็วกว่านั้นเพื่อเตรียมท้องถิ่นเชียงใหม่ให้เป็นสเตจต่อไป โดยวางแผนช่วยให้สมาชิกพัฒนาภาวะความเป็นผู้นำ เข้าใจและดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมอันเรียบง่ายของพระกิตติคุณตลอดจนนำหลักธรรมพื้นฐานที่เรียนรู้

มาประยุกต์ใช้ให้เกิด
ประจักษ์พยาน ■

ฝ่ายประธานสาขาเชียงใหม่ 1

อภิวัฒน์ บัวลอย ประธานสาขา (ขวา)

ธีรวุฒิ ศรีสมบัติ ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย)

ฝ่ายประธานสาขาเชียงใหม่ 2

ธนะชัย สว่างภักดี ประธานสาขา (กลาง)

อนุชา สวัสดิ์นฤมล ที่ปรึกษาที่หนึ่ง (ซ้าย)

ณัฐพงษ์ ปิ่นทะกุล ที่ปรึกษาที่สอง (ขวา)

ขอเชิญส่งข่าวสารกิจกรรมใน
ท้องถิ่นของท่านมาที่
kaenjaksu @ldschurch.org

เยาวชนท้องถิ่นแถบอีสานเรียนรู้ประสบการณ์จากค่ายสวนสัตว์

เยาวชนชายหญิงอายุระหว่าง 14-17 ปี จากท้องถิ่นขอนแก่น ท้องถิ่นอุดร และท้องถิ่นอุบลจำนวน 122 คนร่วมกิจกรรมเยาวชนที่ค่ายสวนสัตว์ จังหวัดนครราชสีมาเมื่อวันที่ 22-24 มีนาคมที่ผ่านมา

กิจกรรมเยาวชนครั้งนี้เปิดโอกาสให้เยาวชนในแต่ละท้องถิ่นของศาสนจักรทางภาคอีสานได้พบปะและเรียนรู้ร่วมกันผ่านบทเรียนจากผู้สอนศาสนา เจ้าหน้าที่ที่เอสแอนดีโอ และวิทยากรจากสวนสัตว์ ภายใต้อำนาจ “เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน” โดยเน้นให้เยาวชนเห็นความสำคัญของการอ่านพระคัมภีร์ การเรียนเซมินารี และการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานดังที่ระบุไว้ในจุลสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชนและพระคัมภีร์ของศาสนจักร

นอกจากนี้ เยาวชนได้รับประสบการณ์พิเศษจากการอยู่ท่ามกลางสัตว์ต่างๆ ในค่ายสวนสัตว์และความรู้จากวิทยากร ปลุกสำนึกให้เยาวชนเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสัตว์ป่าซึ่งเป็นงานสร้างของพระเจ้า

“ผมรู้ว่าเมื่อผมทำตามพระคำของพระเจ้าเป็นเจ้า ผมมีความสุขมากขึ้น”
— จัตรชัย ห.
เยาวชนชายท้องถิ่นขอนแก่น

“ดิฉันอยากเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนของศาสนจักรมาโดยตลอด แต่ไม่มีโอกาสดิฉันสวดอ้อนวอนเพื่อให้ได้มาร่วมกิจกรรมในครั้งนี้ดิฉันประทับใจมากและรู้สึกว่ามีประสิทธิภาพมากขึ้น”
— ษณัญชิตา ว.
เยาวชนหญิงท้องถิ่นอุดร ■

(บน) เยาวชนและผู้นำจาก 3 ท้องถิ่น
(ล่าง) เยาวชนศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกัน,
ร่วมกิจกรรมนันทนาการและฐานการเรียนรู้ต่างๆ ที่ผู้นำเยาวชนเตรียมไว้ให้

ผู้สอนศาสนาชาว ไทยเตรียมพร้อม เป็นผู้นำในอนาคต

โดย เอ็ดเดอร์แสงสุวรรณ
คณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ

Wผู้สอนศาสนาเต็มเวลาชาวไทยกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ ร่วมด้วยสมาชิกหนุ่มสาวโสดที่กำลังรอมหายเรียกเป็นผู้สอนศาสนา รวม 30 คนมาประชุมกัน ณ อาคารประชุมแจ่งวัฒนะเมื่อวันเสาร์ ที่ 24 มีนาคม 2012 ภายใต้การควบคุมของประธานไมเคิล เอส. สมิธ ประธานคณะเผยแผ่

การประชุมครั้งนี้มุ่งให้ผู้สอนศาสนาและอนาคตผู้สอนศาสนาชาวไทยซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญให้ศาสนจักรในอนาคตเห็นถึงความสำคัญของการเตรียมพร้อมเพื่อการเป็นผู้นำในท้องถิ่นของตนหลังจบงานเผยแผ่

ผู้พูดในการประชุมเป็นผู้นำซึ่งเป็นอดีตผู้สอนศาสนาสามท่าน สาทิต ไกวัลวรรณะ ประธานท้องถิ่นกรุงเทพฯ เหนือ ผู้พูดคนแรกให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าตาม

หลักการพระกิตติคุณ ความสำคัญของการหาผู้ครองที่พร้อมแต่งงานในพระวิหาร การศึกษาต่อและการเลือกอาชีพที่ชอบหลังจบงานเผยแผ่

อรุณ ทงมี อธิการเวิร์ดธนบุรีเน้นความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความจริงใจในงานของพระผู้เป็นเจ้าและการรักษาพระบัญญัติของพระองค์

ศราวุธ กัญญาพันธุ์ ประธานสเตรตกรูทพ เน้นให้ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาตระหนักว่าเป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องปรับตัวให้เข้ากับหลักการพระกิตติคุณ เลียนแบบพระเยซูคริสต์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มีความรักต่อเพื่อนมนุษย์อยู่เสมอ รักงานที่ทำและสนุกกับงานไม่ว่าจะทำอาชีพใด

ปิดท้ายการประชุมประธาน สมิธชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในงานของพระผู้เป็นเจ้าที่ประเทศไทย เมื่อมีผู้สอนศาสนาคนไทยจำนวนมากพอที่จะจัดการประชุมผู้สอนศาสนาคนไทย พูดภาษาไทย และนำการประชุมโดยคนไทยเช่นในครั้งนี และนี่คือสิ่งควรจะได้เห็นตลอดไป ■

กลุ่มผู้สอนศาสนาเต็มเวลา ผู้สมัครเป็นผู้สอนศาสนา และอดีตผู้สอนศาสนาชาวไทย

ผู้สอนศาสนาอาวูโส คู่แรกจากประเทศไทย

Lอัสเตอร์วิศิษฐ์ และ ชิสเตอร์สุมาลย์ คณาคำ คือสามีภรรยาจากประเทศไทย คู่แรกที่ได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนาอาวูโสเต็ม

เวลา ทั้งคู่ได้รับหมายเรียกเมื่อเดือนมีนาคม ให้รับใช้ในคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ โดยเดินทาง ไปรายงานตัวและรับการอบรมที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนาประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2012 ที่ผ่านมา

“ผมปรารถนาจะเดินเคียงบ่าเคียงไหล่กับซิสเตอร์สุมาลย์ออกไปเล่าให้ผู้คนฟังว่า ในชีวิตนี้เรามีสิทธิ์ได้รับพรและมีความสุขที่แท้จริงภายใต้พระคุณของพระเยซูคริสต์ ขอเพียงแต่เราเข้าใจแผนแห่งความรอด ไม่ปฏิเสธการชดใช้ของพระองค์ น้อมรับอุปสรรคและการท้าทายต่างๆ ในชีวิตอันเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้และเติบโตของเรา”

“หลังจากเตรียมตัวมานาน ดิฉันกับสามีตัดสินใจถวายของขวัญพิเศษแด่พระเยซูคริสต์ด้วยการสมัครเป็นผู้สอนศาสนาด้วยกันในปี 2011 ... ดิฉันมีความสุขทุกครั้งที่ได้แบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้คน ... ดิฉันจะไปที่ซึ่งพระองค์ทรงบัญชา พูดสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ทำตามน้ำพระทัยอย่างจริงจัง และจะเป็นดังพระองค์ทรงบัญชา” ทั้งคู่กล่าวในการประชุมใหญ่ท้องถิ่นกรุงเทพฯ เหนือก่อนได้รับหมายเรียก

เอ็ดเดอร์และซิสเตอร์คณาคำจะรับใช้เป็นเวลา 18 เดือน ■

ทั่วประเทศไทย

ประเทศไทย

ให้แสงสว่างแก่เด็กบ้านนา

ตัวแทนองค์การกุศลวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเดินทางไปมอบเครื่องปั่นไฟให้แก่มูลนิธิพันธกิจเด็กและชุมชน บ้านนา อ.แม่สาย จ.เชียงราย โดยมีนายกรรจร เจียมรัมย์ ประธานและผู้ก่อตั้งมูลนิธิเป็นผู้รับมอบ

มูลนิธิดังกล่าวให้ความช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสทางสังคมตามบริเวณแนวตะเข็บชายแดน และมีเด็กในความดูแลกว่า 120 คน ■

เลียโฮนาและคู่มือภาษาไทย มีให้ดาวน์โหลดออนไลน์

นิตยสารเลียโฮนาและคู่มือการเรียนการสอนฉบับภาษาไทยของศาสนจักรหลายเล่มมีให้ดาวน์โหลดออนไลน์ในรูปแบบไฟล์พีดีเอฟ (PDF) ที่เว็บไซต์อย่างเป็นทางการของศาสนจักรในประเทศไทย Lds.or.th โดยสามารถนำไปใช้หรือแบ่งปันในกรณีไม่หวังผลเชิงพาณิชย์

สมาชิกสามารถเก็บไฟล์ดังกล่าวไว้ในอุปกรณ์มือถือและคอมพิวเตอร์ส่วนตัวหรือพิมพ์ออกมาใช้ศึกษาและประกอบการเรียนการสอน นิตยสารเลียโฮนามีให้ดาวน์โหลดทุกต้นเดือนก่อนฉบับพิมพ์จะเผยแพร่ ■

เปลี่ยนแปลงประธาน คณะเผยแผ่คนใหม่ต่อจาก ไมเคิล เอส. สมิธ

มาร์ค เอ. และจูลี เค. เบิร์นไฮเซล ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้ดูแลคณะเผยแผ่ นอร์ทแคโรไลนา ราลี แทนเดวิด เอ็ม. และเซลลี เอ. ซีเนียร์ ซึ่งจะมารับหน้าที่ดูแลคณะเผยแผ่ประเทศไทย กรุงเทพฯ ในเดือนกรกฎาคม 2012 ต่อจากประธานไมเคิล เอส. สมิธ

เดวิด มาร์ก ซีเนียร์ วัย 51 ปี และเซลลี มาร์ก อัลเลน ซีเนียร์ มาจากวอร์ด นอร์ทพอยท์ สเตคเมซาแอริโซนาซิตีร์สไฮท์ส มีบุตร 4 คน บราเดอร์ซีเนียร์เคยรับใช้เป็นครูและเลขานุการกลุ่มมหาบุโรหิต สภาสูง อธิการ ที่ปรึกษาในฝ่าย อธิการ ประธานเยาวชนชาย และผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่ญี่ปุ่น นาโงยะ เคยดำรงตำแหน่งประธานบริหารคอนเซนซัส-โกลบอล เกิดที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์

เซลลี เอ. และเดวิด เอ็ม. ซีเนียร์

ซิสเตอร์ซีเนียร์เคยรับใช้เป็นทีปรึกษาในฝ่ายประธานเยาวชนหญิงประธาน

ปฐมวัย ประธานเยาวชนหญิง ผู้ให้คำปรึกษาเยาวชนหญิง ครูสมาคมสงเคราะห์ และครูเซมินารี เกิดที่โรมนวยอร์ก ■

ส่งบทความหรือข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตค เรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส และประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์หรือเลียโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา:

สุพันธิดา แก่นจักร

อีเมล: kaenjaksu@ldschurch.org

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อหาที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี) หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

อ่านบทความเพิ่มเติมที่ Lds.or.th

ผมอยากนั่งตักพระเยซู

หลานชายของเราอายุเพียงสี่ขวบเมื่อตำรวจนายหนึ่งหยุดรับเขาข้างทางถนนสายใหญ่ เขาบอกตำรวจว่าจะไปบ้านคุณย่าซึ่งอยู่ห่างออกไปห้าไมล์ (8 กม.)

นั่นเป็นครั้งที่สองที่เขาหนีออกจากความทุกข์ที่บ้านเพื่อพยายามมาหาดิฉัน ตลอดสองสามเดือนหลังจากนั้นดิฉันรู้เลยว่าความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูหลานชายและน้องสาวสองคนของเขา น่าจะตกอยู่บนปาดิฉัน—ความคิดที่ดิฉันไม่พร้อมรับ

ดิฉันกับสามีทำสุดความสามารถเพื่อเลี้ยงดูลูกๆ ด้วยหลักธรรมพระกิตติคุณ แต่สุดท้ายพวกเขาก็ปฏิเสธหลักธรรมเหล่านั้น ดิฉันอยู่ในวัย 50 และรู้สึกว้า ดิฉันมีสิทธิ์ทำตามความสนใจของตน ดิฉันยึดเป้าหมายที่ดิฉันกับสามีจะรับใช้งานเผยแผ่ด้วยกันเมื่อเกษียณ ความคิดจะไปซื้อของชำกับเด็กก่อนวัยเรียน จัดเวลาอาหาร ซักรีดเสื้อผ้ากองโต และเลี้ยงดูวัยรุ่นอีกครั้งทำให้ดิฉันน้ำตาคลอ

บ่ายวันหนึ่ง มีบางอย่างเปลี่ยนใจดิฉัน เรื่องเล็กเรื่องหนึ่งทำให้หลานชายของดิฉัน อารมณ์เสีย ดิฉันจึงพาเขามานั่งตักและเช็ดน้ำตาให้ ขณะกอดเขา เราคุยกันว่า พระเยซูทรงรักเขามากเพียงใด ไกลๆ ดิฉันมีปฏิทินติดผนังเป็นภาพพระผู้ช่วยให้รอด เราจึงดูภาพที่สวยงามเหล่านั้นทีละภาพ

หลานชายของดิฉันสนใจเป็นพิเศษในภาพที่พระผู้ช่วยให้รอดประทับบนก้อนหินโดยมีเด็กผู้หญิงตัวเล็กผมสีน้ำตาลนั่งอยู่บนตักพระองค์ ในภาพวาดนั้น ทั้งพระผู้ช่วยให้รอดและเด็กคนนั้นนั่งสะท้อนภาพความสงบสุข หลานชายของดิฉันพินิจ

พิจารณาอย่างละเอียด ซึ่งให้เด็กผู้หญิงคนนั้น และเรียกเธอโดยใช้ชื่อน้องสาวของเขา

“แคร์ไปนั่งบนตักพระเยซูได้อย่างไรครับคุณย่า” เขาถาม “ผมอยากนั่งตักพระองค์เหมือนกัน!”

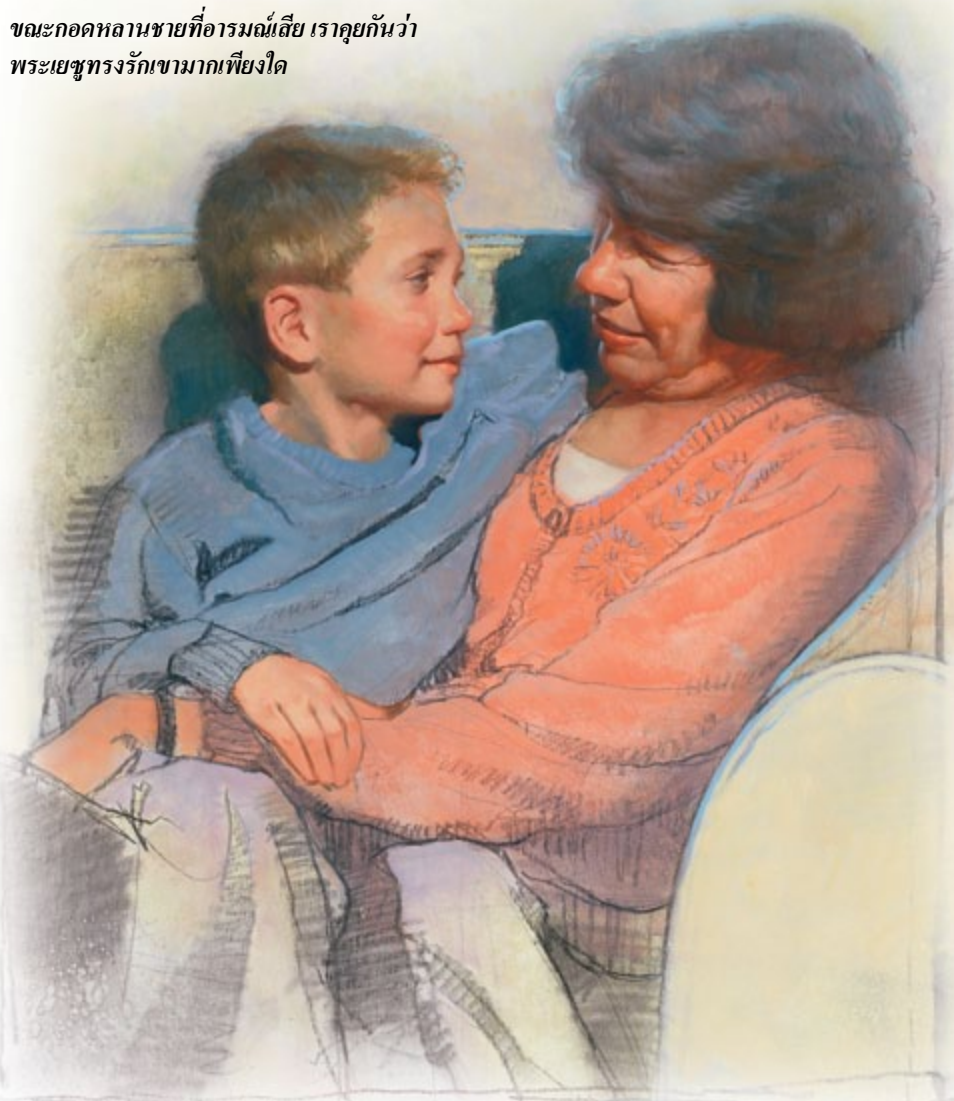
“หลานยังนั่งตักพระองค์ตอนนี้ไม่ได้หรอกจ้ะ แต่หลานนั่งตักย่าได้” ดิฉันบอก “พระเยซูประทานคุณย่าคุณยายมาให้รักเด็กเล็กๆ กอดพวกเขา และดูแลพวกเขาเมื่อพวกเขาต้องการ”

ขณะกอดหลานชายที่อารมณ์เสีย เราคุยกันว่า พระเยซูทรงรักเขามากเพียงใด

ทันใดนั้นใจดิฉันน้อมรับอนาคตของการรัก—เช่นพระผู้ช่วยให้รอดจะทรงรัก—เด็กที่น่ารักทั้งสามผู้ต้องการดิฉัน พวกเขาไม่เป็นภาระอีกต่อไปแต่เป็นพรและเป็นโอกาสพิเศษสุดที่จะได้รับใช้พระเจ้าของเรา

ดิฉันจะสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณตลอดไปสำหรับพระเมตตาอันละเอียดอ่อนที่พระเจ้าประทานแก่ดิฉันบ่ายวันนั้น ซึ่งเปลี่ยนชีวิตดิฉันและยังคงเป็นพรและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวของเรา ■

สงวนนาม

เมื่อ แผน ที่ดี ไม่ ประสบความสำเร็จ

โดย สเตฟานี เจ. เบิร์นส์

การวางแผนอนาคตเป็นเรื่อง
สำคัญ โดยเฉพาะสำหรับคนหนุ่ม
สาว แต่เกิดอะไรขึ้นเมื่อแผนซึ่ง
วางไว้อย่างดีไม่เป็นไปตามแผน

างซุงอุณจากเกาหลีไม่ผ่านการสอบ
คุณวุฒิศึก ที่นา โรเพอร์จากยูทาห์
สหรัฐอเมริกาสูญเสียงานที่เธอ
คาดว่าจะจะเป็นอาชีพของเธอ ทอดด์
ชเลนสเคอร์จากโอไฮโอ สหรัฐอเมริกาได้
รับการยืนยันทางวิญญาณให้แต่งงานแต่
เห็นการหมั้นหมายของเขามาถึงจุดจบ
อเลสเซีย มัชโซลารี (นามสมมุติ) จาก
อิตาลีสิ้นสุดความสัมพันธ์ที่ดูเหมือน
สมบูรณ์แบบ

ไม่มีใครชอบใช้ “แผนสอง” แต่เมื่อแผน
ของเราล้มเหลว พระบิดาบนสวรรค์ก็ไม่ทรง
ทอดทิ้งลูกๆ ของพระองค์ มีทางออกที่ดี
มากมายให้ชีวิต สุดท้ายแล้วเราอาจพบว่า
อุปสรรคที่เปลี่ยนแผนของเราได้ให้ความ
เข้าใจและประสบการณ์ที่เราจำเป็นต้อง
ได้รับ (ดู คพ. 122:7) และนำไปสู่บางสิ่ง
ที่ดีกว่า

สร้างอุปนิสัย ไม่ใช่เรซูเม่

ซุงอุณทำงานขยันขันแข็งเพื่อให้ความ
ฝันอยากเป็นครูมาชีวิตของเธอเป็นจริง
เธออธิบายว่า “เพราะดิฉันพยายามทำสุด

ความสามารถมาตลอดในทุกอย่างที่ทำ
ดิฉันจึงได้รับสิ่งที่หวังและสวดอ้อนวอน
ขอแทบทุกครั้ง” แต่นั่นไม่เกิดขึ้นเมื่อดิฉัน
สอบคุณวุฒิศึก “เมื่อดิฉันสอบตก” เธอ
กล่าว “ดิฉันรู้สึกว่าคุณผิดทั้งหมดของ
ดิฉันสูญสลายในวันเดียว”

ตอนแรกทีนาไม่กังวลเลยเมื่ออีกบริษัท
หนึ่งเข้ายืมบริษัทที่เธอทำงานให้ องค์กร
ใหม่สัญญาตำแหน่งระยะยาวกับเธอ ด้วย
เหตุนี้เธอจึงย้ายมาอยู่ใกล้ที่ทำงานมาก
ขึ้นโดยมีความหวังสูงมากกับงานใหม่ที่
น่าตื่นเต้น เมื่อบริษัทเลิกจ้างเธอในอีกไม่
กี่เดือนต่อมา เธอรู้สึก “สิ้นหวัง สับสน
เสียใจ และกลัวมาก”

แทนที่จะมุ่งสร้างเรซูเม่ ซุงอุณกับทีนา
กลับตระหนักว่าพวกเธอน่าจะมุ่งสร้าง
อุปนิสัย สตรีทั้งสองพบการปลอบโยน
ผ่านการศึกษาพระกิตติคุณและการสวด
อ้อนวอน

“อัครสาวกเปาโลเป็นสหายที่ดีเยี่ยมซึ่ง
ช่วยให้ดิฉันอดทนและเผชิญการทำทนาย
ต่อไป” ซุงอุณกล่าว “ท่านมีเจตคติในแง่

บวกเสมอและเต็มใจรอสิ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้า
ทรงมีให้ท่าน แทนที่จะหวังให้เป็นไปตาม
จังหวะเวลาของท่านเอง

“ดิฉันเรียนรู้บางสิ่งจากแบบอย่างของ
ท่าน นั่นคือ ช่วงเวลารอคอยไม่เพียงเป็น
ขั้นตอนที่เราต้องประสบเพื่อให้ได้สิ่งที่เรา
ต้องการเท่านั้น แต่เป็นขั้นตอนที่เราจะ
กลายเป็นคนที่พระบิดาบนสวรรค์ทรง
ต้องการให้เราเป็นผ่านการเปลี่ยนแปลงที่
เราทำ”

ทีนาพบว่าการเปลี่ยนแปลงที่เธอต้อง
ทำมากที่สุดคือเปลี่ยนมุมมอง “ดิฉันประ
หลาดใจเมื่อค้นพบว่าดิฉันประเมินคุณค่า
ของตนเองตามแนวคิดเรื่องค่านิยมของ
โลก” เธอหวาดคิด “ตอนนั้นดิฉันรู้สึกมีค่า
เพราะงานอาชีพและตำแหน่งของดิฉัน
ซึ่งถูกพรากไปแล้ว เวลานี้ดิฉันพบคุณค่า
ของตนเองในความจริงนิรันดร์ที่ว่าดิฉัน
คือธิดาของพระบิดาบนสวรรค์และดิฉันมี
ศักยภาพอันสูงส่ง ความจริงเหล่านี้ไม่มี
วันถูกพรากไปได้เลย”

ทั้งทีนาและซุงอุณยอมรับว่าแม้การ

สร้างอุปนิสัยจะไม่น่าพึงใจทุกครั้ง แต่ผลของการเติบโตส่วนตัวนั้นน่าชื่นใจ ซุงอุนกกล่าวว่า “ปีหลังจากดิฉันสอบคุณวุฒิศูไม่ผ่านไม่เพียงเป็นช่วงเวลาน่าเศร้าและเจ็บปวดที่สุดเท่านั้น แต่มีค่าที่สุดด้วย ดิฉันสามารถเข้าใจความยากลำบากของคนอื่นๆ ถ่องแท้มากขึ้นและมีความปรารถนาจะช่วยพวกเขาด้วยความห่วงใยและเจตนาแท้จริง”

แบบอย่างของแอมันกับพี่น้องของเขาในพระคัมภีร์มอรมอนแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงกำลังยืดขยายศรัทธาของเธอเพื่อช่วยให้เธอบรรลุศักยภาพเต็มที่ “แผนของพระเจ้าสำหรับชาวนีไฟคือช่วยพี่น้องชาวเลมันให้รอดแทนที่จะใช้ดาบแก้ไขปัญหา” เธออธิบาย “พวกบุตรของโมไซยาห์ได้รับการกิจที่เรียกว่าร้องศรัทธามากขึ้น แต่พวกเขาได้รับสัญญาเช่นกันว่าถ้าพวกเขาแบกรับความทุกข์ด้วยความอดทน พวกเขาจะได้รับความสำเร็จ (ดูแอลมา 26:27) ความอดทนเป็นการทดลองที่ยากที่สุดอย่างหนึ่งของดิฉันเพราะดิฉันต้องการเข้าใจแผนทั้งหมดของดิฉัน—แต่ดิฉันทราบดีว่าแผนและจังหวะเวลาของพระบิดาบนสวรรค์สำหรับเราจะดีที่สุดเสมอ”

รักษาพระบัญญัติไม่ว่าอะไรก็ตาม

ทอดด์พบอนาคตที่สดใสเมื่อกลับจากงานเผยแผ่ ขณะไปเรียนหนังสือ เขาพบหญิงสาวที่ยอดเยี่ยมคนหนึ่ง หลังจากคบหากันนานหลายเดือนและการยืนยันทางวิญญาณ ทอดด์ขอเธอแต่งงานและเธอตอบตกลง พวกเขาวางแผนจะแต่งงานช่วงปลายฤดูร้อน และทั้งคู่กลับบ้านเพื่อเตรียมตัว

“สามสัปดาห์หลังจากเรากันที่โรงเรียน เธอก็ขอถอนหมั้น” ทอดด์เล่า “คำว่า ออกหัก ไม่สามารถบรรยายความรู้สึกของผมได้ดีพอ มีคำถามหลายข้อเหลือเกินที่ผมตอบไม่ได้ สิ่งที่เกิดขึ้นไม่น่าเป็นไปได้ ผมได้รับการยืนยันในพระนิเวศน์ของพระเจ้าแล้ว แต่เวลานี้ความสัมพันธ์ของเราสิ้นสุด ประจักษ์พยานของผมไม่เคยได้รับการทดสอบยากเท่านี้มาก่อน

“น่าเสียดายที่ผมไม่อาจผ่านประสบการณ์นี้ไปได้แม้จะเลิกกับเธอมาแล้วหลายปี ผมไม่รู้ว่าจะวางใจความรู้สึกของการยืนยันได้อีกหรือไม่ ผมวางใจพระเจ้าเสมอและพยายามรักษาพระบัญญัติจนสุดความสามารถ” เขากล่าวต่อ “แต่ดูเหมือนทุกอย่างสูญเปล่า”

อเลสเซียคิดเช่นกันว่าความสัมพันธ์ของเธอกับชายหนุ่มคนหนึ่งไม่มีวันแปรผัน “เรื่องราวของเราสวงามมากถึงขนาดว่าแม้มีความยุ่งยากตามแบบที่ทุกคู่พบเจอ เรายังคิดว่าความสัมพันธ์ของเราไม่มีวันจบสิ้น” เธอหวนคิด

เมื่อแฟนหนุ่มของอเลสเซียไปเป็นผู้สอนศาสนา การอยู่ห่างกันเป็นเรื่องทำให้ลำบากแต่ด้วยเหตุผลต่างจากที่อเลสเซียคาด “ช่วงที่เขาไป ดิฉันเริ่มรู้จักตัวเองดีขึ้น ดิฉันตระหนักว่าหลายอย่างในชีวิตดิฉันยังไม่ถูกต้องและหลายครั้งที่ดิฉันซ่อนความคิดโง่ๆ บางอย่างไว้แทนที่จะเจียมตนและเผชิญความจริง” เธอเล่า “ดิฉันใช้ชีวิตเหมือนอยู่ในเพนนิยา มาตลอดราวกับว่าแค่รักก็มากพอจะทำให้ทุกอย่างออกมาดีได้ และนี่ทำให้ดิฉันมักจะมองข้ามสิ่งสำคัญที่สุดไป”

อเลสเซียยังคงคาดหวังการกลับมาพบ

กันอย่างมีความสุขและสานต่อความสัมพันธ์หลังจากแฟนหนุ่มจบจากงานเผยแผ่ แต่เมื่อเขากลับมา ทั้งคู่ออกเดทเพียงช่วงสั้นๆ ก่อนเลิกกัน “นั่นเป็นช่วงเวลาเจ็บปวดที่สุดช่วงหนึ่งที่ดิฉันจำได้” อเลสเซียกล่าว

ในประสบการณ์ของพวกเขาต่อนานนั้น ทั้งทอดด์และอเลสเซียยอมรับในที่สุดว่าแม้ความสัมพันธ์หลักในชีวิตพวกเขาเปลี่ยนไป แต่พวกเขาไม่อาจทิ้งการเชื่อฟังและความจงรักภักดีต่อพระเจ้าได้ พระองค์ทรงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของพวกเขาเมื่อทุกอย่างกำลังเปลี่ยนและไม่แน่นอน

“ผมไม่มีคำตอบทั้งหมดว่าทำไมผมได้รับการยืนยันให้แต่งงานกับคนๆ หนึ่ง และสิ่งนั้นไม่เกิดขึ้น” ทอดด์หวนคิด “แต่ผม

ทราบว่ามันไม่สำคัญ สิ่งสำคัญจริงๆ คือผมยังมีศรัทธาในพระคริสต์ และผมจะใช้ศรัทธานั้นวางใจไม่ว่าพระเจ้าทรงเตรียมอะไรไว้ให้ผมก็ตาม”

อเลสเซียทราบว่าการปฏิญาณตนต่อพระเจ้าจะทำให้เธอมีพลังที่เธอต้องการ “ดิฉันเข้าใจว่าถึงเวลาแล้วที่ดิฉันต้องตัดสินใจว่าจะเป็นคนแบบไหน” เธอกล่าว “ดิฉันจะยังคงใช้ชีวิตครั้งๆ กลางๆ หรือจะเริ่มอยู่บนเส้นทางสู่การเป็นสาวกที่แท้จริงของพระคริสต์ ดิฉันต้องการรู้จักพระองค์อย่างลึกซึ้ง รักพระองค์จริงๆ และพยายามเป็นคนดีขึ้นโดยเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งหมดของพระองค์—ไม่เพียงภายนอกเท่านั้นแต่ในใจดิฉันด้วยความซื่อสัตย์อย่างแท้จริง”

พัฒนาความหวังในอนาคตและ ศรัทธาในพระคริสต์

หลังจากเผชิญอุปสรรคที่คาดไม่ถึง หนุมสาวทั้งสี่คนนี้พยายามหาความกล้าเพื่ออยู่กับปัจจุบันและวางแผนอนาคตอีกครั้ง แต่พวกเขาพบว่าศรัทธาที่พวกเขามีต่อพระเจ้าเติบโต

ซุนจุนจำได้ว่าหลังจากสอบตก การลองสิ่งใหม่เป็นเรื่องยาก แต่การค้นพบครั้งสำคัญก็เกิดขึ้น “ดิฉันตระหนักว่าความล้มเหลวที่แท้จริงคือการหมกมุ่นกับอดีตและไม่พยายามหาทางออกมา ดิฉันตัดสินใจว่าแทนที่จะเศร้าเสียใจอยู่อย่างนั้น ดิฉันควรเปลี่ยนเวลาที่ยากนี้ให้เป็นโอกาสเรียนรู้ ดิฉันสามารถเข้าใจชีวิตโดยทั่วไปได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้น ดิฉันเรียนรู้ว่าจุดจบของเรื่องหนึ่งมักทำให้เกิดจุดเริ่มต้นของอีกเรื่องหนึ่งเสมอ” เธอไปสอบอีกครั้งและสอบผ่าน เวลานั้นเธอเป็น “ครูที่มีความสุขผู้ชอบใช้เวลาอยู่กับนักเรียนทุกวัน”

ทีนาลือกวางใจว่ามีบางสิ่งรอเธออยู่ แม้จะเผชิญอนาคตที่ไม่แน่นอนได้ยากก็ตาม “ดิฉันตัดสินใจกลับไปเรียนอีกครั้ง และที่นั่นดิฉันศึกษาด้านศิลปะและเทคโนโลยี วิชาที่ดิฉันปรารถนาจะเข้าไปเกี่ยวข้องแต่ไม่มีทักษะที่จำเป็น” เธออธิบาย “ดิฉันพร้อมจะเริ่มการผจญภัยอีกครั้ง การผจญภัยที่ดีกว่าเดิมมาก เนื่องด้วยพระปรีชาญาณของพระบิดาบนสวรรค์”

ทอด้ยังคงพยายามออกเดทอีกหกปีและทำเพื่อพัฒนาความเข้าใจในพระเจ้า ถึงแม้จะพบผู้หญิงที่เขาชื่นชมมาก แต่เขา

ต้องต่อสู้เพื่อไม่ให้ความสงสัยจากอดีตทำลายความหวังสำหรับอนาคต “การตั้งปณิธานว่าจะไม่พ่ายแพ้ความสงสัยนานหกปีไม่ง่ายเลย” เขากล่าว “แต่ผมตั้งใจแน่วแน่ว่าจะพยายามพิสูจน์ให้ตนเองเห็นว่าผมวางใจพระเจ้าและการกระตุ้นเตือนของพระองค์จริงๆ แม้ผมจะเคยโกรธพระองค์มาก่อนก็ตาม” ในที่สุดความสัมพันธ์ครั้งใหม่ก็นำไปสู่การแต่งงานในพระวิหาร

“ผมสงสัยบ่อยๆ ว่าเหตุใดพระเจ้าประทานคนที่ดีอย่างภรรยาผมมาให้ทั้งที่ผมพยายามอยู่นานกว่าจะวางใจความรู้สึกของพระวิญญาณได้อย่างเต็มที่” ทอด้ครุ่นคิด “ผมมีประจักษ์พยานว่าพระเจ้าทรงรอประทานพรเรา แต่ต้องเป็นตามตารางเวลาของพระองค์เสมอ”

อเลสเซียพัฒนาประจักษ์พยานส่วนตัวอันลึกซึ้งโดยอุทิศตนต่อพระเจ้าอีกครั้ง “แผนแห่งความรอดเป็นจริงสำหรับดิฉัน และพันธสัญญาของดิฉันผูกมัดและลึกซึ้งขึ้น การขาดใช้ของพระคริสต์ไม่ใช่ทฤษฎีอีกต่อไปหรือเป็นเรื่องที่ดิฉันเคยอ่าน ซึ่งบางทีอาจจะผิวเผินเกินไปด้วยซ้ำ การเปลี่ยนแปลงในใจกำลังเกิดขึ้นในตัวดิฉัน และดิฉันมีพยานที่แน่นอน” เธอกล่าวว่า “เวลานี้เธอรู้สึกเหมือนเป็นคนใหม่”

ไม่ว่าการเดินทางของชีวิตจะมีจุดเปลี่ยนที่ใด จุดหมายสุดท้ายของชีวิตนิรันดร์คือสิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางแผนให้ลูกๆ ของพระองค์ (ดู โมเสส 1:39) บางคนถึงกับพบว่า “แผนสอง” เป็นเพียงช่องทางของการทำให้ “แผนหนึ่ง” ของพระองค์เป็นจริง ■

สิ่งดีเลิศจะตามมา

“เราเหลียวกลับไปมองเพื่อรับเอาถ่านที่ยังคุอยู่จากประสบการณ์อันโชติช่วงแต่ไม่ใช่ถ่าน ถ่าน เมื่อใดที่เราารู้แล้วว่าเราต้องเรียนรู้อะไร และรับเอาส่วนดีที่สุดที่เราเคยประสบมา เมื่อนั้นเราจะมองไปข้างหน้าและจำไว้ว่า ศรัทธาขับเคลื่อนอนาคตเสมอ”

เอิลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง
ไควรัมอัครสาวกสิบสอง, “สิ่งดีเลิศจะตามมา,”
เลียวโนนา ม.ค. 2010 หน้า 18

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ได้จาก บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คนต่ำต้อย,” เลียวโนนา พ.ย. 2004 หน้า 106–109; โรเบิร์ต ดี. เฮลส์, “การรอคอยพระเจ้า: ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์,” เลียวโนนา พ.ย. 2011 หน้า 90–93; แอน เอ็ม. ดับบ์, “จงกล้าหาญเถิด,” เลียวโนนา พ.ค. 2010 หน้า 142–145

โดย เอ็ดเดอร์
ดัลลีน เอช. โอคส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

ความสำคัญของ

พร

การให้พรฐานะปุโรหิต
คือการประสาทพลังใน
เรื่องฝ่ายวิญญาณ

ฐานะปุโรหิต

ในการให้พรฐานะปุโรหิตนั้น ผู้รับใช้ของพระเจ้าใช้ฐานะปุโรหิตขอพลังจากสวรรค์ตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อประโยชน์ของบุคคลที่ได้รับพร พรดังกล่าวประสาทโดยผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคซึ่งมีกุญแจของพรฝ่ายวิญญาณทั้งหมดของศาสนจักร (ดู คพ. 107:18, 67)

ตัวอย่างของพรฐานะปุโรหิต

มีพรฐานะปุโรหิตหลายแบบ ขณะข้าพเจ้ายกตัวอย่างที่หลากหลาย โปรดจำไว้ว่าพรฐานะปุโรหิตมีไว้สำหรับทุกคนที่ต้องการ แต่ให้เฉพาะเมื่อได้รับการร้องขอ

พรสำหรับการรักษาคนป่วยตามหลังจากการเจิมด้วยน้ำมันตามที่พระคัมภีร์แนะนำ (ดู ยากอบ 5:14-15; มาระโก 6:13; คพ. 24:13-14; 42:43-48; 66:9) ปิดพรประสาทโดยผู้ประสาทพรที่ได้รับแต่งตั้ง

บุคคลที่ปรารถนาการนำทางในการตัดสินใจครั้งสำคัญสามารถรับพรฐานะปุโรหิตได้ บุคคลที่ต้องการพลังทางวิญญาณเป็นพิเศษเพื่อเอาชนะการทำทนายส่วนตัว

สามารถรับพรได้ พรฐานะปุโรหิตมักขอจากบิดาก่อนบุตรธิดาออกจากบ้านไปด้วยจุดประสงค์ต่างๆ เช่นไปเรียนหนังสือ ไปเป็นทหาร หรือเดินทางยาวนาน

พรที่ให้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่นที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดถึงบางครั้งเรียกว่าพรของการปลอบโยนหรือคำแนะนำ มักจะให้โดยบิดาหรือสามีหรือเอ็ดเดอร์คนอื่นๆ ในครอบครัว เราสามารถบันทึกเทปการให้พรเหล่านี้และจดไว้ในบันทึกครอบครัวสำหรับการขึ้นนำส่วนตัวทางวิญญาณของผู้ได้รับพร

เราให้พรฐานะปุโรหิตอันเกี่ยวเนื่องกับการแต่งตั้งฐานะปุโรหิตหรือการวางมือมอบหน้าที่ชายหรือหญิงสำหรับการเรียกในศาสนจักรด้วยเช่นกัน โอกาสเช่นนี้อาจเป็นการให้พรฐานะปุโรหิตที่เกิดขึ้นบ่อยที่สุด

พวกเราหลายคนเคยขอพรฐานะปุโรหิตเมื่อเราจะเริ่มความรับผิดชอบใหม่ในงานอาชีพของเรา ข้าพเจ้าได้รับพรเช่นนั้นเมื่อหลายปีก่อนและรู้สึกถึงการปลอบโยนทันทีและการนำทางในระยะยาว

ความหมายของการให้พรฐานะปุโรหิต

อะไรคือความหมายของการให้พรฐานะปุโรหิต ลองนึกถึงชายหนุ่มคนหนึ่งกำลังเตรียมออกจากบ้านไปแสวงโชคในโลก ถ้าพ่อให้เข็มทิศ เขาอาจใช้เครื่องมือทางโลกขึ้นนี้ช่วยให้เขาพบทาง ถ้าพ่อให้เงิน เขาอาจใช้เงินทำให้เขามีอำนาจเหนือสิ่งของทางโลก การให้พรฐานะปุโรหิตคือการประสาทพลังในเรื่องฝ่ายวิญญาณ แม้จะแต่ต้องหรือซึ้งน้ำหนัไม่ได้ แต่มีความหมายอย่างยิ่งในการช่วยให้เราเอาชนะอุปสรรคบนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์

ความรับผิดชอบที่ศักดิ์สิทธิ์มากสำหรับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคคือพูดแทนพระเจ้าในการให้พรฐานะปุโรหิต ดังพระเจ้ารับสั่งกับเราในการเปิดเผยยุคปัจจุบัน “คำของเรา ... จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทั้งหมด, ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38) ถ้าผู้รับใช้ของพระเจ้าพูดตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ ถ้อยคำของเขา คือ “พระประสงค์ของพระเจ้า ...

พระดำริของพระเจ้า... พระคำของพระเจ้า... [และ] สรุเสียงของพระเจ้า” (คพ. 68:4)

แต่ถ้าคำให้พรเป็นเพียงความปรารถนา และความคิดเห็นของผู้ดำรงฐานะปุโรหิตเอง ไม่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นพรย่อมขึ้นอยู่กับการว่านนั้นเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่

ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคที่มีคำควรสามารถให้พรลูกหลานของตนได้ พระคัมภีร์บันทึกการให้พรเช่นนั้นหลายครั้ง รวมถึงการให้พรของอาดัม (ดู คพ. 107:53-57) ของอิสอัค (ดู ปฐมกาล 27: 28-29, 39-40; 28:3-4; ยีบรู 11:20) ของยาโคบ (ดู ปฐมกาล 48:9-22; 49; ยีบรู 11:21) และของลีไฮ (ดู 2 นีไฟ 1:28-32; 4)

ในการเปิดเผยยุคปัจจุบัน บิดามารดาที่เป็นสมาชิกศาสนจักรได้รับบัญชาให้พยานุวัติมาอยู่ “ต่อหน้าศาสนจักร” เพื่อให้เอลเดอร์ “วางมือบนพวกเขาในพระนามของพระเยซูคริสต์, และให้พรพวกเขาในพระนามของพระองค์” (คพ. 20:70) นี่คือนิยามที่บิดามารดาพาเด็ก

ทราบมาการประชุมสี่ละลึกเพื่อให้เฮล-
เดอร์—ซึ่งโดยปกติคือบิดา—ตั้งชื่อและ
ให้พรพวกเขา

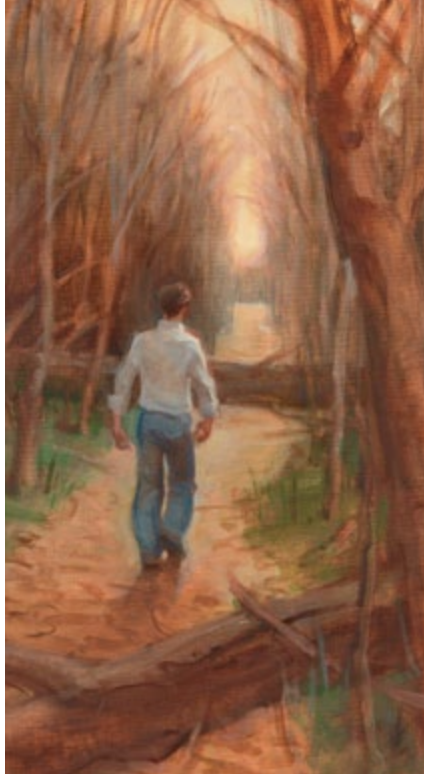
พรฐานะปุโรหิตไม่จำกัดเฉพาะพรที่พูด
เมื่อวางมือบนศีรษะบุคคลหนึ่ง บางครั้งมี
การประกาศพรให้เป็นกลุ่มบุคคล ศาสดา
พยากรณ์โมเสสให้พรลูกหลานอิสราเอล
ทั้งหมดก่อนมรณกรรมของท่าน (ดู เฉลย
ธรรมบัญญัติ 33:1) ศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธ “ประกาศพรต่อพี่น้องสตรี”
ที่ทำงานในพระวิหารเคิร์ทแลนด์ ท่านให้
พร “กลุ่มคนที่ชุมนุมกัน” ด้วย¹

มีการประกาศพรฐานะปุโรหิตในสถานที่
ที่ต่างๆ เช่นกัน ประเทศต่างๆ ได้รับพร
และอภินิหารเพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณ
พระวิหารและบ้านแห่งการนมัสการอภินิหาร
แต่พระเจ้าโดยการให้พรฐานะปุโรหิต
อาคารอื่นอาจได้รับการอภินิหารเมื่อใช้ในการ
รับใช้พระเจ้า “สมาชิกศาสนจักรอาจอภินิหาร
บ้านของตนให้เป็นสิ่งปลูกสร้างศักดิ์สิทธิ์
ที่พระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์จะสถิตอยู่”²
ผู้สอนศาสนาและผู้ดำรงพรฐานะปุโรหิตคน
อื่นๆ สามารถฝากพรฐานะปุโรหิตไว้กับ
บ้านที่ต้อนรับพวกเขา (ดู แอลมา 10:7–11;
คพ. 75:19) เยาวชนชายทั้งหลาย อีกไม่
นานอาจมีผู้ขอให้ท่านให้พรเช่นนั้น ข้าพ-
เจ้าหวังว่าท่านจะเตรียมตัวให้พร้อมทาง
วิญญาณ

ประสบการณ์กับพรฐานะปุโรหิต

ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเพิ่มเติมบาง
เรื่องเกี่ยวกับการให้พรฐานะปุโรหิต

ราวหนึ่งร้อยปีก่อน ซาร่าห์ ยังก์ วานซ์
มีคุณวุฒิเป็นนางผดุงครรภ์ ก่อนเริ่มรับใช้

พรฐานะปุโรหิตมีความหมายอย่างยิ่ง ในการช่วยให้เราเอาชนะอุปสรรค บนเส้นทางสู่ชีวิตนิรันดร์

สตรีในแอริโซนา ผู้นำพรฐานะปุโรหิตคนหนึ่ง
ให้พรเธอว่าเธอจะ “ทำแต่สิ่งถูกต้องและ
ดีที่สุดเสมอเพื่อความผาสุกของผู้ป่วยของ
เธอ” ตลอดช่วง 45 ปี ซาร่าห์ทำคลอด
ประมาณ 1,500 รายโดยไม่มีการดาหรือ
เด็กแม่แต่คนเดียวเสียชีวิต “เมื่อดิฉัน
ประสบปัญหายุ่งยาก” เธอเล่า “ดูเหมือน
จะมีบางอย่างคลาดใจดิฉันเสมอและดิฉัน
จะรู้ว่าอะไรคือสิ่งถูกต้องควรทำ”³

ปีคริสต์ศักราช 1864 โจเซฟ เอ. ยังก์
ได้รับเรียกให้ทำพันธกิจพิเศษเพื่อดำเนิน
กิจธุระของศาสนจักรในตะวันออก ประธาน
บริดัม ยังก์บิดาของเขาให้พรเขาไปกลับ
อย่างปลอดภัย ขณะเดินทางกลับ เขาอยู่
ในรถไฟที่เกิดอุบัติเหตุรุนแรง “รถไฟทั้ง
ขบวนพังยับเยิน” เขาเล่า “รวมทั้งตู้ที่ผม
นั่งด้วย ซึ่งอีกเพียงไม่กี่วินาทีก็จะถึงตรงที่ผม
นั่ง [แต่] ผมรอดมาได้โดยไม่มีรอยขีด
ข่วน”⁴

เมื่อพูดถึงพรฐานะปุโรหิต ข้าพเจ้ามี
ความทรงจำมากมาย ข้าพเจ้าจำได้เมื่อ
บุตรชายและบุตรสาวของข้าพเจ้าขอพร
เพื่อช่วยให้พวกเขาผ่านประสบการณ์ตึง
เครียดที่สุดของชีวิต ข้าพเจ้าปลอบปล้ำ
ยินดีเมื่อหนักถึงสัญญาที่ได้รับการดูแล
และศรัทธาที่เข้มแข็งขึ้นเมื่อสัญญาเหล่านั้น
นั้นเกิดสัมฤทธิ์ผล ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจใน
ศรัทธาของคนรุ่นใหม่เมื่อนึกถึงบุตรชาย
คนหนึ่งขอพรฐานะปุโรหิตจากผู้ดำรงพร
ฐานะปุโรหิตที่ข้าพเจ้าพบที่สุดในครอบครัวซึ่ง
เป็นสามีของพี่สาว เพราะเขาหวังวิตก
เรื่องการสอบวิชาซีพีและไม่สามารถไปหา
บิดาที่อยู่ห่างไกลได้ ข้าพเจ้านึกถึงผู้เปลี่ยน
ใจเลื่อมใสวัยหนุ่มคนหนึ่งที่ได้รับพรและ
กำลังแสวงหาพรเพื่อช่วยเขาเปลี่ยนรูปแบบ
ชีวิตที่บ่อนทำลายเขา เขาได้รับพรไม่
ธรรมดาจนข้าพเจ้าประหลาดใจมากเมื่อ
ได้ยินคำที่ข้าพเจ้าพูด

อย่าลังเลไม่กล้าขอพรฐานะปุโรหิต
เมื่อท่านต้องการพลังทางวิญญาณ ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน
ค.ศ. 1987

อ้างอิง

1. โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 2:399
2. *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร*, (2010) หมวด 20.11
3. คูเลียวนาร์ด เจ. อาร์ริงตัน และซูซาน เอ. แมคเค็น, *Sunbonnet Sisters: True Stories of Mormon Women and Frontier Life* (1984), 105.
4. โจเซฟ เอ. ยังก์, ใน *Letters of Brigham Young to His Sons*, ed. คีน ซี. เจสซี (1974), 4.

ประจักษ์พยาน

จงแบ่งปัน

“ฉะนั้น, จงชูแสงสว่างของเจ้าขึ้น
เพื่อมันจะส่องโลก”

(3 นิโอฟ 18:24)

พลัง ใน การสวดอ้อนวอน

โดย พอล แวนเดนเบิร์ก
นิตยสารศาสนจักร

จากซ้าย: โจเซลิโต,
โจฮันนา, โรชา และเคน
มารวมกันหน้าพระวิหาร
เซบาสตีอัส ฟิลิปปินส์

วัยรุ่นจากเกาะเซบูในฟิลิปปินส์
เล่าเรื่องราวการได้รับคำตอบจาก
การสวดอ้อนวอนของพวกเขา

ในบรรดาเกาะหลายหมื่นเกาะบนแผ่นดินโลก กลุ่มเกาะ 7,107 เกาะประกอบเป็นประเทศฟิลิปปินส์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีคำพูดติดตลกในฟิลิปปินส์ว่าแม้จะมี 7,107 เกาะแต่ก็มีเฉพาะช่วงน้ำลดเท่านั้น จำนวนเกาะจริงๆ แล้วเหลือเพียง 7,100 ในช่วงน้ำขึ้นเมื่อบางเกาะจมอยู่ใต้พื้นผิวมหาสมุทร ด้วยเหตุนี้เยาวชนชายและเยาวชนหญิงของฟิลิปปินส์จะทำให้ศิระของพวกเขาน้ำได้อย่างไรเมื่อพวกเขา กำลังรู้สึกเหมือนถูกน้ำท่วมจนมิด พวกเขาหันไปพึ่งพระบิดาบนสวรรค์ในการสวดอ้อนวอน

มีหลายครั้งในชีวิตที่เราารู้สึกเหงา แต่ถ้าเราจดจำว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นเสมอ—พร้อมจะฟังและตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา—เราสามารถพึ่งพิงข้อเท็จจริงดังกล่าวและรู้สึกถึงความหวังและความมั่นใจที่ความรู้นั้นทำให้เกิดขึ้น

การสวดอ้อนวอนทำให้เกิดความมั่นใจ

โจเซลิโต บี. พุดถึงการได้รับมอบหมายให้เข้าประกวดเล่นนิทานเมื่อเขาอายุ 12 ขวบ ครูบอกเขาให้ท่องบทนิทาน 10 หน้า ซึ่งเขาจะต้องทำท่าประกอบต่อหน้าคณะครูและนักเรียนอีกหลายร้อยคน นี่เป็นภารกิจที่น่าหวาดหวั่นสำหรับทุกคน นับประสาอะไรกับโจเซลิโตที่มักตื่นเวที

“ด้วยเหตุนี้สิ่งแรกที่ผมทำคือสวดอ้อนวอนและขอการนำทาง” โจเซลิโตกล่าว “ระหว่างสวดอ้อนวอนผมทูลว่าถ้าผมลืมบทช่วงใด ขอให้ผมแต่งช่วงนั้นใหม่ได้และเล่าต่อจนจบเรื่อง หลังจากสวดอ้อนวอนเสร็จแล้ว ผมก็นึกถึงพระคัมภีร์ข้อโปรดจากไบเบิลในพันธสัญญาเดิม อยู่ใน สุภาษิต 3:6 ซึ่งกล่าวว่า ‘จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิถิปของเจ้าราบรื่น’”

โจเซลิโตตกประหม่า แต่เขาอุตส่าห์ท่องบทมาทั้งสัปดาห์ และเขาสวดอ้อนวอนมากทุกวัน ในที่สุดก็ถึงวันประกวด

ในช่วงกล่าวเปิดงาน โจเซลิโตยังคงตกประหม่ามาก “แต่ระหว่างเล่าเรื่องผมสบายดี” เขากล่าว “ผมเพียงแต่ทำให้ดีที่สุด ผมรู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าจะทรงช่วยผม ผมท้อใจและกลัวเพราะมี

นักเรียนเยอะมาก แต่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม”

โจเซลิโตไม่เพียงจำบทได้เท่านั้น แต่เขาสามารถทำท่าประกอบได้ดีจนได้รางวัลที่หนึ่งในการประกวดด้วย โจเซลิโตกล่าวว่า “การสวดอ้อนวอนคือคำตอบเมื่อคุณไม่มีใครคอยปลอบใจคุณ พระเจ้าเป็นเจ้าทรงอยู่ช่วยคุณเสมอ”

การสวดอ้อนวอนทำให้เกิดพลัง

เคน จี. เป็นเด็กเติบโตในครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แข็งแกร่ง เขาไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการรักษามาตรฐาน แต่เมื่อเขาเริ่มเรียนมัธยมปลายหลายอย่างยากขึ้นและบางครั้งเคนรู้สึกว่าถูกแยกจากอิทธิพลดีของครอบครัว—โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่โรงเรียน

“เพื่อนมัธยมปลายของผมทุกคนสนิทกับผมมากแม้พวกเขาไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร” เคนกล่าว “เรายังมีความสัมพันธ์แนบแน่น ปัญหาคือพวกเขาเริ่มทำสิ่งที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานศาสนจักรของเรา”

ที่บ้านเคนไม่เคยมีปัญหาเรื่องการเลิกสิ่งถูกต้อง แต่เขาบอกว่าเมื่อไปโรงเรียนและครอบครัวไม่ได้ช่วยนำทางอีก เขาเริ่มเลิกล้ม “ผมยอมรับว่าผมทำหลายอย่างไม่สอดคล้องกับมาตรฐานของศาสนจักร ด้วยเหตุนี้ในเซมินารีผมจึงรู้สึกเสมอว่าผมเป็นคนທີ່บทเรียนกำลังพูดถึง”

ตอนนั้นเองที่เคนรู้ตัวว่าเขาต้องการเปลี่ยน แต่เขารู้สึกไม่เข้มแข็งพอจะเปลี่ยนด้วยตนเอง “ผมจึงตั้งใจแน่วแน่ที่จะสวดอ้อนวอนขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพลังและความกล้าหาญให้ผมตอบปฏิเสธเพื่อนๆ ได้เมื่อพวกเขาทำสิ่งไม่ดี” เขาอธิบาย “ผมรู้สึกว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผม ผมตอบปฏิเสธง่ายขึ้นเมื่อเพื่อนๆ ขอให้ผมทำผิดบางอย่างหรือล่อลวงผม ผมมีความรู้แล้วและรู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด แต่โดยผ่านการสวดอ้อนวอนผมรู้สึกเหมือนผมมีพลังและของประทานที่จะตอบปฏิเสธและทำสิ่งถูกต้อง”

เคนบอกว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่เขาเรียนรู้จากประสบการณ์นี้คือ “การสวดอ้อนวอนเป็นเครื่องหมายของความอ่อนน้อมถ่อมตน

ความสัมพันธ์ที่ ข้าพเจ้ายึดมั่น

เพราะคุณยอมรับกับตนเองว่าคุณอ่อนแอและพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่สามารถช่วยให้คุณเข้มแข็งได้” (ดู คพ. 112:10)

การสวดอ้อนวอนทำให้เกิดพร

บางครั้งเราต้องการมากกว่าการปลอบโยนหรือพลัง บางครั้งเราต้องการพรที่จับต้องได้มากกว่าทาเนีย ดี. จำเวลาเช่นนั้นได้ ครอบครัวเธออยู่ในช่วงที่ต้องเผชิญความยากลำบากโดยเฉพาะเรื่องเงิน “วันนั้นตรงกับเย็นวันเสาร์ และสัปดาห์นั้นเราเหลือเพียง 40 เปโซ [ประมาณ 1 ดอลลาร์สหรัฐ] เราไม่มีอาหารเย็นหรือแม้กระทั่งถ่านก่อไฟที่บ้าน” ทาเนียกล่าว “คุณแม่เอารายการของทั้งหมดที่เราต้องซื้อให้ดิฉัน และเราต้องใช้เงิน 250 เปโซซื้อของเหล่านั้น อย่างแรกที่เราต้องซื้อคือถ่านเพื่อเราจะทำอาหารเย็นได้” ทาเนียเห็นว่ามีเงินไม่พอซื้อทุกอย่าง แล้วเธอก็นึกขึ้นได้ว่าคงไม่มีเงินค่ารถประจำทางไปโบสถ์ในวันพรุ่งนี้แน่นอน “ดิฉันบอกคุณแม่ว่าเรามีเงินไม่พอจ่ายค่ารถไปโบสถ์ แต่คุณแม่มีศรัทธามาก ท่านบอกดิฉันเพียงว่า ‘พระผู้เป็นเจ้าจะทรงจัดหา’”

“ระหว่างทางไปร้านดิฉันร้องไห้เพราะเรามีเงินไม่พอซื้อทุกอย่าง และดิฉันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี” ทาเนียกล่าว ขณะม้วนธนบัตร 20 เปโซใบหนึ่งใส่กระเป๋า เธอทำสิ่งเดียวเท่านั้นที่คิดว่าจะช่วยได้—เธอกำลังสวดอ้อนวอน “ดิฉันสวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้เราพบวิธีจัดหาตามความจำเป็นของเรา”

แต่เมื่อมาถึงร้านแรก เธอพบว่าราคาถ่านเพิ่มจาก 5 เปโซเป็น 20 เปโซ “ดิฉันไม่กล้าซื้อ” ทาเนียกล่าว “แต่รู้สึกได้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังกระซิบบอกดิฉันให้ซื้อ ดิฉันจึงซื้อตอนนี้เราเหลือแค่ 20 เปโซแต่ดิฉันยังต้องซื้ออีกหลายอย่าง รวมทั้งผ้าอ้อมให้น้องชายและน้ำสะอาดไว้ดื่มด้วย ดิฉันจึงไปร้าน

“ไม่มีวันใดผ่านไปโดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้สื่อสารกับพระบิดาในสวรรค์ผ่าน การสวดอ้อนวอน นี่คือการสัมพันธ์ที่ข้าพเจ้ายึดมั่น—ข้าพเจ้าสิ้นหวังแน่นอนหากปราศจากความสัมพันธ์ดังกล่าว ถ้าเวลานี้ท่านไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้นกับพระบิดาในสวรรค์ ข้าพเจ้าขอให้ท่านทำให้บรรลุปเป้าหมายนั้น ขณะทำเช่นนี้ ท่านย่อมมีสิทธิ์รับการดูแลและการนำทางจากพระองค์ในชีวิตท่าน”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน
“ยืนอยู่ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์”
เลียวนา พ.ย. 2011 หน้า
107

คู่มือทัศน

คู่มือทัศนเรื่องราวของทาเนีย (เป็นภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน) ได้ที่ youth.lds.org และหาวิดีโอ “Pure and Simple Faith” ในสาระสำคัญเยาวชนปี 2012

ข้างๆ เพื่อซื้ออาหาร และมันแพงเกินไป ดิฉันล้วงลงไปใ้กระเป๋ที่ใส่เงิน 20 เปโซเอาไว้ มีธนบัตร 20 เปโซม้วนอยู่ในนั้นห้าใบ ดิฉันเริ่มร้องไห้ต่อหน้าเจ้าของร้าน

“ในที่สุดดิฉันก็สามารถซื้อทุกอย่างที่เราต้องการได้” ทาเนียกล่าว “เรามีเงินพอจ่ายค่ารถไปโบสถ์วันรุ่งขึ้นด้วย เมื่อกลับถึงบ้านดิฉันเข้าไปในห้องและสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอบพระทัยสำหรับพรที่พระองค์ประทานแก่เรา ดิฉันรู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์จริงๆ และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาเหล่านั้นที่เราต้องการพระองค์มากที่สุด และเราสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจ พระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนนั้นแน่นอน”

การสวดอ้อนวอนทำให้เราใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ของเรา

แม้เราจะมั่นใจได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา เราต้องจำไว้ว่าคำสวดอ้อนวอนของเราไม่ได้รับคำตอบทันทีเสมอไปและไม่ได้คำตอบในวิธีที่เราต้องการ

เสมอไป คำสวดอ้อนวอนของเราได้รับตอบตามพระประสงค์และจังหวะเวลาของพระผู้เป็นเจ้า

วัยรุ่นแต่ละคนจากเกาะเซบู ฟิลิปปินส์เรียนรู้ว่าในยามดีและยามร้าย เมื่อเราอยู่ในหมู่คนหรืออยู่คนเดียว ไม่ว่าน้ำขึ้นหรือน้ำลง พระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นเพื่อเราเสมอ และถ้าเราหันไปพึ่งพระองค์ในการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ พระองค์ทรงพร้อมอวยพรเราเสมอ ■

คำสัญญา

และการสวดอ้อนวอน

โดย พาโบล มิเรเลส เบทท์ส

สิ่งที่ทำให้ผมประหลาดใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอนคือการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญยิ่งและเป็นนิรันดร์ที่เกิดขึ้นในผู้คนมาก่อนพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรด้วยซ้ำ ผมเป็นผู้สอนศาสนาในคณะเผยแผ่เม็กซิโก ภูเขาเรนาวกาและเห็นการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญยิ่งนี้ด้วยตนเอง

เมื่อผมเป็นผู้สอนศาสนาได้หกเดือน สมาชิกคนหนึ่งมาหาผมกับคู่สมรสไปสอนสตรีอายุ 20 ปีกับครอบครัวของเธอ หญิงสาวคนนี้ไม่เข้าใจว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่ออะไรและถามเราหลายข้อโดยที่รู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนตอบคำถามเรื่องจิตวิญญาณ เราจึงมอบพระคัมภีร์ให้เธอและแบ่งปันคำสัญญาที่อยู่ในนั้นเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนอย่างจริงใจเพื่อให้รู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่

เธอไปโบสถ์เป็นเวลาสามสัปดาห์ และเธอยังคงพบปะสนทนากับเรา เราไม่รู้ว่าเธอเดินก้าวสำคัญแล้ว เธอสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับพระคัมภีร์มอรมอน ระหว่างสอนบทเรียนบทหนึ่ง เธอเล่าประสบการณ์ของเธอให้ฟัง เธอตรึงหนักเกี่ยวกับบทเรียนที่เราแบ่งปัน และปรารถนาจะสวดอ้อนวอน

ด้วยตนเอง เธอคุกเข่าทูลถามพระผู้เป็นเจ้าว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ ความสงบสุขที่รู้สึกหลังจากสวดอ้อนวอนกระตุ้นเธอให้อ่านมากขึ้น ขณะอ่าน เธอรู้สึกว่าพระวิญญาณสถิตกับเธอ

เธอเล่าประสบการณ์ให้เราฟังโดยบอกเราว่า “ดิฉันรู้สึกพิเศษกว่าที่เคยรู้สึก บางอย่างเริ่มเติมเต็มช่องว่างทั้งหมดในชีวิต ดิฉันซึ่งไม่มีสิ่งใดเติมให้เต็มได้ ดิฉันรู้สึกมีความสุขมากจนเริ่มร้องไห้ ดิฉันแทบไม่เชื่อสิ่งที่กำลังรู้สึก แต่ดิฉันรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบดิฉัน พระองค์ทรงรู้จักดิฉัน พระองค์ทรงรักดิฉันมากพอที่จะฟังดิฉันและตอบคำสวดอ้อนวอนของดิฉัน

ผมรู้สึกปิติอย่างยิ่งในหัวใจเมื่อเธอเล่าประสบการณ์ของเธอ ผมรู้ว่าเธออยู่บนที่ศักดิ์สิทธิ์ในโอกาสนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันกับผมว่าคำพูดของเธอเป็นความจริง ประจักษ์พยานของเธอเตือนผมให้นึกถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีต่อเรา พระองค์ทรงรักเรามากจึงได้ประทานพระคัมภีร์มอรมอนมาเป็นเครื่องมือให้เรารู้จักพระองค์และความจริงของพระองค์ เมื่อเราเชื่อฟังหลักธรรมที่พบในพระคัมภีร์มอรมอน ชีวิตเราจะเปลี่ยน

พระคัมภีร์
มอรมอนมีพลัง
ช่วยคนที่ต้องการ
รู้ว่าเป็นความจริง

ผมยังคงจำได้ว่าบทเรียนนั้นจบลงอย่างไร ชิสเตอร์ท่านนี้ถามเราว่า “จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อดิฉันรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง”

“รับบัพติศมาสิครับ” เราตอบ

คำตอบของเธอเรียบง่ายแต่สะท้อนความหนักแน่นและความเรียบง่ายของประจักษ์พยานของเธอ “ดิฉันจะรับบัพติศมาค่ะ”

พระคัมภีร์มอรมอนมีพลังช่วยให้เราพบความสุขและความสงบ เมื่อเราอ่านเราจะมีความตั้งใจแน่วแน่มากขึ้นว่าจะดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เชกเชนชิสเตอร์ท่านนี้ตั้งใจว่าจะทำตามแบบอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดในผืนน้ำแห่งบัพติศมา ■

ประจักษ์พยาน อันบริสุทธิ์ คืออะไร

โดย เอลีเซ อเล็กแซนเดรีย โฮลเมส

ประจักษ์พยาน
ของคุณอาจเข้ม
แข็งกว่าที่คุณคิด

คุณกำลังนั่งอยู่ในการประชุมประจักษ์พยาน ขณะดูสมาชิกในที่ประชุมลุกขึ้นไปแสดงประจักษ์พยาน คุณรู้สึกคล้ายกับว่า คุณควรทำเช่นกัน แต่คุณจะพูดอะไร และถ้าคุณเริ่มร้องไห้ขณะขึ้นไปที่นี่จะทำอย่างไร หรือจะเป็นอย่างไรถ้าคุณ *ไม่* เริ่มร้องไห้ คุณอาจเริ่มตั้งคำถามว่าคุณมีประจักษ์พยานหรือไม่ หรือคุณอาจไม่แน่ใจว่าประจักษ์พยานของคุณคืออะไร ต่อไปนี้เป็นแนวทางบางอย่างที่จะช่วยให้คุณรู้ว่าอะไรคือประจักษ์พยานและอะไรไม่ใช่

ประจักษ์พยานคือความเชื่อมั่น ความรู้ หรือความเชื่อในความจริง

“ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์” (แอลมา 4:19) เริ่มจากความเชื่อที่บริสุทธิ์ ประจักษ์พยานของคุณคือพยานทางวิญญาณยืนยันสิ่งที่คุณเชื่อหรือรู้ว่าเป็นความจริง (ดู คพ. 80:4) เมื่อคุณแบ่งปันประจักษ์พยาน ส่วนที่บริสุทธิ์และมีพลังที่สุดจะมาจากคำพูดเช่น *ฉัน เชื่อ และ เป็นพยาน* ถ้าคุณสามารถพูดได้ด้วยความจริงใจว่า “ฉันรู้ว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นความจริง” คุณจะอมมีพลังเปลี่ยนชีวิตและอภัยเชิญพระวิญญาณให้สัมผัสผู้อื่น

ดู ประธานดีเทอร์ เอฟ.
อัครทูตอัครพ ที่ปรึกษา
ที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด,
“การรอคอยบนถนนสู่
ตามัสกัส” เลียโฮนา พ.ศ.
2011 หน้า 93

มองเห็นภาพใหญ่

“บรรดาผู้แสวงหาอย่างพากเพียรที่จะรู้จักพระคริสต์ จะรู้จักพระองค์ในท้ายที่สุด โดยส่วนตัวพวกเขาจะได้รับภาพวาดอันล้ำเลิศของพระอาจารย์ ถึงแม้ว่าบ่อยครั้งที่สุดท้ายนั้นจะมาเป็นรูปแบบของภาพปริศนา—ครึ่งละหนึ่งส่วนก็ตาม แต่ละชิ้นไม่ยากนักที่จะรู้ว่ามันเป็นภาพอะไร อาจจะไม่ชัดเจนว่าเกี่ยวข้องกับภาพใหญ่ทั้งภาพอย่างไร แต่ละชิ้นช่วยให้เราเห็นภาพใหญ่ได้ชัดเจนขึ้นเล็กน้อย ท้ายที่สุดหลังจากภาพหลายส่วนถูกนำมารวมเข้าด้วยกันมากพอ เราจึงรับรู้ถึงความงดงามอลังการทั้งหมดของภาพ เมื่อมองย้อนไปตามประสบการณ์ของเรา เราจะเห็นว่าอันที่จริง พระผู้ช่วยให้รอดเสด็จมาหาเรา—ไม่ได้เสด็จมาในทันที แต่เสด็จมาเจี๊ยบๆ แทะจะไม่สังเกตเห็น”

สมมติว่าคุณมีกล่องใหญ่ใบหนึ่งเต็มไปด้วยชิ้นภาพปริศนาที่ทำไว้ให้คุณโดยเฉพาะ คุณพยายามต่อภาพปริศนาโดยใช้รูปหน้ากล่อง เมื่อสองชิ้นต่อกันได้พอดี คุณรู้ว่า

คุณต่อถูก ประจักษ์พยานทำงานคล้ายกัน เมื่อคุณมีประสบการณ์ทางวิญญาณ ประจักษ์พยานแต่ละชิ้นจะเริ่มต่อกันได้พอดี และคุณก็จะเชื่อหรือรู้ความจริงนั้นๆ เกี่ยวกับพระกิตติคุณ

แม้ตอนนี้คุณไม่รู้ว่าคุณเกี่ยวกับศาสนจักรจริงหรือไม่ แต่พระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพรคุณและช่วยให้คุณเรียนรู้เรื่องราวที่คุณมีความปรารถนาอันชอบธรรมที่จะรู้ และคุณพยายามเรียนรู้อย่างจริงจัง

ประจักษ์พยานเป็นเรื่องส่วนตัว

ขณะที่คุณต่อภาพปริศนา ครอบครัวและเพื่อนๆ อาจช่วยคุณต่อบ้างเป็นครั้งคราว แต่สุดท้ายแล้วคุณต้องสร้างและระวังรักษาภาพปริศนาของคุณเอง คุณ

อาจพึงศรัทธาของคุณ พ่อคุณแม่หรือเพื่อนๆ บ้างบางครั้ง แต่เมื่อคุณมีประสบการณ์ทางวิญญาณมากขึ้น คุณจะรักษาประจักษ์พยานของคุณไว้ได้

เมื่อคุณเติบโตในพระกิตติคุณ การพัฒนาประจักษ์พยานของคุณเป็นเรื่องสำคัญ เจกเช่นคนสองคนมีวิธีต่อภาพปริศนาต่างกัน—คนหนึ่งอาจต่อด้านข้างเข้ามาขณะที่อีกคนเริ่มจับคู่สี—เราแต่ละคนสร้างประจักษ์พยานผ่านความเชื่อและประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอนที่พิเศษเฉพาะสำหรับเรา

เยาวชนพูดถึงประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์ไว้อย่างนี้

“บางครั้งประจักษ์พยานยิ่งใหญ่ที่สุดคือประจักษ์พยานที่เหมือนเด็กมากที่สุด ประจักษ์พยานยิ่งใหญ่มากที่สุดคือเมื่อคุณเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์ พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงพระชนม์ และพระองค์ทรงรักเรา” —มาทิลด์ ซี. อาร์เจนตินา

“ผมเชื่อว่าสิ่งสำคัญคือต้องมีประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์เพราะคุณสามารถใช้ประจักษ์พยานนั้นนำผู้อื่นมาสู่พระกิตติคุณ” —เคเวด เอช., ออสเตเรีย

“ประจักษ์พยานเป็นสมอใหญ่ที่สุดที่คุณมี ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นรอบตัวคุณ ถ้าคุณมีประจักษ์พยานที่เข้มแข็ง คุณจะเผชิญปัญหาได้ด้วยเจตคติที่ดีกว่า”—เชน วี., แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

“ผมคิดว่าประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์ต้องเป็นสิ่งที่คุณพบด้วยตนเองและคุณเชื่ออย่างแท้จริง เมื่อคุณแบ่งปันประจักษ์พยาน คุณสามารถสัมผัสใจผู้อื่นได้และนั่นทำให้ประจักษ์พยานของพวกเขาเข้มแข็งขึ้นเช่นกัน”—ซามาโกมาน เอ็ม., แอฟริกาใต้

ถ้าคุณไม่แน่ใจเรื่องใด จงสวดอ้อนวอนอย่างจริงจังเพื่อขอการนำทางและความจริง การสวดอ้อนวอนมักไม่ได้รับคำตอบในวิธีที่คุณคาดหวัง ด้วยเหตุนี้จึงต้องให้ดวงตาและใจคุณเปิดรับคำตอบเสมอ

ประจักษ์พยานเติบโตอย่างต่อเนื่อง

คุณไม่สามารถต่อภาพปริศนาจากกล่องให้เสร็จสมบูรณ์โดยการอยู่เฉยๆ ฉะนั้น คุณก็ไม่อาจคาดหวังให้ประจักษ์พยานเกิดขึ้นได้ทันที ฉะนั้น คุณเรียนรู้ความจริงของพระกิตติคุณทีละขั้น

การรักษาประจักษ์พยานให้เข้มแข็งเรียกร้องความพยายามสม่ำเสมอ เมื่อคุณพยายามเพิ่มพูนความรู้ในพระกิตติคุณต่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอวยพรคุณในความพยายามเหล่านั้นและประจักษ์พยานของคุณจะเติบโตอย่างต่อเนื่อง ■

ฉัน ... หรือไม

ถ้าคุณเคยถามคำถามนี้กับตัวเอง นี่คือการตอบ

บ่อยครั้งผู้คนมักเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ส่วนตัว เมื่อพวกเขาแสดงประจักษ์พยาน สิ่งเหล่านี้สามารถเป็นวิธีที่ดีในการบอกให้รู้ว่าประจักษ์พยานเติบโตอย่างไร แต่เรื่องเล่าไม่ใช่ประจักษ์พยาน เรื่องราวสั้นๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยให้คุณอธิบายประเด็นได้ แต่คุณต้องบอกด้วยว่าเรื่องนั้นเพิ่มพูนประจักษ์พยานของคุณอย่างไร และคุณเรียนรู้ความจริงพระกิตติคุณ อะไร จากประสบการณ์นั้น ประจักษ์พยานคือคุณ รู้ อะไรเกี่ยวกับพระกิตติคุณ ไม่ใช่คุณอยู่ที่ไหนหรือทำอะไร

เอิลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์
แห่งโครัมมัลคริสตศาสนิก

สองสอนดังนี้ “ประจักษ์พยานคือสิ่งที่เรารู้ว่าจริงในความคิดและในใจเราโดยพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู คพ. 8:2) เมื่อเราประกาศความจริงแทนที่จะตกเดือนและหน้า หรือเพียงแค่เล่าประสบการณ์ที่น่าสนใจ เรากำลังอัญเชิญพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ยืนยันความจริงของคำพูดเหล่านั้น”¹

จงระวังเช่นกันเกี่ยวกับประสบการณ์ที่คุณเล่า บางอย่างเป็นเรื่องส่วนตัวของคุณหรือผู้อื่น รวมถึงเรื่องเล่าเกี่ยวกับบาป การกลับใจ และประสบการณ์ทางวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์ เรื่องทำนองนี้ไม่ควรนำมาเล่าในที่สาธารณะ เว้นแต่คุณรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้เล่า เมื่อคุณรู้สึกเช่นนั้นจงทำให้เป็นเรื่องทั่วไป โดยเน้นสิ่งที่คุณเรียนรู้จากประสบการณ์นั้นไม่ใช่รายละเอียดของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

ฉันต้องกล่าวแสดงความขอบคุณหรือความรักในประจักษ์พยานของฉันหรือไม่

ถึงแม้ใช่หรือไม่เหมาะจะกล่าวแสดงความรักหรือความขอบคุณเมื่อคุณแสดงประจักษ์พยาน แต่คำพูดเหล่านี้ไม่ถือเป็นประจักษ์พยาน ประจักษ์พยานมุ่งเน้นสิ่งที่ท่านเรียนรู้ทางวิญญาณเกี่ยวกับพระกิตติคุณ คำกล่าวแสดงความรักหรือความกตัญญูไม่ควรแทนที่ประจักษ์พยาน

เอิลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมัลคราฟสเบิร์กกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าประจักษ์พยานของสมาชิกเรามากมายเหลือเกินที่วนเวียนอยู่กับคำว่า ‘ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณ’ และ ‘ข้าพเจ้ารัก’ และน้อยเหลือเกินที่สามารถกล่าวด้วยความอ่อนน้อม ชัดเจน แต่จริงใจว่า ‘ข้าพเจ้ารู้’”²

ฉันต้องร้องให้หรือแสดงอารมณ์ว่ามีประจักษ์พยานที่ แท้จริง หรือไม่

หลายคนร้องให้หรือแสดงอารมณ์เมื่อพวกเขาแสดงประจักษ์พยานหรือรู้สึกถึงพระวิญญาณอย่างแรงกล้า แต่ใช่ว่าทุกคนจะมีปฏิกิริยาทางอารมณ์เหมือนกันเมื่อเขาหรือเธอรู้สึกถึงพระวิญญาณ คุณไม่ต้องแสดงอารมณ์แบบเดียวกับคนอื่นเมื่อคุณแสดงประจักษ์พยาน

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907–1995) กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นห่วงเมื่อดูเหมือนว่าเราถือเอาความ

รู้สึกแรงกล้าหรือน้ำตาที่ไหลปรากไปติดเทียมกับการประทับของพระวิญญาณ แนนอนว่าพระวิญญาณของพระเจ้าสามารถทำให้เกิดความรู้สึกแรงกล้ารวมทั้งน้ำตาได้ แต่ไม่ควรให้สิ่งที่เห็นภายนอกทำให้สับสนกับการประทับของพระวิญญาณ”³

ถ้าฉันไม่แน่ใจว่าฉันมีประจักษ์พยาน ฉันยังต้องพยายามแบ่งปันหรือไม่

คุณอาจจะรู้สึกคล้ายกับว่าประจักษ์พยานของคุณไม่เข้มแข็งพอหรือไม่คำพ้อจะแบ่งปัน แต่เมื่อคุณแบ่งปันประจักษ์พยาน คุณจะพบว่าคุณมีประจักษ์พยานมากจริงๆ! อย่างลัวที่จะแบ่งปันประจักษ์พยานของคุณ คุณจะพบว่ายิ่งคุณแบ่งปัน ประจักษ์พยานยิ่งเติบโต

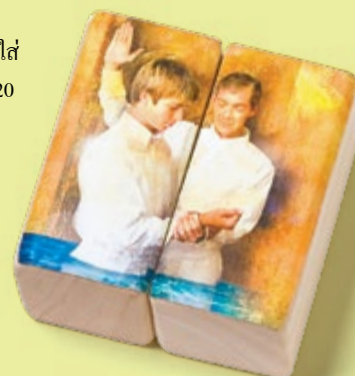
ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมมัลคราฟสเบิร์กกล่าวว่า

“ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ผู้สอนศาสนาจะกล่าวว่า ‘ผมจะแสดงประจักษ์พยานได้อย่างไรถ้ายังไม่มีประจักษ์พยาน ผมจะเป็นพยานได้อย่างไรว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ พระเยซูคือพระคริสต์ และพระกิตติคุณเป็นความจริง ถ้าผมไม่มีประจักษ์พยานเช่นนั้นก็แสดงว่าไม่ซื่อสัตย์นะสิ’

“โอ ถ้าข้าพเจ้าสอนหลักธรรมข้อนี้แก่ท่านได้ก็คงจะดีไม่น้อย: *ประจักษ์พยานพบในการแสดงประจักษ์พยาน!* ในการแสวงหาความรู้ทางวิญญาณ บางช่วงจะมี ‘ก้าวกระโดดของศรัทธา’ ดังที่นักปรัชญาเรียกเช่นนั้น มันคือช่วงเวลาที่ท่านไปถึงขอบของความสว่างและก้าวเข้าไปในความมืดเพื่อจะค้นพบว่าอีกเพียงก้าวสองก้าวก็จะถึงทางสว่างข้างหน้า”⁴

อ้างอิง

1. เดวิด เอ. เบคเนอร์, “จันหมั่นเพียรและเอาใจใส่ครอบครัวยิ่งขึ้น,” *เลียวโซนา* พ.ย. 2009 หน้า 20
2. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, “ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์” *เลียวโซนา* พ.ย. 2004 หน้า 51
3. ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์, ใน *สั่งสอนกิตติคุณของเรา: แนวทางการรับใช้งานเผยแผ่ศาสนา* (2004) หน้า 105
4. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “การแสวงหาความรู้ทางวิญญาณ,” *เลียวโซนา* ม.ค. 2007 หน้า 18

แสดงให้เห็น คนดู

ชีวิตดิฉันส่วนเสแสร้งจนกระทั่งดิฉันตัดสินใจเปลี่ยนบทบาท

โดย บริัททานี ธอมพ์สัน

สำหรับวัยรุ่นอย่างดิฉัน โรงเรียนเป็นเรื่องของการสวมบทบาท คุณคงเห็นวิธีที่ตัวร้ายในภาพยนตร์แสดงบทฉลาดไร้ที่ติและดูเท่มากในการทำเช่นนั้น ดิฉันปรารถนาให้ตนทำเช่นนั้นได้ ดิฉันพยายามวางมาดเช่นเดียวกับตัวร้ายที่เก่งที่สุดทำ ดิฉันแสร้งทำเป็นว่าศีลธรรมของดิฉันต่ำเพราะอยากให้เพื่อนที่โรงเรียนประทับใจ ดิฉันชอบเสี่ยงหัวเราะเมื่อดิฉันใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสมหรือล้อเลียนผู้อื่น

ดิฉันต้องการเป็นคนที่มีผู้ชมส่งเสียงเชียร์ ด้วยเหตุนี้จึงคิดหาวิธีทำให้ผู้คนพอใจ ดิฉันกลายเป็นตัวตลกในชั้นเรียนวิชาชีววิทยา ทำให้ทีมวอลเลย์บอลเชื่อว่าดิฉันเป็นนักส่งเสริมหักขณ และทำลายชื่อเสียงที่คนมองว่าดิฉันเป็นหญิงสาวใสซื่อบริสุทธิ์ไว้เคียงสา ดิฉันคิดว่า “ฉันไม่อยากจะให้เพื่อนมองว่าฉันทำตัวเป็นคนดี!”

เนื่องจากดิฉันไม่ได้ทำบาปร้ายแรงอย่างที่คุณอื่นคิด ดิฉันจึงพยายามทำให้ตนเองเชื่อว่าการมีท่าทีกระด้างกระเดื่องแบบนี้

ไม่ใช่เรื่องเสียหาย ดิฉันผิดมหันต์! ชีวิตจริงอิงนิยายของดิฉันมาถึงจุดที่ดิฉันไม่อาจทนดูตัวเองได้อีก ยังมีคนนิยมชมชอบดิฉันยิ่งชอบตัวละครที่ตัวเองแสดงน้อยลง วันหนึ่ง เพื่อนสองคนของดิฉันกล่าวว่า ขวัญถึงนักกีฬาที่น่ารักและเป็นมิตรคนหนึ่งชื่อเจนนิเฟอร์ผู้ไม่เขินอายเมื่อต้องยืนหยัดสนับสนุนความเชื่อของเธอ เพื่อนคนหนึ่งของดิฉัน เด็กสาวที่สดใสที่สุด คนนิยมชมชอบมากที่สุด และเก่งที่สุดในชั้นมัธยมหนึ่งบอกว่า “เจนนิเฟอร์ต่างจากคนอื่นมาก ฉันอยากกล้ำหาญมากพอจะเชื่อในศาสนจักรของฉันเหมือนเธอ เธอเป็นคนเดียวที่ฉันรู้ว่าเธอใช้ชีวิตแบบนั้น” ดิฉันตะลึงงัน

“เธอพูดแบบนี้โดยไม่เอ่ยถึงฉันได้อย่างไร” ดิฉันสงสัย “ยังไมศานาจักรของ ฉันก็มีมาตรฐานสูงนะ!” ดิฉันเคืองมากที่เธอไม่แม้แต่จะคิดว่าดิฉันเป็นแบบอย่างที่ดี แต่จู่ๆ ดิฉันก็รู้สึกเหมือนกำลังนั่งอยู่แถวหน้าของโรงภาพยนตร์ที่กำลังฉายเรื่องราวชีวิตดิฉันเป็นหลัก

ดิฉันใคร่ควรวุฒแบบอย่างที่ไม่ดีของตนต่อเพื่อนๆ เด็กแบบไหนจะมองดูดิฉันและคิดว่า “ฉันอยากกล้ำหาญและมีลักษณะโดดเด่นเหมือนเธอ” ดิฉันไม่ชอบอย่างที่ดิฉันเป็นเลย

การเปลี่ยนอุปนิสัยและชื่อเสียงเป็นขั้นตอนที่ยาวนาน ดิฉันยังคงพยายามปิดปากเงียบแทนที่จะหลุดปากเหินแสมให้ผู้อื่นพอใจ แต่ดิฉันทราบดีว่าดิฉันสามารถทำให้เพื่อนๆ หัวเราะได้โดยไม่ทำร้ายความรู้สึกของใคร และดิฉันออกจากห้องได้ในระหว่างที่มีคนพูดตลกหยาบคายโดยไม่ถูกหัวเราะเยาะ ไม่มีใครต้องเป็น “ตัวร้าย” เพื่อให้มีเพื่อนฝูงมาก ดิฉันเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมเพราะการอยู่อย่างสงบกับสิ่งที่ดิฉันเชื่อเท่ากับการพยายามปกปิดตัวตนที่แท้จริง ■

เสียงกระซิบ ของความเมตตา

“จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน” (ลูกา 6:27)

โดย เดโบราห์ มัวร์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

คาร์สันมาที่วันนี้” แม่ของเจมส์บอกพลางชี้ให้ดูเด็กผู้ชายตรงโถงทางเดินข้างห้องปฐมวัย

เจมส์ทำเสียงคราง คาร์สันนั่งยื้นและสวมเสื้อเก่าๆ เจมส์รู้ว่าพ่อแม่ของเขาจะไม่ยอมให้ เขา นั่งแบบนั้นมาโบสถ์เด็ดขาด และพวกท่านจะไม่ยอมให้เขาทำเรื่องอื่นๆ อีกหลายอย่างที่คาร์สันทำด้วย

เมื่อสัปดาห์ที่แล้วในโรงเรียน คาร์สันถูกล้อออกจากห้องเรียนเพราะเถียงครู เขามักล้อเลียนลักษณะการแต่งตัวของเจมส์ และทำให้เจมส์น้อยใจเพราะเป็นเด็กตัวเตี้ยที่สุดในโรงเรียน

“ถ้าเขาตะโกนใส่ซิสเตอร์วินหรือเริ่มทะเลาะล่ะครับ” เจมส์ถาม

“แม่แน่ใจว่าทุกอย่างจะราบรื่น” แม่ตอบ “คาร์สันไม่เคยมาโบสถ์ เขาอาจจะตื่นกลัว”

เมื่อชั้นเรียนเริ่ม ซิสเตอร์วินถามว่าใครนำพระคัมภีร์มาบ้าง เจมส์ยกมือตามนักเรียนคนอื่นๆ แต่คาร์สันส่ายหน้า เขามีท่าทางเขินอาย ซึ่งทำให้เจมส์ประหลาดใจ

คาร์สันมักเห็นเป็นเรื่องตลกเมื่อเขาไม่ได้ทำการบ้าน แต่ยิ่งเจมส์คิดเรื่องนี้ เขายิ่งสงสัยว่าการไปโบสถ์ใหม่เป็นครั้งแรกจะเป็นอย่างไร

ซิสเตอร์วินยื่นพระคัมภีร์ของเธอให้คาร์สันใช้ เมื่อถึงคิวที่คาร์สันอ่านพระคัมภีร์ เจมส์เริ่มกังวล จะเป็นอย่างไรถ้าคาร์สันโยนพระคัมภีร์ลงบนพื้นหรือไม่ยอมอ่าน

แต่คาร์สันไม่ทำเรื่องแบบนั้นเลย เขาจ้องคำบนหน้ากระดาษและทำหน้านิ่ง คิ้วขมวด ครู่หนึ่งหลังจากนั้น เจมส์ถึงรู้ว่าคาร์สันอ่านไม่เก่งเลย เจมส์ไม่เคยสังเกตเรื่องนี้ที่โรงเรียนมาก่อน

คุณคิดว่าเจมส์จะอย่างไร เจมส์จะหัวเราะเยาะคาร์สันหรือไม่ เขาจะเมินเฉยหรือไม่ คุณจะอย่างไรถ้าคุณเป็นเจมส์ เปิดไปดูชีวะเกิดอะไรขึ้น

เจมส์เอียงคอมาทางคาร์สันและกระซิบว่า “ตามจริงแล้ว”

คาร์สันมีสีหน้าแปลกใจ แต่เขาพูดคำนั้นและอ่านต่อ เมื่อเขาติดคำไหน เจมส์จะช่วยคำนั้น เมื่ออ่านจบ คาร์สันมองมาที่เจมส์และผงกศีรษะเล็กน้อย

เจมส์ไม่แน่ใจว่าหลังจากนี้เหตุการณ์ที่โรงเรียนจะต่างจากเดิมหรือไม่ ที่น่าตลกคือเขาไม่สนใจ เขารู้สึกดีที่ได้ช่วยเด็กผู้ชายคนหนึ่งซึ่งมักทำให้เขารู้สึกน้อยใจเสมอ และไม่มีใครเอาความรู้สึกนั้นไปได้ ■

วนหนึ่งหนูกับเพื่อนๆ เล่นเกมอยู่ในสนาม เด็กเล่นเมื่อเด็กผู้หญิงคนหนึ่งมาร่วมวงด้วย เธอขึ้นชื่อเรื่องชอบหา

เรื่องเด็กคนอื่นๆ และเป็นคนไม่น่ารักเลย เธอเริ่มเปลี่ยนกติกาของเกม หนูบอกว่า “เธอจะเล่นแบบนั้นก็ได้ แต่เราจะเล่นอย่างที่เรายากเล่น” เธอมีสีหน้าผิวดหวังและเดินจากไป หลังจากนั้นหนูนึกถึงสิ่งที่พูดกับเธอ หนูรู้ว่าหนูทำให้เธอเสียความรู้สึก ต่อมาเมื่อพบเธอหนูบอกว่า “ฉันขอโทษ ฉันไม่ได้หมายความว่าเธอจะเล่นกับเราไม่ได้นะ” เธอตอบว่าไม่เป็นไร หนูกับเด็กผู้หญิงคนนั้นอาจไม่ใช่เพื่อนกัน แต่หนูคิดว่าหนูได้ทำสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้หนูทำคือใจดีกับเธอ

เรเกน เค.อายุ 9 ขวบ, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

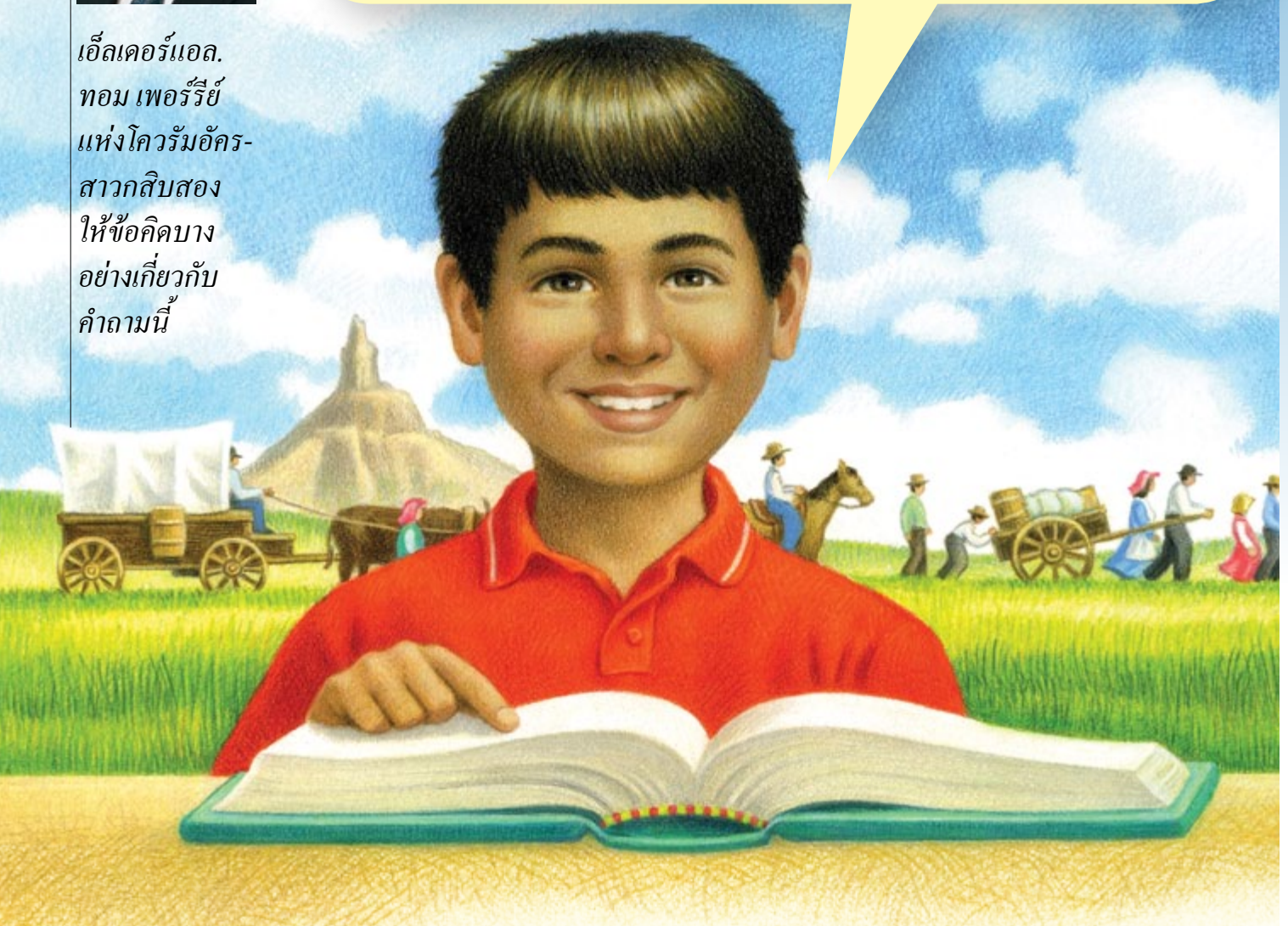
วิธีแสดงออก

เอ็ดเดอร์แอล.
ทอม เพอร์รี่
แห่งโคเวิร์ธอัคร-
สาวกสิบสอง
ให้ข้อคิดบาง
อย่างเกี่ยวกับ
คำถามนี้

ผู้บุกเบิกยุคแรกมีชีวิตนานมาแล้ว ฉันจะเรียนรู้อะไรจาก พวกเขาได้บ้าง

วนที่ 24 กรกฎาคม เราเฉลิมฉลอง
การมาถึงหุบเขาซอลท์เลคของ
ผู้บุกเบิก

พวกเขาทิ้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง—บ้าน
ธุรกิจ เรือกสวนไร่นา และแม้แต่สมาชิก
ครอบครัวที่พวกเขารัก—เพื่อเดินทางไป
ในแดนทุรกันดาร

ผู้บุกเบิกร้องเพลงและเต้นรำขณะข้าม
ทุ่งราบ นั่นเป็นวิธีรักษาวิญญาณของพวกเขา
เขาให้สามารถเผชิญความยากลำบาก
แสนสาหัสได้

ด้วยศรัทธาอันมั่นคงในพระเจ้าเป็นเจ้า
และผู้นำของพวกเขา ผู้บุกเบิกยุคแรกออกไป
สร้างชุมชนสวยงามบริเวณใกล้เคียงกับ
เทือกเขา

ผู้บุกเบิกที่นำกองย่องเหล่านั้นได้
ทิ้งมรดกอันน่ายินดียิ่งของศรัทธา
ความกล้าหาญ และความเฉลียว
ฉลาดไว้ให้เราเสริมสร้างต่อไป ■

จาก “ทางเดิมเพื่อเผชิญอนาคต,” เลียโฮนา
พ.ย. 2009 หน้า 90; “A Meaningful
Celebration,” Ensign, พ.ย. 1987, 70, 72.

สร้างประวัติศาสตร์

โดย แชด อี. ฟาเรส

นักวิทยาศาสตร์จักร

โซมา, เอสท์เทอร์, และคาตา บี. อาศัยอยู่ในเมืองบูดาเปสต์ ประเทศฮังการี เมืองที่มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับพระราชวัง ราชินีกุล ศิลปะและอาคารที่สวยงาม แม้เด็กๆ จะเรียนประวัติ

ของเมืองนี้ในโรงเรียน แต่พวกเขาสนใจจะรู้ประวัติอีกแบบหนึ่งด้วย—ประวัติศาสตร์จักร

“หนูชอบเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่โจเซฟ สมิทวดอ่อนวอนและพระบิดาบนสวรรค์

กับพระเยซูทรงปรากฏต่อท่าน” เอสท์เทอร์ อายุ 7 ขวบกล่าว

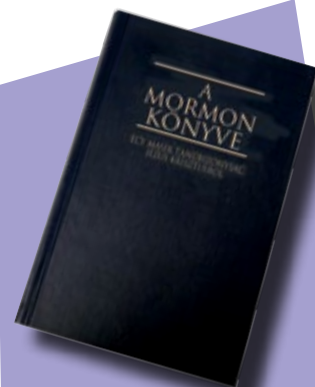
โซมาวัย 10 ขวบชอบอ่านเรื่องแอลมาผู้บุตร “เขาไม่ดีตอนแรก แต่ผมชอบที่เขาเลือกเป็นคนดีหลังจากนั้น”

ในเมืองบูดาเปสต์ไม่ค่อยมีคนรู้จักโจเซฟ สมิทหรือแอลมาผู้บุตร แต่โซมา เอสท์เทอร์ และคาตาวัย 5 ขวบ หวังว่าเมื่อพวกเขาแสดงแบบอย่างอันดีและเลือกสิ่งถูกต้อง ชาวฮังการีจะเรียนรู้เกี่ยวกับศาสดาจักรมากขึ้น ■

วิชาโปรดของเอสซ์เทอร์ใน
โรงเรียนคือศิลปะ

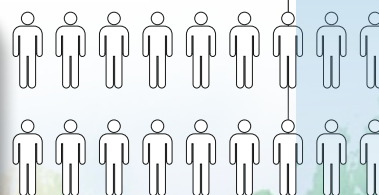

พระคัมภีร์มอรมอนจัดพิมพ์
เป็นภาษาอังกฤษในปี
ค.ศ. 1991

โซมาชอบ
ขี่จักรยาน
ใกล้บ้าน
ของเขา

ประชากรในฮังการีประมาณ
หนึ่งคนในทุก 2,200 คนเป็น
สมาชิกศาสนจักร

พระวิหารไฟรบวร์ก เยอรมนี
เป็นพระวิหารที่อยู่ใกล้บูดาเปสต์
มากที่สุด ห่างจากเมืองนี้ประมาณ
350 ไมล์ (560 กิโลเมตร)

พระวิหาร
ไฟรบวร์ก
เยอรมนี

เยอรมนี

ฮังการี

ทะเลดำ

ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ฉันเลือกสิ่งถูกต้องโดยดำเนินชีวิตตาม

หลักธรรมพระกิตติคุณ

คณนี้ภาพออกใหม่เวลาที่คุณไปทำงานเผยแผ่และไม่รู้เมื่อใดจะได้กลับมาหาครอบครัว คุณจะรู้สึกอย่างไร คุณจะทำอะไรเพื่อเตรียมตัว

บุตรสี่คนของกษัตริย์โมไซยาห์—แอมัน แอรัน ออมเนอร์ อิมโน—และแอลมา เพื่อนของพวกเขาไปทำงานเผยแผ่นาน 14 ปี บุตรแต่ละคนของโมไซยาห์น่าจะได้เป็นกษัตริย์ปกครองประเทศของตน แต่พวกเขากลับทำตามใจตน พวกเขากับแอลมาเปลี่ยนใจเลื่อมใสพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และต้องการแบ่งปันพระกิตติคุณกับชาวเลมันศัตรูของพวกเขา

คนหนุ่มเหล่านี้รู้ว่าพวกเขาไม่สามารถทำงานเผยแผ่ได้สำเร็จหากปราศจากพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า แอลมา 17:2–3 อธิบายว่าพวกเขาได้พลังอำนาจนี้มาอย่างไร “พวกท่านค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างขยันหมั่นเพียร, เพื่อพวกท่านจะรู้พระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า ... พวกท่านยอมทนในการอดอาหารน้อย, และการอดอาหารอย่างมาก; ฉะนั้นพวกท่านจึงมีวิญญาณแห่งการพยากรณ์, และวิญญาณแห่งการเปิดเผย, และเมื่อพวกท่านสอน, พวกท่านก็สอนด้วยพลังอำนาจและสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า”

การอดอาหารและสวดอธิษฐานช่วยให้

คนหนุ่มเหล่านี้ได้รับพรจากพระผู้เป็นเจ้า เจกเชนแอลมาและพวกบุตรของโมไซยาห์ ท่านสามารถอดอาหารและสวดอธิษฐานเพื่อเตรียมรับพรที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีให้ท่าน ■

เพลงและพระคัมภีร์

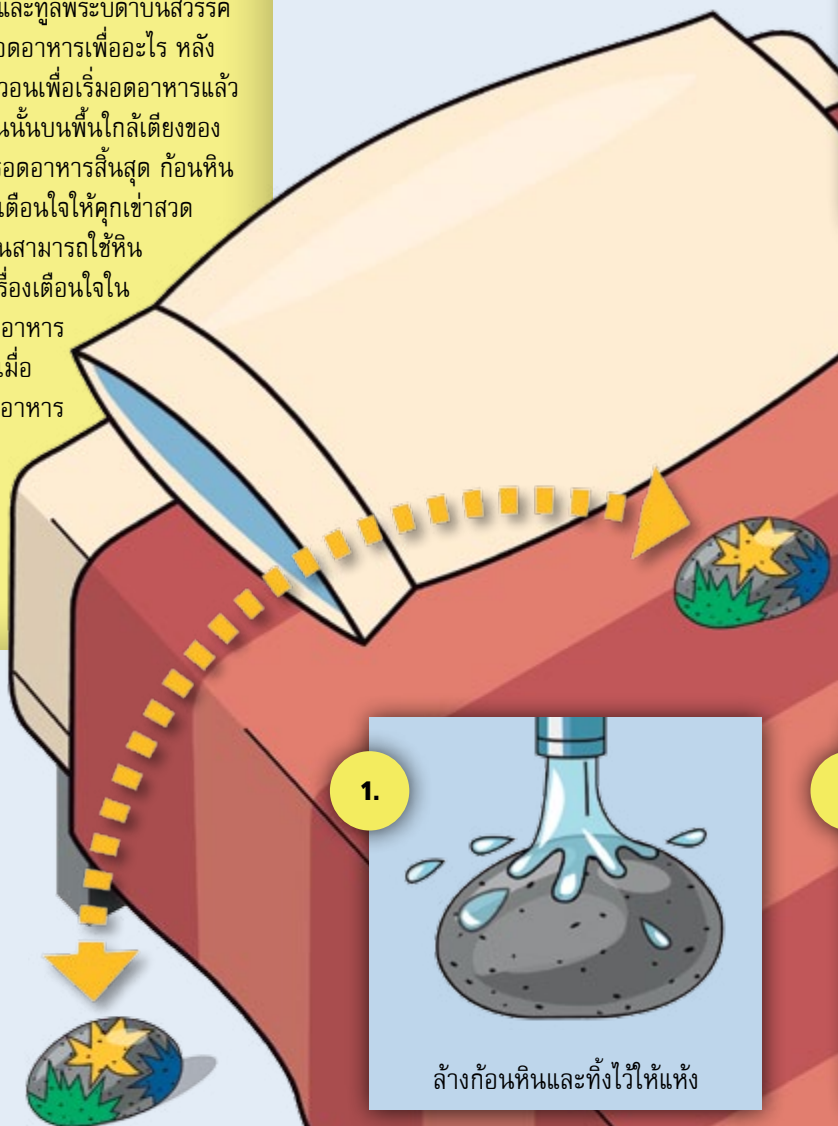
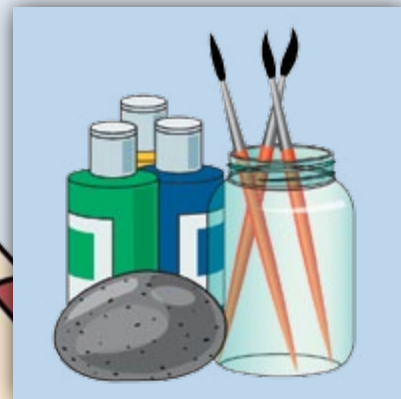
- “คนมีปัญญาและคนโง่,”
หนังสือเพลงสำหรับเด็ก
หน้า 132
- 1 นิไฟ 3:16

ท่านเท่านั้น

วางก้อนหินที่มีสีสันสวยงามก้อนหนึ่งไว้บนเตียงเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้สวดอ้อนวอนและทูลพระบิดาบนสวรรค์ว่าท่านกำลังอดอาหารเพื่ออะไร หลังจากสวดอ้อนวอนเพื่อเริ่มอดอาหารแล้วให้วางหินก้อนนั้นบนพื้นใกล้เตียงของท่าน เมื่อการอดอาหารสิ้นสุด ก้อนหินจะเป็นเครื่องเตือนใจให้คุกเข่าสวดอ้อนวอน ท่านสามารถใช้หินก้อนนี้เป็นเครื่องเตือนใจในวันอาทิตย์อดอาหารทุกเดือนและเมื่อท่านมีการอดอาหารพิเศษกับครอบครัววอร์ดหรือสาขาของท่าน

ท่านจะต้องใช้

ก้อนหินหรือก้อนกรวดผิวเรียบหนึ่งก้อน
สีอะคริลิกหรือปากกาเมจิก
พู่กัน

1.

ล้างก้อนหินและทิ้งไว้ให้แห้ง

2.

บีบสีเล็กน้อยลงในจานสีหรือเศษกระดาษ

3.

ใช้พู่กันหรือปากกาเมจิกระบายก้อนหิน เขียนชื่อของท่านไว้บนนั้นหรือวาดลวดลายแบบอื่น

4.

วางฝั่งไว้เพื่อให้สีแห้งสนิท จากนั้นจึงนำก้อนหินไปวางไว้บนเตียงของท่าน

เวลา ลสด: สวดอ้อนวอนและอดอาหาร

สนทนาในครอบครัวถึงความสำคัญของการสวดอ้อนวอนก่อนและหลังการอดอาหาร ครั้งต่อไปเมื่อครอบครัวท่านอดอาหาร ให้พูดถึงจุดประสงค์ของการอดอาหาร เริ่มการอดอาหารของท่านด้วยการสวดอ้อนวอนและพูดคุยกับพระบิดาบนสวรรค์ว่าเหตุใดท่านจึงอดอาหาร

ประจักษ์พยาน ของโรมัส

“เรา, พระเจ้า, ให้ประจักษ์พยานแก่เจ้าถึงความจริง” (คพ. 67:4)

โดย โจชัว เจ. เพอร์คีย์

นิตยสารศาสนจักร

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

การสังสรรค์ในครอบครัววันนั้น ทุกคนมีส่วนร่วม คุณแม่นำเพลง คุณพ่อสอนบทเรียน ลูกๆ รับผิดชอบเรื่องการสวดอ้อนวอน เพลง และกิจกรรม—ยกเว้นโรมัส สัปดาห์นี้เป็น

หน้าที่ของโรมัสที่ต้องแสดงประจักษ์พยาน แต่เขารู้สึกเขินอาย

โรมัสเคยแบ่งปันประจักษ์พยานมาก่อน แต่นั่นนานมาแล้ว และเขาจำสิ่งที่เขาคิดจะพูดไม่ได้เลย ด้วยเหตุนี้เมื่อร้องเพลงเปิดจบและกล่าวคำสวดอ้อนวอน โรมัสจึงทำหน้ามัว

“ถึงตาลูกแล้ว” แม่เตือนเขา

โรมัสมองไปที่ต้นไม้เขียวสดตลอดปีของพวกเขานอกหน้าต่างโดยหวังว่าต้นไม้ต้นนั้นจะบอกเขาได้ว่าต้องทำอะไร

พ่อนั่งลงข้างๆ โรมัสและถามเขาว่าเป็นอะไรหรือเปล่า

“ผมไม่รู้ว่าประจักษ์พยานคืออะไร” โรมัสตอบเขา

“จ้ะพ่อจะช่วยให้คุณนะครับ” พ่อพูด

“ประจักษ์พยานคือการบอกบางอย่างที่
ลูกรู้ว่าจริงหรือสิ่งที่ลูกเชื่อ ลูกอาจจะบอก
ว่าลูกชอบอ่านพระคัมภีร์อย่างไร นั่นช่วย
ให้ลูกรู้สึกถึงพระวิญญาณเสมอ”

แต่โรมัสรู้สึกว่ายังไม่พร้อม ทุกคนมอง
เขาขณะรอให้เขาทำบางสิ่งบางอย่าง เขา
ส่ายหน้า “ผมทำไม่ได้ ผมไม่รู้ว่ามันคือ
อะไร”

พ่อตอบแทนโรมัสเบาๆ “ไม่เป็นไร ไว้
คราวหน้านะลูก”

หลังจากการสังสรรค์คืนนั้นโรมัสนั่ง
ถือพระคัมภีร์มอรมอนอยู่บนเตียง พ่อพูด
ถูก—การอ่านพระคัมภีร์ ทำให้ เขารู้สึกดี
ขึ้นเสมอ เขาพยายามอ่านวันละบท แต่
หลายบทเริ่มยาว เขาเปิด 1 นิไฟ 17

“บทนี้ก็ยาว!” โรมัสกระซิบ เขากล่าว
คำสวดอ้อนวอนพระบิดาเล็กน้อยเพื่อหูล

ขอความช่วยเหลือ เขาแปลกใจที่เวลาผ่าน
ไปเร็วมาก

ก่อนโรมัสจะปิดไฟเข้านอน พ่อก็เข้า
มาลาก่อนนอน

“ทายสิครับพ่อ”

“อะไรหรือลูก”

“ผมไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ครบทั้งอาทิตย์
เพราะหลายบทยาวเกินไป แต่คืนนี้ผม
อยากอ่าน ผมจึงกล่าวคำสวดอ้อนวอน
และพระบิดาบนสวรรค์ทรงช่วยผม ผม
อ่านทั้งบทและรู้สึกเหมือนใช้เวลาแค่ห้านาทีเท่านั้น การสวดอ้อนวอนดีจริงๆ ครับ”

“โรมัส ลูกรู้ไหมว่าลูกพูดอะไร” พ่อ
ถามพร้อมกับยิ้ม “ลูกแบ่งปันประจักษ์
พยานของลูกแล้วนะครับ!”

“จริงหรือครับ” โรมัสถาม “หมายความว่าอย่างไรครับ”

“เมื่อลูกพูดเรื่องการสวดอ้อนวอนและ
บอกว่าการสวดอ้อนวอนช่วยลูกอย่างไร—
นั่นคือประจักษ์พยานเรื่องการสวดอ้อน
วอน”

โรมัสอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจ
เขานึกถึงว่าคนอื่นๆ สอนเขาตลอดมา
เกี่ยวกับประจักษ์พยาน เขาทราบดีว่าเขา
ได้ แบ่งปันประจักษ์พยานแล้ว!

โรมัสรู้สึกดีจนอยากหัวเราะ เขากอดพ่อ

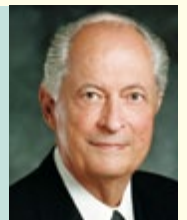
“ว้าว ผมเข้าใจแล้ว!” โรมัสบอก “พ่อ
ครับ ผมจะแสดงประจักษ์พยานที่การสัง
สรรค์ในครอบครัวอาทิตย์หน้าได้ไหมครับ
ผมรู้ว่าไม่ใช่ตามผม แต่ผมอยากพูดเรื่อง
การสวดอ้อนวอน”

“พ่อคิดว่ามันเป็นความคิดที่ดีมากๆ”
พ่อตอบ

ขณะที่พ่อออกจากห้อง โรมัสนึกถึงเหตุ
การณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นวันนั้น เขาขอบคุณ
ครอบครัว พระคัมภีร์ การสวดอ้อนวอน
และอีกหลายอย่าง ตอนนั้นเขาขอบคุณ
ประจักษ์พยานมากที่สุด เขารู้ว่าจะแบ่ง
ปันอย่างไรและประจักษ์มีความหมาย
อย่างไร ■

“ท่านจะพบว่าเมื่อ
ท่านแบ่งปันประจักษ์
พยาน ประจักษ์พยาน
ของท่านเข้มแข็งขึ้น”

เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์แห่งไคร์ธอร์สวาก
ลิปสอ, “The Importance of Receiving a
Personal Testimony,” *Ensign*, พ.ย. 1994, 22

ประจักษ์พยานที่เติบโต

ประจักษ์พยานเป็นเหมือนไม้งาม มันเติบโตที่ละเล็กละน้อย ต้องเอาใจใส่และพิทักษ์รักษา ทำตามคำแนะนำด้านล่างเพื่อให้ไม้ต้นนี้ สดใสแข็งแรง

เมื่อท่านรู้ว่าเป็นความจริง เท่ากับว่าท่านมีประจักษ์พยานของความจริงนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้ท่านเข้าใจความจริงในความคิดของท่านและประทานความรู้สึกสงบ ความสุข แสงสว่าง หรือความอบอุ่นในใจท่าน ระบายสื่อดอกไม้ในหน้านี้ทุกครั้งที่ท่านอ่านบางอย่างด้านล่างและรู้ว่าเป็นความจริง

- พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระบิดาบนสวรรค์ ผู้ทรงรักฉัน
- พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินและทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของฉัน
- เพราะการขัดใจของพระเยซูคริสต์ สักวันหนึ่งฉันจะได้อยู่กับพระบิดาบนสวรรค์อีกครั้ง
- โจเซฟ สมิท ฟ้นฟูพระกิตติคุณสู่แผ่นดินโลก
- เรามีศาสดาพยากรณ์บนแผ่นดินโลกเวลานี้
- พระคัมภีร์สอนฉันให้รู้สิ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงต้องการให้ฉันรู้

ต้นไม้เติบโตเมื่อได้รับน้ำและแสงแดดฉันใด ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้นเมื่อท่านทำการเลือกที่ดีฉันนั้น ด้านล่างคือวิธีที่ท่านจะทำให้ประจักษ์พยานของท่านเข้มแข็งขึ้น ระบายสื่อบนหน้านี้หนึ่งใบทุกครั้งที่ท่านทำบางสิ่งบางอย่างเดือนนี้เพื่อช่วยให้ประจักษ์พยานของท่านเติบโต

- สวดอ้อนวอนพระบิดาบนสวรรค์
- แบ่งปันประจักษ์พยานของฉันที่การสังสรรค์ในครอบครัวหรือระหว่างเป็นผู้พูดในปฐมวัย
- อ่านพระคัมภีร์
- ฟังและเรียนรู้ระหว่างปฐมวัยและการประชุมศีลระลึก
- เขียนประจักษ์พยานของฉันในบ้านที่กินส่วนตัว
- มีเมตตาต่อผู้อื่น
- อ่านสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์สอนเกี่ยวกับประจักษ์พยาน (ท่านเริ่มได้ด้วยเรื่อง “ศาสนจักรที่แท้จริง” โดยประธานเฮนรี่ บี. อายริงกิน เลียโฮนา เดือนมีนาคม 2009) ■

ภาพประกอบโดย แบรด ลาร์ก

หน้านี้ ของหนู

อาลิษา เอ. อายุ 7 ขวบ, ยูเครน

ครอบครัวของผม, โดย ลูคัส โอ.
อายุ 5 ขวบ, บราซิล

พระวิหาร, โดย
เชอร์รียัน พี.
อายุ 10 ขวบ,
ซามัว

ยูจิน วาย. อายุ 12 ขวบ จากมาเลเซีย
ชอบเล่นหมากรุกจีนกับคุณตา เขาชอบ
เล่นบาสเกตบอลและแบดมินตันกับ
เพื่อนๆ ในยามว่างด้วย เขาชอบผูก
มิตรและฟังเพลงจีน

เรารู้ว่าพระองค์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา

เราอ่านพระคัมภีร์และศึกษาคำสอนของพระเยซูคริสต์กับคุณพ่อ
คุณแม่ทุกคืน เมื่อเราได้ยินผู้นำศาสนจักรพูดในการประชุมใหญ่
และอ้างเรื่องราวจากพระคัมภีร์ เราจำคำสอนได้เพราะเราศึกษาใน
ครอบครัวมาแล้ว เราเข้าใจความสำคัญของการศึกษาพระคัมภีร์
ทุกวัน เรารู้ว่าเราเป็นลูกของพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์ทรง

พระชนม์ พระองค์และพระเยซูคริสต์ทรงรักเรา

โธมัส เอ. อายุ 8 ขวบ; แอรอน เอ.

อายุ 6 ขวบ; และเซซีเลีย เอ.

อายุ 10 ขวบ, อาร์เจนตินา

หนูชอบตั้งเป้าหมาย

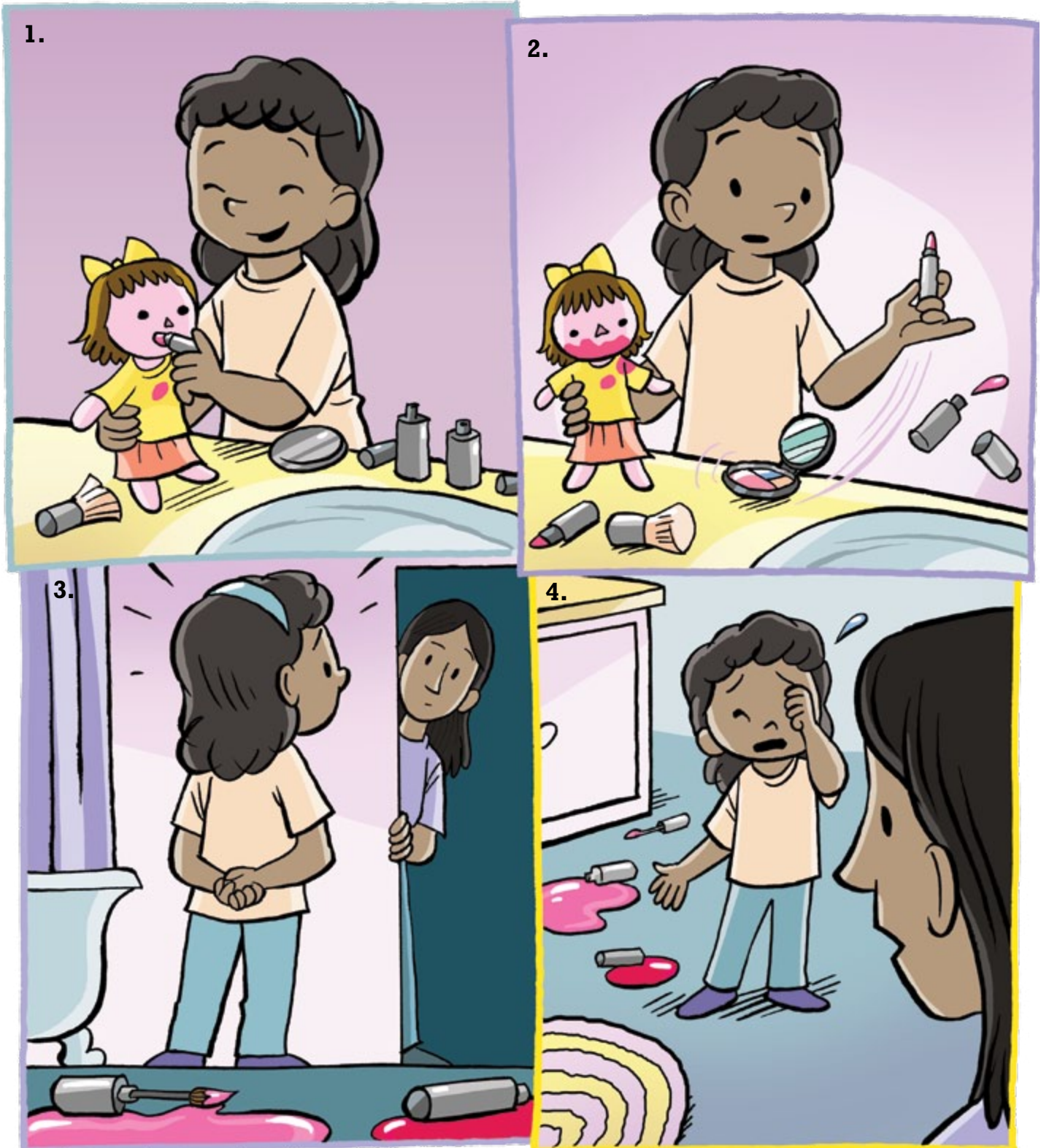
หนูทำหมอนที่มีรูปพระเยซูคริสต์เพราะ
นั่นเป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งของหนู หนู
ชอบพระทัยที่ได้รับบัพติศมา หนูชอบ
จดเป้าหมายของหนูในสมุดบันทึก หนูชอบ
ทำหลายอย่าง หนูคอยดูคุณแม่
และทำอย่างที่ท่านทำเสมอ
มิเรียม ซี. อายุ 8 ขวบ เม็กซิโก

เคลียร์ทำผิด

โดย เจน แม็คไบรต์ โซเอท
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์” (หลักแห่งความเชื่อข้อ 13)

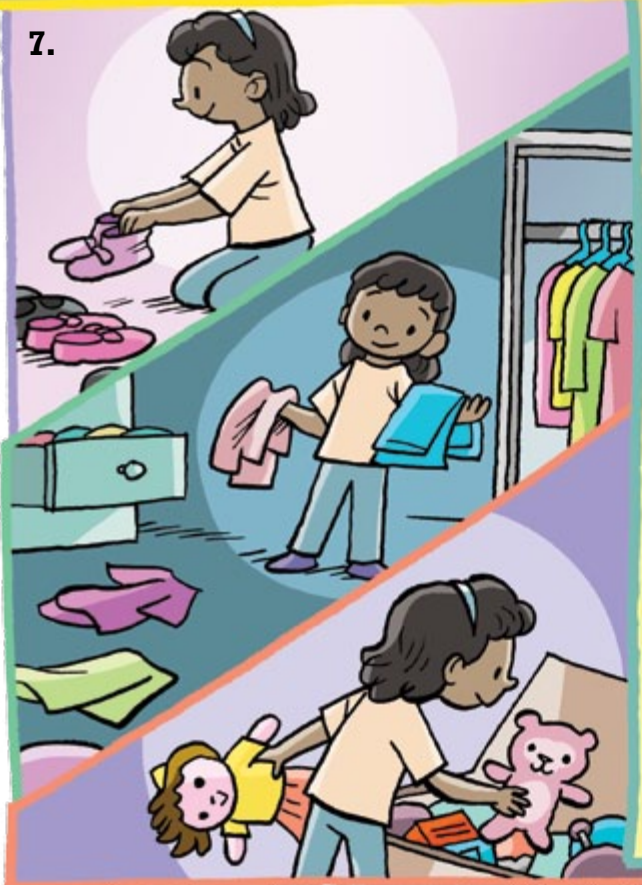
5.

6.

7.

8.

เรียนรู้จากความผิดพลาด

โดย ดาร์ซี เจนเซ็น

บางครั้งเราทำผิดเหมือนเคลซี่ เมื่อเราทำผิด เราแสดงให้เห็นได้ว่าเราเสียใจ ดูภาพวาดในหน้านี้ วงกลมภาพวาดในแต่ละคอลัมน์ที่ต่างจากภาพอื่น

1. ยอมรับว่าท่านทำผิด

2. กล่าวคำ “ขอโทษ” และ
ขออภัย

3. สัญญาว่าจะไม่ทำผิดอีก

4. ทำสุดความสามารถเพื่อ
แก้ไขสิ่งที่ท่านทำผิด

จับซื้อสัตย์ได้

เด็กในภาพนี้เป็นคนซื้อสัตย์ ดูว่าท่านจะหาลูกบอล เทียนไข โทรศัพท์มือถือ นาฬิกา ตุ๊กกี้ สุนัข ตุ๊กตา ขนนก ดินสอ ขนมหาย พระคัมภีร์ และซื้อกันได้หรือไม่

เรียกประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ให้รับใช้

คาสนจักรประกาศชื่อประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ 110 คน เมื่อต้นปี โดยส่วนใหญ่จะเริ่มงานการเรียกสองหรือสามปีพร้อมภรรยาในเดือนนี้

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
อาร์เจนตินา บาเยิลลังกา	มานูเอล ปาร์เรโน
อาร์เจนตินา เนวเกน	พอล อาร์. โลเวลล์
ออสเตรเลีย แอดิเลด	แบรดลีย์ ดี. คาร์เตอร์
ออสเตรเลีย เพิร์ท	อาร์. บรูซ ลินด์เซย์
ออสเตรเลีย ซิดนีย์	ฟิลิป เอฟ. โฮวส์
เบลเยียม/เนเธอร์แลนด์	อัลเดน ซี. รอนสัน
บราซิล เบเลง	โฮเซ ซี. สกิสกี
บราซิล เบโรโอริซอนตี	ปาสโซอัล เอฟ. ฟอร์ตูนาโต
บราซิล กัมปีนัส	คาร์ลอส อี. เปร์รอตตี
บราซิล กุยยาบา	คีธ อาร์. เรเบอร์
บราซิล ปอร์ตูอาเลเกรเหนือ	ดี. เลย์น ไรท์
บราซิล ปอร์ตูอาเลเกรใต้	ฟัลเมนีโอ ซี. กาสโตร
บราซิล ซัลวาดอร์ใต้	มาร์กิโล อันเดรสโซ
บราซิล เซาเปาลูตะวันออก	โรนัลด์ เอ. เพอร์ริน
บราซิล เตเรซีนา	อัลวากีร์ แอล. ซีเอดซาลาก
บัลแกเรีย โซเฟีย	ไมเคิล เอส. วิลสแตด
แคลิฟอร์เนีย โอ๊กแลนด์/ แซนแฟรนซิสโก	เดวิด เอ็น. วิตแมน
แคลิฟอร์เนีย ซานเฟร์นันโด	เคนเนธ ที. ฮอลล์
แคลิฟอร์เนีย แซนทาโรซา	เรน อาร์. อัลบา
กัมพูชา พนมเปญ	เดวิด ซี. มูน
แคนาดา แคลกอรี่	ฮาเวิร์ด นีโคลัส
แคนาดา แฮลิแฟกซ์	ไบรอัน ลิฟวิทท์
แคนาดา วินนิเพก	เคิร์ค เอ็ม. โอห์มส์
ชิลี ซานเตียโกตะวันออก	เดวิด แอล. ไรท์
ชิลี บิญาเดลมาร์	เฟรเดอริกโก เอ็ม. คาสันเลน
จีน ซ่งกวง	วัล ดี. ฮอว์คส์
โคลอมเบีย โบโกตาเหนือ	มาร์ค เอฟ. แอนเดลิน
โคลอมเบีย โบโกตาใต้	เลทวิน โลซาโน
โคลอมเบีย เมเดยิน	โรเบอร์โต โอ. ปีทาร์ช
คอสตาริกา ซานโฮเซ	แซด อาร์. วิลคินสัน

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ลูมบาซี	ฟิลิป ดับเบิลยู. แมคมุลลิน
เดนมาร์ก โคเปนเฮเกน	ชอว์น ดี. เซเดอร์โฮล์ม
สาธารณรัฐโดมินิกัน ซานเตียโก	จอห์น ดักลาส
อังกฤษ เบอร์มิงแฮม	อาร์. แครก แรสมุสเซ็น
อังกฤษ ลอนดอน	เดวิด เจ. จอร์แดน
อังกฤษ ลอนดอนใต้	โรเจอร์ ซี. มิลลาร์
ฝรั่งเศส ลียง	เบลค เอ็ม. โรนีย์
จอร์เจีย แอตแลนตา	จอห์น อาร์. ฮาร์ดีงก์
เยอรมนี เบอร์ลิน	เฮนรี่ ดับเบิลยู. โคซัค
กานา คูมาซี	สืออง เอ. โฮล์มส์
กรีซ เอเธนส์	เอरिक บี. ฟรีสโตน
เฮติ ปอร์โตแปรงซ์	ซูเปอร์แมนน์ เปียน-อายมี
ฮอนดูรัส โกมายากูเอลา	แกนดีโอ ฟอร์ตูนา
ฮังการี บูดาเปสต์	โลเวลล์ วี. สมิธ
ไคตาส โปคาเทโล	มาร์วิน ที. บริงเกอร์ฮอฟฟ์
อิลลินอยส์ ชิคาโก	เจอร์รีย์ ดี. เฟนน์
อินเดีย นิวเดลี	ปีเตอร์ อี. แซคลีย์
ญี่ปุ่น ฟุกุโอกะ	ซี. ซามูเอล กัสตฟซ์
ญี่ปุ่น โตเกียว	แอล. ทอดด์ บัดจ์
เกาหลี โซล	เบรนท์ เจ. คริสเตนเซ็น
มาดากัสการ์ อันตานานาริโว	เดวิด อาร์. อาดัมส์
แมริแลนด์ บอลทิมอร์	มาร์ค แอล. ริชาร์ดส์
เม็กซิโก เซนต์บอสตัน	ดาเนียล ดับเบิลยู. แพ็คการ์ด
เม็กซิโก กัวเอร์นาวกา	บรูซ ซี. คูสซ์
เม็กซิโก กวาดาลาฮารา	จี. เวสลีย์ แวกเนอร์
เม็กซิโก กวาดาลาฮาราตะวันออก	ลูอิส เอฟ. กามาริลโล
เม็กซิโก เอรีโมซีโย	อัลเบอร์โต อี. เฮอร์นันเดซ
เม็กซิโก เม็กซิโกซิตีใต้	โรเบอร์โต วาลาเดซ
เม็กซิโก มอนเตร์เรย์ตะวันตก	เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. สวอฟฟ์
เม็กซิโก ปวยบลาเหนือ	ราล์ฟ เอ็น. คริสเตนเซ็น
เม็กซิโก ตัมปีโก	ราล์ฟ บี. จอร์แดนที่สาม
เม็กซิโก ซาลาปา	เปาโล โลเปซ
มิสซิสซิปปี แจ็กสัน	มาร์ค เจ. แม็คโดนอฟ
มอนแทนา บิลลิงส์	คริส เจ. แมกัม

ตั้งคณะเผยแผ่แห่งใหม่

เพื่อให้ทรัพยากรสอดคล้องมากขึ้นกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลง ศาสนจักรจึงจัดตั้งคณะเผยแผ่ใหม่แปดแห่งและรวมหนึ่งแห่งเข้ากับ คณะเผยแผ่ใกล้เคียง

คณะเผยแผ่โคลอมเบีย เมเดยิน จัดตั้งจากการแบ่งคณะเผยแผ่โคลอมเบีย บาร์รันเกีย กับคณะเผยแผ่โคลอมเบีย กาลี

คณะเผยแผ่กานา คูมาซี จัดตั้งจากการแบ่งคณะเผยแผ่กานา อักกรา กับคณะเผยแผ่กานา เคบโคสต์

คณะเผยแผ่เม็กซิโก ฮาลาปา จัดตั้งจากการแบ่งคณะเผยแผ่เม็กซิโก เวรากูซ

คณะเผยแผ่เม็กซิโก ปวยบลา แบ่งมาจัดตั้งเป็น**คณะเผยแผ่เม็กซิโก ปวยบลาเหนือ** และ**คณะเผยแผ่เม็กซิโก ปวยบลาใต้**

คณะเผยแผ่วานูอาตู พอร์ตวิลา จัดตั้งจากการแบ่งคณะเผยแผ่ปาปัวนิวกินี พอร์ตมอร์สบี กับคณะเผยแผ่ฟิจิ ซูวา

คณะเผยแผ่ ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีตะวันตก และ**คณะเผยแผ่ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีกลาง** จัดตั้งจากการปรับเขตคณะเผยแผ่ยูทาห์ ซอลท์-เลคซิตี คณะเผยแผ่ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีใต้ และคณะเผยแผ่ยูทาห์ ออกเดิน

คณะเผยแผ่เนวาดา รีโน จัดตั้งจากการปรับเขตคณะเผยแผ่เนวาดา ลาสเวกัส และคณะเผยแผ่เนวาดา ลาสเวกัสตะวันตก

คณะเผยแผ่รัสเซีย มอสโกตะวันตก ย้ายไปอยู่ในคณะเผยแผ่บอลติก คณะเผยแผ่รัสเซีย โนวอซีบีสค์ และคณะเผยแผ่รัสเซีย มอสโกซึ่งอยู่ใกล้เคียง

การเปลี่ยนแปลงจะมีผลในเดือนกรกฎาคมเมื่อการเปลี่ยนผู้นำ คณะเผยแผ่เกิดขึ้น จำนวนคณะเผยแผ่ทั่วโลกเวลานี้คือ 347 แห่ง

ดูแผนที่คณะเผยแผ่ที่จัดตั้งใหม่ได้จาก [ldschurchnews.com/articles/62067/New-missions-created.html](https://www.ldschurchnews.com/articles/62067/New-missions-created.html) ■

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
โมซัมบิก มาปูโต	เปาโล วี. เครทลีย์
เนแบรสกา โอมาฮา	ไมเคิล ดี. เวสต์ตัน
เนวาดา รีโน	เดวิด เอ็น. เฮอร์แมนเซ็น
นิวยอร์ก ฟาร์มิงตัน	ดอยล์ แอล. แบทท์
นิวยอร์ก นิวยอร์กเหนือ	โธมัส บี. มอร์แกน
นิวยอร์ก นิวยอร์กใต้	เควิน อี. คาลเดอร์วูด
นิวยอร์ก ยูทิกา	โจเซฟ บี. เวร์ธลิน จูเนียร์
ไนจีเรีย กาลิบาร์	จอห์น อี. โคชิน
นอร์ทแคโรไลนา ชาร์ลอตต์	โรนัลด์ แอล. คราเวิน
นอร์ทแคโรไลนา ราลี	มาร์ค เอ. เบิร์นไฮเซล
นอร์เวย์ ออสโล	ดอน เอ. อีแวนส์
โอไฮโอ คลีฟแลนด์	ไมเคิล แอล. เวลลิงกา
โอคลาโฮมา ทัลซา	สก็อตต์ เค. ชัมเวย์
ปาปัวนิวกินี พอร์ตมอร์สบี	ซูเลียซี เวอา คาอูฟูซี
ปารากวัย อาซุนซิออน	พี. เดวิด อากัสซานี
เปรู ลิมากลาง	อลัน เอ็ม. บอร์ก
เปรู ลิมาใต้	ฌอน ดักลาส
เปรู ปิวรา	แซด เอ. โรว์ลีย์
ฟิลิปปินส์ บาโกโลด	มาร์โล โอ. โลเปซ
ฟิลิปปินส์ บาเกีย	วิลเลียม เจ. โมนาฮาน
ฟิลิปปินส์ ลาวัก	จูเลียส โจนาห์ เอฟ. บารริเอนตอส
โปรตุเกส ลิสบอน	สตีเฟน แอล. ฟลุกคิเกอร์
รัสเซีย รอสตอฟ-นา-โดนู	วิลเลียม เอช. โพร์ส

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
รัสเซีย วลาดิวอสตอค	เกรกอรี เอส. บรินตัน
สกอตแลนด์/ไอร์แลนด์	อลัน เอช. บราวน์
สิงคโปร์	แบรดลีย์ เอส. เมนส์
เซาท์ดาโคตา แรพิดซิตี	เคอร์ติส อี. แอนเดอร์สัน
สเปน บาร์เซโลนา	มาร์ค แอล. เพซ
สเปน มาดริด	สก็อตต์ ที. แจ็คสัน
สเปน มาลากา	มอนเต เอ็ม. ดีเร จูเนียร์
ไต้หวัน ไทเป	เดวิด โอ. เดย์
เท็กซัส ฮิวสตันใต้	ไบรอัน เค. แอชตัน
ประเทศไทย กรุงเทพฯ	เดวิด เอ็ม. ซีเนียร์
ยูเครน ดนีโปรเปโตรฟสค์	เจ. โรเบิร์ต แวน บรักเกิน
อุรุกวัย มอนเตวิเดโอ	เดวิด เค. อาร์มสตรอง
ยูทาห์ ออกเดิน	มูไรซ์ ดี. ไฮเออร์ส จูเนียร์
ยูทาห์ โพรวัว	จอห์น เอ. แม็คคูน
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีกลาง	ริชาร์ด ดับเบิลยู. มอฟแฟต
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีตะวันตก	เอิร์ล เอส. สเวน
วานูอาตู พอร์ตวิลา	ลาร์รีย์ อี. บรูเวอร์
เวเนซุเอลา บาร์เซโลนา	ฮวน ซี. ซากิน
เวเนซุเอลา มาราไกโบ	ฮวน เอฟ. ซอร์ริลลา
วอชิงตันดีซีใต้	แมทธิว แอล. ริกส์
วอชิงตัน สโปแคน	โดนัลด์ อี. มุลเลน
เวสต์อินดีส	ดาเนียล เอส. เมอห์ร์ ที่สอง
ซิมบับเว ฮาราเร	บรายัน ซี. คูก

เอ็ลเดอร์ดัลลัน เอช.โอ๊คส์กับคริสเตนภรรยาซึ่งเคยรับใช้งานเผยแผ่ในเซนต์อิ
สำรวจความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในญี่ปุ่นตั้งแต่เกิดสึนามิและแผ่นดินไหว
ครั้งร้ายแรงที่สุดเมื่อเดือนมีนาคม 2011

เอ็ลเดอร์โอ๊คส์สำรวจญี่ปุ่น หลังเกิดแผ่นดินไหวหนึ่งปี

เกือบหนึ่งปีหลังจากแผ่นดินไหว
ส่งผลให้เกิดสึนามิทำลายล้างญี่ปุ่น
เอ็ลเดอร์ดัลลัน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง และเอ็ลเดอร์โดนัลด์
แอล. ฮอลล์สตรอม แห่งฝ่ายประธาน
โครัมสาวกเจ็ดสิบไปเยือนประเทศ
ดังกล่าวพร้อมทั้งให้ข่าวสารแห่งความ
หวังและความรัก

เป็นเวลา 12 วันในเดือนกุมภาพันธ์
ที่เอ็ลเดอร์โอ๊คส์และเอ็ลเดอร์ฮอลล์
สตรอม พร้อมด้วยคริสเตน โอ๊คส์และ
ไดแอน ฮอลล์สตรอมภรรยาของพวกเขา
ท่านเดินทางทั่วภาคเอเชียเหนือ โดย
แวะที่คุมาโมะโตะ นะงะซะกิ เซ็นตะอิ
โตเกียว และเมืองชายฝั่งอีกหลายเมือง
แถบโตโฮกุ

ในบทความ Church News เอ็ลเดอร์
โอ๊คส์อธิบายจุดประสงค์ประการหนึ่ง
ของการเดินทางครั้งนี้ว่า “เราพยายาม
ให้การปลอบโยนหลังเกิดมหันตภัย

และสึนามิเมื่อประมาณหนึ่งปีก่อน
พร้อมทั้งให้คำสอนและประจักษ์พยาน
ซึ่งเราให้เสมอเมื่อประชุมกับผู้สอน
ศาสนาและสมาชิกศาสนจักร”

เอ็ลเดอร์โอ๊คส์และผู้นำศาสนจักร
ท่านอื่นประชุมกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย
ชาวญี่ปุ่น ผู้สอนศาสนา และคนอื่นๆ
พร้อมทั้งกระตุ้นให้พวกเขา “หาวิธีที่
พระเจ้าจะทรงอุทิศความทุกข์ของท่าน
ให้เป็นพรของท่าน”

อ่านเรื่องราวการปฏิบัติศาสนกิจ
ของผู้นำศาสนจักรท่านอื่นทั่วโลก รวมถึง
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
ในบราซิล เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์. อาร์.
ฮอลล์แลนดิงในแอฟริกาตะวันตก เอ็ล-
เดอร์เดวิด. เอ. เบตนาร์ในแคริบเบียน
เอ็ลเดอร์เคนเนธ. แอล. คูเปอร์ในออสเตรเลีย
และนิวซีแลนด์ เอ็ลเดอร์ดี. ทอดด์
คริสทอฟเฟอร์สันในยุโรปกลางและ
เอ็ลเดอร์นีล. แอล. แอนเดอร์เซ็นใน
บราซิล ที่ news.lds.org และ prophets.
lds.org ■

ศาสนจักรขอให้สมาชิก ทำความเข้าใจนโยบาย ประวัติครอบครัว

โดย ชารห์ เจน วีเวอร์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ Church News

บนำศาสนจักรขอให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเรียนรู้
และเข้าใจนโยบายประวัติครอบครัวของ
ศาสนจักรมากขึ้นเกี่ยวกับการส่งรายชื่อไปทำ
ศาสนพิธีพระวิหาร

เงื่อนไขการใช้เว็บไซต์ New.FamilySearch.org กำหนด
ไว้ “ด้วยเหตุผลด้านสามัญสำนึก เหตุผลด้านหลัก
คำสอน และเหตุผลด้านความเคารพ” เดนิส ซี.
บริมฮอลล์ ผู้อำนวยการบริหารแผนกประวัติครอบครัว
ศาสนจักรกล่าว

เงื่อนไขเหล่านั้นเรียบง่ายและตรงไปตรงมา “ผู้ใช้ไม่
ควรส่งชื่อบุคคลที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ
ไปทำศาสนพิธีพระวิหารแทนพวกเขา รวมถึงชื่อบุคคล
มีชื่อเสียง หรือรายชื่อที่รวบรวมมาจากโครงการรวบรวม
ข้อมูลที่ไม่ได้รับอนุมัติ” นี่คือข้อตกลงที่ผู้ใช้ทุกคนต้อง
ยอมรับทุกครั้งที่ยกชื่อเข้าใช้เว็บไซต์นี้

สาเหตุที่ต้องเน้นย้ำแนวทางซึ่งระบุไว้เช่นกันใน คู่มือ
เล่ม 2 ของศาสนจักรเนื่องจากกระยะหลังมีการฝ่าฝืน
นโยบายปฏิบัติมาแทนคนตายของศาสนจักร

“สิ่งหนึ่งที่เราต้องจดจำคือการค้นหาครอบครัวและ
เตรียมชื่อไปทำงานในพระวิหารเป็นความรับผิดชอบที่
จริง แต่เป็นสิทธิพิเศษด้วยเช่นกัน” บราเดอร์บริมฮอลล์
กล่าว “สิทธิพิเศษดังกล่าวขยายไปถึงสมาชิกโดยผู้ถือ
กุญแจของงานนี้ และผู้ถือกุญแจของงานนี้คือฝ่าย
ประธานสูงสุดของศาสนจักร”

ผู้นำศาสนจักรขอให้สมาชิกที่กำลังส่งชื่อไปประกอบ
พิธีปฏิบัติมาแทนผู้วายชนม์ปฏิบัติดังนี้

- ทำงานให้เฉพาะเชื้อสายครอบครัวของตนเท่านั้น
- ไม่ส่งชื่อบุคคลที่มีชื่อเสียง

- ไม่ส่งรายชื่อกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต เช่น เหยื่อจากการสังหารล้างเผ่าพันธุ์ชนชาติยิว

ผู้นำศาสนจักรออกถ้อยแถลงเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2012 เพื่อตอบข้อสงสัยเกี่ยวกับการฝ่าฝืนนโยบายศาสนจักร ซึ่งกำหนดไว้ในปี 1995 หลังจากการสนทนากับผู้นำศาสนายิว

ถ้อยแถลงดังกล่าวประกาศย้ำคำมั่นสัญญาหนักแน่นของศาสนจักรว่าจะไม่ยอมรับรายชื่อกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบพิธีบัพติศมาแทนผู้วายชนม์ และชี้ชัดว่าการหลีกเลี่ยงมาตรการป้องกันที่มีอยู่แล้ว ผู้ส่งคงต้องใช้ “การหลอกลวงและการยกย่ำข้อมูล”

การกระทำดังกล่าวไม่เพียงนำไปสู่การระงับสิทธิ์เข้า

ใช้เว็บไซต์ New.FamilySearch.org ของสมาชิกศาสนจักรเท่านั้น แต่ผู้นำในท้องถิ่นอาจดำเนินการลงโทษทางวินัยในบางกรณีด้วย

“น่าเศร้าเมื่อบุคคลจงใจฝ่าฝืนนโยบายศาสนจักรและบางเรื่องซึ่งควรเป็นที่เข้าใจว่าเป็นการแสดงท่าทีบนพื้นฐานของความรักความเคารพกลับกลายเป็นต้นตอของความขัดแย้ง” ถ้อยแถลงกล่าว

“เรากำลังจะเข้าสู่ยุคของการศึกษา” บราเดอร์บริมฮอลล์กล่าว “เราจึงต้องเตือนตนเองอีกครั้งถึงสิทธิหน้าที่รับผิดชอบ กฎญแจ และเอเกสทิธ วานี่เป็นงานของใครควรทำอย่างไร และใครกำกับดูแล ถ้าเราเพียงจำชื่อนั้น ผมคิดว่าเราไม่น่าจะมีปัญหาอะไร... เราสามารถสร้างระบบให้ดีขึ้นสำหรับทุกคน” ■

ผู้นำศาสนจักรขอให้สมาชิกที่กำลังส่งชื่อไปประกอบพิธีบัพติศมาแทนผู้วายชนม์ทำเฉพาะเชื้อสายในครอบครัวของตนเท่านั้น ไม่ส่งชื่อบุคคลที่มีชื่อเสียง และไม่ส่งรายชื่อกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้รับอนุมัติ เช่น เหยื่อจากการสังหารล้างเผ่าพันธุ์ชนชาติยิว

ข่าวสั้นทันโลก

ถ่ายภาพโดย วิก วอลเลซ

ในการเตรียมเว็บไซต์ใหม่ ผู้กำกับดูแลโปรแกรมบำบัดการเสพติด (การประชุมในภาพ) กำลังมองหาเรื่องราวส่วนตัวของการบำบัดการเสพติด

โปรแกรมบำบัดการเสพติดขอเรื่องราวการบำบัดและการเยียวยา

ในการเตรียมเว็บไซต์โปรแกรมบำบัดการเสพติด (ARP) ที่กำหนดจะเปิดตัวปลายปีนี้ ศาสนจักรกำลังมองหาเรื่องราวส่วนตัวเกี่ยวกับการบำบัดการเสพติด

ผู้ที่ตัดสินใจจะแบ่งปันเรื่องราวของตนเองขอให้ส่งอีเมลมาที่ arp@ldschurch.org พร้อมข้อมูลต่อไปนี้จะเก็บเป็นความลับ

- ชื่อนามสกุล อายุ และเพศ
- ภาพถ่ายของตัวเอง (ต้องการแต่ไม่ถือเป็นข้อกำหนด)
- ความเกี่ยวข้องกับศาสนจักร/สถานะการเป็นสมาชิก
- คำอธิบายพอสังเขปเกี่ยวกับการเสพติดของท่านหรือของบุคคลที่ท่านรัก
- ข้อความระบุว่าท่านยินดีแบ่งปันเรื่องราวผ่านนิติต์ศน์ ทัศนูปกรณ์ ข้อเขียน หรือทั้งหมดข้างต้น
- เรื่องราวของท่านรวมถึงผลจากการเสพติด (กรุณาอย่าให้รายละเอียดที่ไม่เหมาะสม แต่พูดถึงผลกระทบต่อท่านและคนรอบข้างจากพฤติกรรมเสพติดของท่าน) รายละเอียดพอสังเขปของชีวิตท่านเมื่อท่านรู้ว่าการความช่วยเหลือ คำอธิบายว่าท่านพบการเยียวยาผ่านพระคริสต์อย่างไร ท่านพบอะไรเมื่อเกิดความหวังอีกครั้ง และรายละเอียดของชีวิตท่านในปัจจุบัน บทเรียน และพรที่ท่านประสบผ่านการให้อภัย การกลับใจ และการรับใช้

สมาชิกศาสนจักรในฟิจิให้ความช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมแก่ผู้ประสบอุทกภัย

ในเดือนกุมภาพันธ์ สหประชาชาติในเซตชวา ฟิจิ จัดกิจกรรมรวบรวมอาหาร ของใช้ในบ้าน และอุปกรณ์การเรียนไปมอบให้ผู้ประสบภัยทางภาคเหนือและภาคตะวันตกของฟิจิ

ฝนที่ตกหนักอย่างต่อเนื่องก่อเหตุน้ำท่วมฟิจิ ตอนต้นปี ส่งผลให้เกิดอุทกภัยเป็นวงกว้างและเกิดแผ่นดินถล่มในบริเวณภาคตะวันตกและภาคเหนือ อุทกภัยทำให้หลายคนเสียชีวิตและหลายพันคนต้องอพยพออกจากบ้าน

เมื่อน้ำไหลบ่าท่วมภาคตะวันตกและภาคเหนือของฟิจิ ผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นที่เปิดอาคารประชุมให้เป็นศูนย์อพยพสำหรับผู้อยู่ในเส้นทางอุทกภัยทันที

เอ็ลเดอร์ดาเนียล วาโกโละ สวากเจ็ดสิบภาคและผู้จัดการศูนย์บริการฟิจิของศาสนจักรเริ่มกิจกรรมเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์หลังจากผู้นำศาสนจักรในท้องถิ่นตื่นตัวเรื่องอุทกภัยได้ไม่นาน สมาชิกรวบรวมและแยกประเภทอาหาร เครื่องนุ่งห่ม เครื่องนอน เครื่องครัว และอุปกรณ์การเรียนเพื่อจัดสรรให้ผู้เดือดร้อน

อ่านเรื่องราวเหล่านี้และเรื่องราวอื่นๆ เพิ่มเติมได้ที่ news.lds.org ■

เอ็ลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์จะก้าวเข้ามารับบทบาทนักประวัติศาสตร์และผู้นำที่กของศาสนจักรเต็มตัวปลายปีนี้

เอ็ลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ได้รับเรียกเป็นนักประวัติศาสตร์ศาสนจักร

เมื่อเร็วๆ นี้ฝ่ายประธานสูงสุดประกาศการเรียกเอ็ลเดอร์สตีเวน อี. สโนว์ แห่งฝ่ายประธานโครัม สวากเจ็ดสิบเป็นนักประวัติศาสตร์และผู้นำที่กของศาสนจักร บทบาทที่เอ็ลเดอร์มาร์ลิน เค. เจนเซ็นแห่งสวากเจ็ดสิบรับผิดชอบก่อนหน้านี้

เอ็ลเดอร์สโนว์ได้รับการปลดจากฝ่ายประธานโครัมสวากเจ็ดสิบและเอ็ลเดอร์เจนเซ็นจะได้รับสถานะเกียรติคุณที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ค.ศ. 2012

ก่อนจะถึงวันนั้น เอ็ลเดอร์สโนว์และเอ็ลเดอร์เจนเซ็นจะทำงานด้วยกันเพื่อการอบรมและส่งมอบหน้าที่รับผิดชอบ ■

ข้อคิดเห็นทั่วไป

ผู้บุกเบิกสอนดิฉัน

เดือนธันวาคมปีที่แล้ว ดิฉันท้อแท้ใจ ไม่อยากตกแต่งบ้านหรือฉลองคริสต์มาส จากนั้นดิฉันได้อ่านบทความใน เลียโฮนา ธันวาคม 2011 ที่พูดถึงผู้บุกเบิกฉลองคริสต์มาสด้วยการเดินรำตามจังหวะ ผิวปากเพราะพวกเขาไม่มีเครื่องดนตรี—ทั้งๆ ที่ไม่มีของขวัญและมีกินน้อยมาก (ดู “คริสต์มาสสำหรับผู้บุกเบิกยุคแรก” ใน “เรื่องเล็กและเรียบง่าย” หน้า 9) บทความนั้นช่วยให้ดิฉันเปลี่ยนเจตคติ และมีกำลังใจ บางครั้งเราไม่ตระหนักหรือไม่เห็นคุณค่าของสิ่งทั้งหมดที่เรามี

อนา โรซา เด เมโล เฟร์เรรา,
รัฐจันเนรู บราซิล

แสงหาพระผู้เป็นเจ้าทุกวัน

ขอบคุณฉบับเดือนมกราคม 2012 ดิฉันกับสามีมีประสบการณ์อันแสนวิเศษกับการอ่านบทความของอาดัม ซี. โอลสัน เรื่อง “ค้นพบอีกครั้งถึงความน่าพิศวงของโลก... และหลีกเลี่ยงอันตรายของความเฉยชาทางวิญญาณ” (หน้า 20) บทความนี้ช่วยให้เราตระหนักว่าเราจำเป็นต้องแสวงหาพระผู้เป็นเจ้าทุกวันในชีวิต เรา ดิฉันทราบว่าข่าวสารในนิตยสารได้รับการดูแลเพราะมีหลายสิ่งหลายอย่างเข้ามาในชีวิตดิฉันยามที่ดิฉันต้องการข่าวสารเหล่านั้นมากที่สุด

ดาวยอน อราเกลี เบโลคูอิ เด อ็อนโนเน,
บัวโนสไอเรส อาร์เจนตินา

โปรดส่งความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านไปที่ liahona@ldschurch.org ความคิดเห็นที่ท่านส่งเข้ามาอาจได้รับการแก้ไขเพื่อให้มีความกระชับหรือชัดเจน ■

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถใช้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“พลังแห่งมรดกของเรา” หน้า 16: อ่านบทความกับครอบครัว เน้นข้อความที่กล่าวโดย เอ็ลเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ที่ว่า “ผู้บุกเบิกทำให้ทะเลทรายเบ่งบานดังดอกกุหลาบฉันใด ชีวิตเราสามารถดีขึ้นได้ฉันนั้นถ้าเราทำตามคุณค่าและประเพณีของพวกเขา” ท่านอาจถามว่าครอบครัวท่านจะทำตามแบบอย่างของผู้บุกเบิกสมัยเริ่มแรกให้มากขึ้นได้อย่างไร ท่านอาจต้องการปิดโดยร้องเพลง “สิทธิชนมา” (เพลงสวด บทเพลงที่ 17)

“เผชิญอนาคตด้วยความหวัง” หน้า 35: ท่านอาจต้องการสรุปเรื่องราวของบราเดอร์กริโธหรือเล่าเรื่องส่วนตัวว่าท่านหรือคนที่ท่านรู้จักได้เผชิญอนาคตด้วยความหวังอย่างไร ช่วยให้สมาชิกครอบครัวประยุกต์ใช้ข่าวสารกับชีวิตโดยถามท่านเองว่า “การทำทนายอะไรบางอย่างที่ทำให้ท่านไม่ค่อยมีศรัทธาในอนาคต ท่านจะ

ทำอะไรได้บ้างเพื่อให้มี

เจตคติเชิงบวกเสมอขณะเผชิญการทำทนายเหล่านี้” ท่านอาจสรุปโดยอ่านบทความสองย่อหน้าสุดท้าย

“ประจักษ์พยานอันบริสุทธิ์คืออะไร” หน้า 54: เริ่มบทเรียนโดยบอกสิ่งที่บทความสอนว่าประจักษ์พยานคืออะไร จากนั้นท่านอาจสรุปคำถามเกี่ยวกับการแสดงประจักษ์พยาน (ดูหน้า 56–57) ถ้าได้รับการกระตุ้นเตือน ให้เชิญสมาชิกครอบครัวแสดงประจักษ์พยานต่อกันระหว่างสังสรรค์ในครอบครัวหรือเขียนประจักษ์พยานในบันทึกส่วนตัว

“เสียงกระซิบของความเมตตา” หน้า 59: อ่าน ลูกา 6:27 จากนั้นให้เล่าเรื่องเจมส์กับคาร์สัน โดยหยุดครู่หนึ่งเพื่อขอให้เด็กตอบคำถามที่อยู่ด้านล่างของหน้าแรก กระตุ้นสมาชิกครอบครัวให้มีเมตตาต่อผู้อื่น ■

การสังสรรค์ในครอบครัว “นอกบ้าน”

เมื่อผมอายุ 10 ขวบ ผมรับบัพติศมาพร้อมคุณพ่อคุณแม่ พี่ชาย พี่สาว ผมมีความสุขมากที่โตมากับการจัดสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำ การสังสรรค์ในครอบครัวเป็นหัวใจของครอบครัวเรา

ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรมานานกว่า 45 ปีแล้ว ประเพณีดังกล่าวดำเนินต่อไปกับลูกห้าคนของผม คินวันจันทร์สรงวนไว้มากสำหรับครอบครัว

ในวันจันทร์สุดท้ายของเดือน เรามีกิจกรรมยาวกว่าปกติเรียกว่าการสังสรรค์ในครอบครัว “นอกบ้าน” เราไปดูภาพยนตร์ เยี่ยมคนป่วย เล่นในสวนสาธารณะ ไปพบโลลากับโลโล (คุณตาคุณยายของเรา) และอื่นๆ

ประสบการณ์นอกบ้านที่ลืมไม่ลงคือเมื่อเราปรับใช้เด็กข้างถนน เราไม่สามารถพรรณนาปิติและความสุขที่เรารู้สึกในการช่วยคนตกทุกข์ได้ยากเช่นนั้น เราพยายามทำให้เด็กเหล่านั้นมีความสุขด้วยวิธีเล็กๆ น้อยๆ ของเราและให้พวกเขารู้ว่ามีคนห่วงใยพวกเขาและรู้ว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระผู้เป็นเจ้า ■

ทิตา มาบังกา โอบีอัล, ฟิลิปปินส์

พ้นจากราศี ของโลก

โดย จูลี ธอมป์สัน

สามสัปดาห์ก่อน ดิฉันมาถึงพระวิหารบาวติฟูลยูทาห์เพื่อทำความสะอาดตอนดึกคืนหนึ่งตามงานมอบหมาย นำประทับใจที่มีหลายคนมาทำงานมอบหมาย และดิฉันสงสัยชั่วขณะว่าเจ้าหน้าที่จะให้ใครกลับก่อนหรือไม่ ดิฉันพร้อมอย่างยิ่งที่จะอาสากลับก่อนเวลา จากนั้นจึงนึกแถมเยาะเย้ยในใจว่า “พวกเขาคงไม่ยอมให้เรากลับก่อนเวลาหรอก พวกเขาจะต้องหางานโน่นนี่ให้เราทุกคนทำ โดยคิดว่าหน้าที่ของพวกเขาคือให้เราอยู่ทำงานจนครบสองชั่วโมง” ดิฉันจำงานมอบหมายครั้งก่อนได้ ซึ่งระหว่างนั้นดิฉันปิดฝุ่นนานกว่าหนึ่งชั่วโมงเพียงเพื่อคืนผ้าที่ดูสะอาดเท่ากับตอนได้มา ดิฉันเตรียมตัวใช้เวลาสองชั่วโมงทำความสะอาดสิ่งที่ดูเหมือนไม่ต้องทำความสะอาด เห็นได้ชัดว่าดิฉันมาพระวิหารคืนนั้นด้วยสำนึกในหน้าที่มากกว่าปรารถนาจะใช้

เจ้าหน้าที่พากลุ่มของเราไปที่ห้องนมัสการห้องเล็กๆ เพื่อให้ข้อคิดทางวิญญาณแก่เรา ผู้ดูแลที่ดำเนินการให้ข้อคิดทางวิญญาณกล่าวบางอย่างที่เปลี่ยนมุมมองของดิฉันตลอดกาลต่องานมอบหมายทำความสะอาดพระวิหาร หลังจากกล่าวต้อนรับเรา เขาอธิบายว่าเราไม่ได้อยู่ที่นี้เพื่อทำความสะอาดสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องทำให้สะอาดแต่อยู่เพื่อรักษาพระนิเวศน์ของพระเจ้าให้รอดพ้นจากความสกปรก ในฐานะผู้พิทักษ์สถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งหนึ่งบนแผ่นดินโลก เรามีหน้าที่รับผิดชอบให้พระวิหารพ้นราศี

ข่าวสารของเขาเสียดแทงใจดิฉัน และดิฉันลงมือ

ดิฉันสงสัยว่าทำไม

ดิฉันอยู่ทำความสะอาด

สะอาดพระวิหาร

ทั้งที่ไม่มีอะไร

สกปรก แต่ไม่นาน

ก็ตระหนักว่าการ

ทำความสะอาด

ไม่ใช่ประเด็น

ทำงานมอบหมายของตนด้วยความกระตือรือร้นใหม่เพื่อพิทักษ์รักษาพระนิเวศน์ของพระเจ้า ดิฉันใช้แปรงขนอ่อนขัดฝุ่นตามร่องเล็กๆ ในวงกบประตู บัวเชิงผนัง และขาโต๊ะเก้าอี้ ถ้าหากดิฉันได้รับงานมอบหมายนี้คราวมาเยือนครั้งก่อน ดิฉันอาจจะคิดว่าน่าหัวเราะและขัดฝุ่นตามที่ต่างๆ แบบขอไปทีให้ดูเหมือนยุ่งเข้าไว้ แต่คราวนี้ดิฉันตั้งใจใช้แปรงขนอ่อนขัดเข้าไปตามซอกเล็กซอกน้อยที่สุด

เพราะงานนี้ไม่ใช่ความหนักหน่วงทางกายหรือทางใจ ดิฉันจึงได้รับพรให้มีเวลาไตร่ตรองขณะทำงาน แรกสุดดิฉันตระหนักว่าดิฉันไม่เคยเอาใจใส่รายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ในบ้านของตนแต่ทำความสะอาดเฉพาะบริเวณที่คนอื่นจะเห็นก่อน โดยละเลยบริเวณที่มีเพียงสมาชิกครอบครัวกับดิฉันเท่านั้นที่รู้

ต่อมา ดิฉันตระหนักว่ามีหลายครั้งที่ดิฉันดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในลักษณะเดียวกัน—ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมเหล่านั้นและทำงานมอบหมายเหล่านั้นที่คนรอบข้างเห็นชัดที่สุดแต่ละเลยสิ่งที่ดูเหมือนจะรู้เฉพาะดิฉันกับครอบครัวเท่านั้น ดิฉันไปโบสถ์ มีการเรียก ทำงานมอบหมาย ไปเยี่ยมสอน—ทั้งหมดล้วนอยู่ในสายตาของสมาชิกวอร์ด—แต่ละเลยการเข้าพระวิหารเป็นประจำ ศึกษาพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว และจัดสังสรรค์ในครอบครัว ดิฉันสอนบทเรียนและพูดที่โบสถ์แต่บางครั้งก็ขาดจิตกุศลที่แท้จริงในใจเมื่อต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

คืนนั้นในพระวิหาร ดิฉันพินิจแปรงทาสีในมือและถามตนเองว่า “ซอกเล็กซอกน้อยในชีวิตที่ดิฉันต้องเอาใจใส่มากขึ้นมีอะไรบ้าง” ดิฉันตั้งใจว่าแทนที่จะวางแผนทำความสะอาดชีวิตซ้ำแล้วซ้ำอีกในด้านที่ต้องเอาใจใส่ ดิฉันจะพยายามมากขึ้นเพื่อให้ด้านนั้นสกปรก

ดิฉันนึกถึงบทเรียนเรื่องทำความสะอาดพระวิหารทุกครั้งที่เราได้รับการเตือนเพื่อรักษาตัวให้ “พ้นจากราศีของโลก” (ยากอบ 1:27) ■

House in Peterson โดย เลอคองเต สจ๊วต

ทิวทัศน์อันเงียบสงบของบ้านไรในปีเตอร์สัน รัฐยูทาห์ เป็นตัวแทนแห่งสัมฤทธิ์ผลตามคำสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้กับ
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในวินเทอร์ควอเตอร์ส รัฐเนแบรสกาเมื่อวันที่ 14 มกราคม ค.ศ. 1847 การเปิดเผยนี้เรียกว่า
“พระคำและพระประสงค์ของพระเจ้า” ซึ่งประทานแก่ประธานบริกัม ยังก็ขณะท่านเตรียมวิสุทธิชนให้พร้อมออกจาก
บ้านชั่วคราวของพวกเขาในวินเทอร์ควอเตอร์สและข้ามทุ่งราบไปหุบเขาซอลท์เลค
“ให้ชายทุกคนใช้สิทธิพลและทรัพย์สินทั้งปวงของเขาเพื่อพาผู้คนเหล่านี้ออกไปยังสถานที่
ซึ่งพระเจ้าจะทรงตั้งสเตคแห่งโซอัน
“และหากเจ้าทำการนี้ด้วยใจบริสุทธิ์, ด้วยสุดความซื่อสัตย์, เจ้าจะได้รับพร; เจ้าจะได้รับพรในฝูงสัตว์เลี้ยงของเจ้า,
และในฝูงสัตว์ใหญ่ของเจ้า, และในทุ่งของเจ้า, และในบ้านของเจ้า, และในครอบครัวของเจ้า” (คพ. 136:1, 10–11)

“ในฐานะสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” ประธานโรมัส เอส. มอนสันอธิบาย “เราต้องเคารพพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ การซื้อสัตย์ต่อพันธสัญญาเหล่านั้นเป็นข้อกำหนดสำหรับความสุข ไข่แล้ว ข้าพเจ้าพูดถึงพันธสัญญาแห่งบัพติศมา พันธสัญญาของฐานะปุโรหิต และพันธสัญญาแห่งการแต่งงาน เป็นต้น” เพราะการรักษาพันธสัญญาจำเป็นต่อความสุขของเราเวลานี้และการได้รับชีวิตนิรันดร์ในที่สุด จึงสำคัญที่ต้องเข้าใจว่าเราได้สัญญาอะไรไว้กับพระบิดาบนสวรรค์ ดู “เข้าใจพันธสัญญาของเรากับพระผู้เป็นเจ้า” หน้า 20